

प्रवेश सं०

४८८८९

विषयः वेदः

क्रम सं० ३६४

नाम माधवम
कात्यायनश्रौतसूत्रम् (चतुर्धाध्यायः)

ग्रन्थकार श्री देव याज्ञिक.

पत्र सं०

१-१७२

१-९, १०-१०, १२-३६, ३६-१७३
प. द्वि. १०९-११३ (१७३ ग.)

३८-१४०, १४२-१४३, १४३-१४४, १४४-१४५

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३०

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

८

आकारः

५७ "४६"

लिपिः दे. ना.

आधारः

का.

वि० विवरणम्

पू०

अत्र १४९ संस्करणे पत्रं
पी० एम० यू० पी०-७७ एम० सी० ई०
१९९९-१९९९

001861

आ. ७७१३.

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

देवमाधवपुस्तक

१०८ १०९

८५

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

श्री०

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ३॥ अतिक्रमानुसारिणां वार्येणाश्रयमेषौणामाम
 मनुविहितं। अधुना दर्शयानुविधानं करिष्ये मत्तः प्राक्कालीनं पितृयज्ञ
 मनुविधाति ॥ ॥ अपराह्णे पिंडपितृयज्ञश्च द्वादशनेमावाद्यामिति
 ॥ अक्रौदिवस्यसमं देवाविभक्तस्यापराह्णितृतीयो भागो पराह्णः। शब्दमा
 मर्थ्यात्। समं त्रेधा विभक्तस्याह्णितृतीयो भागो पराह्ण इत्यपरः। तत्कुतः।
 सवा अपराह्णे ददातीति प्रकृत्य पूर्वाह्णे वैदेवानां मय्यदिनो मनुष्या
 णामपराह्णः पितृणां मित्यर्थवादे पूर्वाह्णमध्याह्णपराह्णानां त्रया
 णां दिवसभागानामभिधानात्। अक्रौः पूर्वाभागः पूर्वाह्णः। दिनस्य म

३३५२

यं मय्यदिनः। अक्रौः पराह्णः अपराह्ण इति। पूर्वापरार्धेः पराह्णे मरुदे
 शि नेकाधिकराणां इति समासः। राजाहः सखिभ्यश्च जिति अहश्चाताह
 च। अक्रौः क्राएतेभ्य इत्यक्रौदेशः। अक्रौदेतादिति तात्वात्। पिंडपितृयज्ञ
 इति। वक्ष्यमाणस्य कर्मणाः से
 ज्ञा। साच पिंडदानं स्पृष्टानुगमात् ॥ पिंडेः पितृणां यज्ञः पिंडपितृय
 ज्ञ इति। अतश्च होमजपादयत्नदेगोपयोजनं चितायाः ॥ पिंडदानस्याकर
 णो अभ्यासश्च त्रिर्न होमादेः। अमावास्यायामपराह्णे च द्वादशने पिंडपितृ
 यज्ञो भवतीत्यन्वयः ॥ तत्रामावास्यायामपराह्णे पिंडपितृयज्ञ इत्येतावत्सुक्तं

८४

श्री०

१

अमावास्याशतस्य अमावस्यायाममावास्यायाय जेत। य एवं विद्वानमा
वास्याय जत इत्यादौ कर्मापि दर्शनात्कर्मसंबन्धेनैव पिंडपितृयज्ञो वि-
हितः स्यात्। कर्मणा एव स्मृतत्वात्त्रामावास्यातिथिलक्षणाकालसंब-
धेन। भवत्वंबको दौष इति चेत्। मैवं तथा सति दाक्षाग्रणं राजसूयको-
श्याधिनामयने सारस्वतसत्रादौ पक्षमधेयामवास्यपिंडपितृयज्ञप्र-
त्नेः अतस्त्रिधा वृत्त्यर्थं वेदादर्शन इति विशेषणं। चंद्रस्यादर्शनं चंद्राद-
र्शने। तच्चाभ्रादिना द्वीपांतरवर्जित्वादिनापि भवति। तेन तच्चेदादर्श-
नेममावास्यापदेन विशेषयति। वेदादर्शनशब्देनात्र वेदमसः परमः।

शम०

१

क्षयोलक्ष्यते। तत्क्षयमात्रं तस्य प्रतिदिनं सद्भावात्। कुत एतदवसित-
मिति चेत्॥ तस्मिन् क्षीणं ददातीत्युपक्रम्य देवदत्तपुंरुतात्रपश्चा-
दृशेयं भ्याददातीति श्रुतेः। अतो मावास्यायां तथा अपराह वेदस्य प-
रमक्षयविशिष्ट एव काले पिंडपितृयज्ञो भवतीति सूत्रार्थः। तेन दाक्षा-
ग्रणादौ पक्षमधेयामावस्यानुष्ठाने पिंडपितृयज्ञस्य निमित्तभूत-
कालाभावादननुष्ठाने सिद्धं। कालङ्कोषविधिमुपदिशति॥ ॥ द-
क्षिणाग्नौ श्रपणं॥ अत्र पित्र्यज्ञे दक्षिणाग्नौ श्रपणं भवति।
गाह्यत्याहवनीयापवादाद्योशावांतरा॥ ॥ होमश्चादक्षिणाग्नौ

3

चित्यनुवर्तते मेक्षणेन तु होत्यग्रय इति सोमायेति चेति वक्ष्यमाणो हो सोऽपि
 दक्षिणायावेव भवति आह वनीये हो मा इत्यस्यापवादः ॥ परिशीर्यते
 पूर्ववत्याजामादनमेकशः। तदक्षिणाग्निर्दर्मः परिशीर्य पूर्ववत्याग्निमा
 सवत्याजामादने भवति पूर्ववदित्यनेन श्रयाण्यथादुर्गतो वा
 अर्थवञ्चेत्येतावदतिदिश्यते। हिश इत्येतदपि प्राप्नोति तत्रित्यर्थमेक
 श इति। एकशः एकं कपात्रमासादयति न द्वे द्वे। तच्चोपयोगक्रमेणाद
 क्षिणाग्ररुत्तरतो दक्षिणासंस्थः स्पर्शः श्रूयैः अनिहोत्रहवर्णावा वरुण्या
 लीवा कक्षाजिने शिख्यातगताऽल्लखले मुसलेऽपि दयः। रुचिग्रहा ३

३

पक्षे अत्र वरुण्याली वरुण्य अपहाराय मुदकैः आज्यं मेक्षणां समित्रयं। उद
 पात्रं स कृदाक्षिणाग्निर्दर्मताग्निः। सूत्रादीनामन्यतमं दितितनुपरिस्तर
 णा स्यादुतिमात्रागत्वादत्रापितत् प्राप्नोत्येव किमर्थं पुनरुच्यते परिशी
 र्यति। सत्ये। तच्च होमात्पूर्वकाले प्राप्नोति नास्मिन्काल इति तत्काल
 विशेषविधानार्थं पुनर्वचनायेषां तु नाहुत्ये गतेषामप्राप्तस्य विधाना
 र्थः। एतच्च परिस्तराणो होमागत्वा होमस्य यज्ञोपवीतनाकराण्यपक्षे इद
 मपि यज्ञोपवीतिने वप्रापुदभिर्दर्मैः प्रागाहदकसंस्थं प्राप्नुवेत्तं का
 र्यं। प्राचीतिना होमकराण्यपक्षे परिस्तराण्यपितयेव कार्यं। अत्र सर्वक

नवी

ब्र०
४

मोपमद्येन दक्षिणामुखेन कर्त्तव्यं। अग्नेनीचिविप्रं सन् विधानात्पथममुद
नीवीवधनकार्यं। ततः परिसराणादि। आपस्तम्बः। दक्षिणाप्रागग्रहं महं
क्षिणामग्निपरिस्तीर्य दक्षिणातः पश्चाद्वा दभी संस्तीर्य दक्षिणाप्राग्येकं
कशः पिंडयित्वा यज्ञपात्राणि प्रयुनक्ति स्यं मन्त्राणां कृष्णाजिनमुलूखले
मुसलः शूर्यमात्मस्थालीं च रुस्थालीं येन वाचेनार्थो भवतीति॥ ॥ अ
श्वलायनोऽपि। दक्षिणाग्नेः प्राग्दक्षिणे केशः पात्राणि सादमेचरु
स्थालीं शूर्यस्यो लूखले मुसलं कृष्णाजिनं तद्वद्विन्नेभ्रमेक्षणां कमेड
लूमीति॥ ॥ अपरागागार्हपत्यं च रुमपूर्णाः प्रवृत्वा तस्ती गृहीत्वा तरेण

राम०
४

दक्षिणाभिमुखं हंति तिष्ठन्। गार्हपत्यादपरस्यादिशि अपूर्णां च संरुस्थालीं
तस्ती जीहीन न्युत्वेन मुष्टिना प्राचीनावीति दक्षिणामुखा ध्वं युष्टीयात्।
अथवा अपूर्णां क्वचरुक्तीयात्। अतश्च विकल्पः। चरुस्थाल्यां ग्रहाणां क्वचि
वा। मंत्रस्या विधानात् तस्ती ग्रहाणां लौकिक कवायु चाराणां प्रतिषेधार्थं। आप
स्तम्बस्य विकल्पः। दक्षिणातः प्राडीयं द्वाहिमं च कुरुमवस्थितं मवत्यं च यु
रुपवीती स्थालीं मेकपवित्राणां तद्वयतया दक्षिणातः शकलाद्विनि
वेपति कृत्तरतो वा प्राचीनावीती तौ पूरयित्वा तिसां हि मृन्मये निर्वपति॥
पितृभ्यानुष्टुतिर्वपामीति वा तस्ती वतीति। अतश्च स्थाल्यैव ग्रहाणां मानवे

५

वृद्ध्यामेकपवित्रमवधायपूरयित्वाविलेनिमाष्टीति॥शांखाद्यनः॥गा
 हपत्यस्यपश्चादक्षिणाप्रेषुकशेषस्यनिधायोपरिष्ठा द्वीदीन्यात्रायु
 रस्तावृषिस्यालीआद्यमद्यजानुनीवासुष्टिनाष्टीदीनृह्नातिपितृभ्या
 यथाथोदिलाशृतःमस्यादितिआश्वलायनः॥दक्षिणातोमिष्टनामो
 रुघवरुम्यालीप्राणातिष्ठेदिति॥ततएवष्टहीत्वादक्षिणाप्रेरुत्तरतो
 गार्हपत्यस्यापुरस्तादक्षिणामुखेतिष्ठेनवहेति॥अत्रशाखांतरादक्षि
 णाप्रेरुत्तरतः५दग्रीवेकृष्णाजिनमास्त्रीर्यतत्राल्खलेनिधायतस्मिन्व्री
 हीणाप्रक्षेपेकृत्वामुसलमादायदक्षिणामुखेतिष्ठन्नवहननेकडेन

५

६

व्रीहीणां करोति ततः शूरेमादापोल्खली द्वीदीन्निःकाशयतिष्यचनेनतुषं
 निष्काशयेत्॥आपश्चवः॥अपरेणान्द्राहार्यपचनप्रत्यष्टदग्रीवेकृष्णाति
 नः५ल्खलेप्रतिष्ठितेदक्षिणाप्राचीतिष्ठेतीपच्यवदतिप्रणपावमविदेक
 सकृत्फलीकरोतिदक्षिणाप्राचीवतडुलेश्रयतीति॥आश्वलायनः॥
 कृष्णाजिनः५ल्खलकृत्वेतरापच्यवदविचयवहतासकृत्फलीकरोति
 दक्षिणाप्राश्रययेदिति॥॥सकृत्फलीकरोति॥ततःसकृदिवफलीकरोति
 करोति॥लोकतस्यपुनःपुनःपुनःक्रियमाणात्वासकृदित्युच्यते॥सज
 घनेनगार्हपत्यमितिषक्रम्यसर्वस्यश्रुतत्वात्॥मारतंडुलमहर्णाःअप

६

धित्वाभिधायोहास्यमेक्षणां ननु होतव्यमयश्चित्तिसोमायेति च। ५ संवरं सारतं
 इलेईषस्विन्नतं डलोतथाअपूर्णा। यथाश्रुतेन चरुणा। आत्माः पुराणानभय
 तितथाकर्तव्य॥ एवंविधचरुअप्रधित्वाआसादितेनाप्येनाभिधायदक्षि
 णातडहास्यदक्षिणायाः पूर्वमार्गणाप्रदक्षिणामुत्तराणीयसद्यक्त्वाति
 पुंक्षिप्रः समिधश्चावायोपविश्यप्राप्नुयोमेक्षणां नवरं नुहोतिदक्षिणा
 प्रा। अमयेकव्यवाहनायेतिसोमायपितृमतव्रतिशम्भाप्रतिमंत्रेदेआ
 कुती॥ ब्रह्मपुराणे॥ ततो घृताक्तमन्त्रेनुसोलाभादायसाधितं। तानय
 करिष्यश्नित्ययतः प्रार्थयेद्दिजान्॥ ७३ ऊरुधोतितातेरुक्तोदक्षिणाप्रि

तः

५

७

समाश्रयेत्॥ दक्षिणाग्रेऽनुर्हिहोदर्भानात्रीयेवायतः दद्याच्च समिधक्षिप्र
 लस्मिन्नादेशनात्रिकाः पालाशाः समिदर्थे वनियोज्याः पितृकर्मणा। घृताक्ताः।
 समिधोक्तुत्वादक्षिणायाः समेवकाः। मेक्षणां न घृताक्तननुकुपादादुतित्र
 यमिति। अत्रानाकराणामभिदधानदशीनात्यंदिपरमज्ञेयिसमिदधानेन
 मूले। श्रुतमभिधायदक्षिणातडहासनीतिमानवे॥ कायकच॥ यज्ञापवीती
 प्रोक्षासीनो मेक्षणां ननुहोतीति शोषायनः॥ अधर्युरुपवीतीदक्षिणां न
 चाद्यमेक्षणाप्रप्रीयेतेनावदायाभिधायेत्यापलंबः॥ कात्ययनः॥ अत्र
 करणाहोमश्चकर्तव्यपवीतिना। प्राप्नुयन्नेव देवेभ्यो हुहोतीति अतैरिति।

५४

मुते

अत्र केचिदप्यस्येन होमं कुर्वन्ति तेषां सङ्गहास्यामौ द्वे आङ्गुती तु होति देवस्य
इति च श्रुतिविरोधात् अतस्तत्राद्यातरीया विधानात् तव कात्यायनः ॥ अपस
येन वा काया दक्षिणाभिमुखेन वेति मेक्षाणावहामसाधनत्वाद्देकं कते ॥
पालाशमपि भवेति तथा च कात्यायनः ॥ इधमजातो यमिक्षाई प्रसाणामेक्ष
णामवेत ॥ वृत्तं चोदुष्टं पृथग्यमवदानं क्रियाक्षममिति ॥ अत्र हस्तिमामितः ॥
एते आङ्गुती पिंडदानां गभूतो ततश्च विस्मृतयोर्न वरुत्वाद्यः ॥ किंतर्हि
प्रायश्चित्तं त्वं आसमाप्राग्येन होतव्यमिति ॥ प्रास्यत दक्षिणे नो ह्रिय
त्यपहता इत्येतावा तन्मेक्षामेक्षणायां प्रास्यप्रसृतत्वात्तदक्षिणाभि

क २

गम०

दक्षिणेन तस्मादक्षिणास्यादिशि अथ वा तदक्षिणाग्रिमपरेणा तस्माद
परस्यादिशि वा स्मृतौ ह्रियति दक्षिणामेक्षालेखां करोत्यपहता इति
मेत्रेणास्येन होमपक्षे मेक्षणाप्रासनमपि स्येन वेतदेशत्वात् तदंशत्वं
वा प्रामेक्षणाभ्यादध्यातितत्त्विएकज्ञानमिति श्रुतः ॥ अपसयेन हो
मपक्षे त्वपसयेन वेतमेक्षणाप्रासनमिति ॥ स्येन ततिशाखातरात् ॥
तथा चोपहृतः ॥ सकृत्स्येनो ह्रियेति आश्रयाय नोपि स्येन लेखा
मुह्रियेदपहता इति ॥ ३ ॥ लुक् परस्तात्करोति ये रूपानीति परवाया
परस्ताद्रेखायादक्षिणादेशये रूपानीति मंत्रेणा लुक् दक्षिणाग्र

श्री०

॥८॥
रेकदेशं नि दद्याति। स्यापयति॥ ॥ उदपात्रेणावने जयत्ययस्य ॥ सद्ये
न खोदराणामर्थ्यादसाववने निहोतियजमानस्य पितृप्रभृतिः ॥ त्रीना
उदकस्य पात्रमुदपात्रे पूर्णोपात्रादि। तेनोदपात्रेणाधेयुर्जमानस्य पितृ
प्रभृतिपितृगारभ्यः त्रीन्युरुषान्यपितामहप्रपितामहानपसद्यथा स्या
हस्तस्य सद्यप्रदेशादक्षिणाप्रदेशेनोदकनिर्णयथा स्यात्तेषां पुष्पादेशि
त्यारतगलेनावने जया। तत्रवानि कान्मुचीन्करोति। पिंडदानाय तद्यथा शि
ष्टतेभिर्विवेदेव तदिनिश्चतेः। असाविति सवुष्टतगोत्रनामा देशपूर्व
कं अमुकसगात्रयजमानपितरमुकशर्मावने द्येत्पनेनमंत्रेणा। एवंपि

यने ४

८॥

गमु०

८

तामहामुकशर्मापितामहामुकशर्मात्रिति॥ रेखायां तलमध्यायप्रदेशे
उषुदक्षिणां सस्यमयने जने कार्ये। अपसद्यमवने जने कस्मा
तासद्येनोदराणामर्थ्यात्॥ अनेन सञ्जवयवेनोदरेति मनुष्यभ्य इति श्रु
तिः प्रकटीक्रियते। अस्यात्ते। अस्यादिश्रुतौ अभिनयेन पितृणां अगुष्ठा
देशि चारतगलेन दानं प्रतीयते। तथा हि सर्वा इति ददातीति ववेदेव भ्यो
उदत्युदरेति मनुष्यभ्यो वैपितृणां मितिः। अथेणादेवानां दोमः कनिष्ठ
काप्रदेशेन मनुष्याणां मुद्गराणां प्रवेष्टाणां परः पर्यायः। अथैवमित्यगुष्ठा
आदेशिन्यारतगलेनैव पितृणां परिशिष्टते। अत इदमाहापसद्यमिति।

समस्य लंतया समोतरतया सममूलतया वेति एकमूलत्वावधानादेव ते
 यो सममूलत्वमपि गच्छते अतएवोपमूलमूलममीपरेव च दनमुक्ते ॥ ॥ ये
 वत्वा मेन्द्रितिका एके एतत्तैयवत्वा मनु इत्येव पिड दानमंत्रेशेषकुर्वीत।
 मानवे पिडा त्रिदधाति पितुर्जीम्ना सवैतत्तैयवत्वा मनु तस्मै ते च वेति
 प्रथमं पितामहस्य नामास्थवीयांसं मथ्यमां प्रपितामहस्य नामास्थवि
 ष्ठं दक्षिणां हयोरपरयोनीमनीं गृह्णन्मूलदेशे लेपं निमाहिलुप्यते जीव
 त्यितुः पिड निधाने वा जीवत्यितामहस्यवान् जीवेतमतिदद्याद्यदि द
 द्याद्यभ्येव पिता दद्यात्तेभ्यो दद्याद्यदि वंधुना मन विद्यास्वधा पितृभ्यः ८

एतथ विषय इति प्रथमं पिडं दद्यात्स्वधा पितृभ्योतरि ह्यसञ्ज इति द्वितीयं
 स्वधा पितृभ्यो वहिष इति तृतीयं इति एवमेवापस्रवसूत्रे पितृदि द्विपि
 तृकः स्यात्तृकैकस्मिन्पिडं द्वेष्टा बुपलक्षयेदिति विशेषः शानकः नामा
 न्यविहृत्यतः पितामहप्रपितामहादति आद्यात् गोत्रज्ञाने तु काश्य
 पमगोत्रपितः पृथिविषतः अचने निहृत्वा पितामहांतरि ह्यसना प्रपिताम
 हदिषप्रदिति प्रयोज्य ॥ ॥ अत्र पितर इत्युक्त्वा दद्यात् आतमनात् अत्र
 पितर इति मंत्रे पिडं समुत्त एवोक्त्वा संहिताध्वरेण पठित्वा प्रदाद्यात्
 पर्यावृत्त्या दशमुखो भूत्वा आसधारणा कृत्वा पावशत आतमनात् मु

स्तानौ। तमनेनानि। नबोदश्चुरतावस्थानमात्रेण तमने संभवति अतः शा
 खी तशे क्तश्चासंभारणामधीकार्ये। तथा वाश्च लायनः॥ यथाशक्त्यप्राप्ति
 नासित्वेति। अप्राणान्प्राणानि रोधे कृत्वेत्यर्थः। तदाह विष्णुः॥ यथाशक्ति
 प्राणानि रोधे कृत्वा सीते ती शक्तिमनति क्रम्य यथाशक्ति जपश्चाद्यं॥ तत्र
 जपे त्यत्र पितरो मादयश्च मिति श्रुतत्वात्॥ ततश्च संहितास्येण प्रयोगः
 ॥ आरुत्यामीमदं तेति जपति। आरुत्यप्रदक्षिणां प्रत्यारुत्यं प्रदं संमुखो
 भूत्वा मीमदं तेति मंत्रं जपति संहितास्येण॥ ॥ अचनेन्यपूर्वे वन्नीविं
 विप्रः स्यनमो वइत्यजलं करोति। पूर्ववदचनेन्यदुदयात्रेणाचनेन जप ८

तीत्यादिप्रकारेणाचनेन जने कृत्वा नीविं विष्णुः स्यनमो वइत्यादिभिः मुद्रि
 मंत्रैः षडे तलीनकुर्यात्। षट्कृत्वा नमस्करोतीति श्रवणात्॥ यद्यथ जलि
 मिति सूत्र एकवचनं। तथापि समाप्तायां श्रुतौ महापितृयज्ञेषूनामस्का
 रानिति सूचकारणोक्तत्वात् तथैवानुष्ठाने युक्तं। अत्र नमो वः पितरो मन्य
 वेनमो वः पितरः पितरो नमो वइत्येतावान्यष्टोमंत्रः - विषे च चतुर्थ्यंताः
 प्रमिहा एवागृहाणां प्रभीत्वा वापिंडानां वावेक्षणां कुर्वता एहात्रः पित
 रइति जपश्च महापितृयज्ञेषु दत्तापि कार्यः समाने श्रवणात्॥ ॥ एतद्वै
 लुपास्यति सूत्राणां प्रतिपिंडं। एतद्वै पितरइत्यनेन मंत्रेण प्रतिपिंडे व

श्री०

२०

एतद्दः पितर इत्यनेन मंत्रेणाप्रतिपिंडं ब्रह्मवचनां त्रिणि त्रीणि सूत्राण्युपास्यति पिंडाना
मुपरिति दधातीत्यर्थः ॥ उपादशावाऽउपा मेघरोमाणि तत्र मितवघ्नदशावा ब्रह्म
विशिष्टाः प्रतिपिंडं एतद्दः इति प्राप्नोति ॥ अथ बाउपा दशावेति पदद्वयं ॥ तथाच
मानवे ॥ वासस उपा दशावेति ॥ आप संवत्सरे विवासा दशाद्वित्यानि दधात्युपा
सुकोऽपर्ववयस्य तत्र आपुषि स्वलोमवेति ॥ ॥ वयस्य तत्रेयजमानलोमानि वा
उत्तरेयसि यजमानस्य पंचाशत्तमवर्षादूर्ध्वयजमानलोमानि बाधयति तानि ह द
यस्याने प्रतिपिंडं प्राप्नोति ॥ उत्तरश होपा दाता तूर्वी त्रभागेनाशतवर्षं हूपस्य व
यसो द्वेधा विभागः ॥ तथाच पराशरः ॥ पंचाशद्वर्षिको यं सुदद्यात् होमस्य मेष्ठक

२०

प्रतिशाखायति ॥ पंचाशत उर्ध्वमुरो लोमयजमानस्येति ॥ ॥ ५३ ॥ मित्यपो निषि
चति ॥ पिट्टाणामधिष्ठाने पिंडाः तिन उर्ध्ववहेतीरित्यनेन मंत्रेणादपात्रेणावनेज
नावशिष्टमुदकं पिंडानामुपरितिषिविति ॥ पिंडममीषे भूमौ वा ॥ ५४ ॥ मयथाशाखात
रे सन्धानां स्वधास्थतर्पेय तमे पिट्टं निति मंत्रं लिङ्गात् ॥ अवघ्रायावजिघ्रति यज
मानः ॥ पिंडान धर्तुः स्थाल्यं प्रत्यवदधाति स्थाल्यां पिंडोऽयमवघ्रायेत्यापत्ते वा
ततो यजमानः सद्यंकृत्वा पिंडान् स्थालीस्थाने वावजिघ्रति ॥ अवघ्राणं यजमा
नं संस्कारः ॥ स यजमान भाग इत्यर्थे वा दाता ॥ ततश्च प्रोषिते यजमानेन भवति
॥ अत्रत्यवादेशः पूर्वकालतामात्रेण सममानकर्तृकतायां निरुत्थाज्यं प्रातर्हो

१३

हनमिति वत॥ ॥ ५ ॥ लुक् सकृदा छिन्नाग्रमे। पूर्वसकृदा छिन्नानि ग्रानि रेखाया
 मोक्षता न भवेत्ता न्यग्रीदक्षिणाग्रीपक्षिथवे ततः लुक् तत्रैव प्रतिप्रक्षिप
 ति। अग्रोसकृदा छिन्नाग्रभा दधाति। पुनरुल्लुकीपसृजतीति श्रुतेः सूत्रे वा लु
 कस्य प्रथमोच्चारणमन्यत्र त्वात्। तेन प्रथमसकृदा छिन्नप्रासनात् ततः लुक्
 स्य॥ अधत्तेति मध्यमपिठे पत्री प्राश्नाति पुत्रकामा। पुत्रकामा गर्भप्रदामाणा
 सनुमाता पत्री मध्यमपिठे पितामहस्य पिठमाधत्ते पितरो गर्भमिति मंत्रेण
 प्राश्नाति॥ आपस्तवः॥ तं पत्री प्राश्नाति पुमो सह जानुका भवतीति विज्ञाय
 ते॥ पत्री वक्तुं वेपि डोवे भागो मंत्रादति श्रुतिधर्त्तस्वामि॥ मानवे मध्यमपिठे

म२

राम०
१३

पत्री प्राश्नाति यादवरायितगवा दध्या डाला गोवा सक्षयेदशुवागमयेदिति। पक्ष
 गः। पिठानो मध्यमपिठे पितृन् ध्यायन्समादिता। प्राशयेत्पुत्रकामानुभाया
 तेशा ददस्य वा सुभावापिस गोत्रावा पुत्रकामा द्विजा जया। अधत्ते पितरो
 गर्भयादरो युर्द्विजा तयः। महारागृहीता वातडो गोपशमाय च। घेडामपितरो
 गमित्युक्ता प्राशयेच्चते। अन्यानशुद्धता शवाक्षिपेद्वेद्विजा यवा। अनायवा
 बुदघ्या च पश्चाद्विषयि सर्जनमिति॥ ॥ प्रेतेभ्यो ददाति। यत्पितृभृतिभ्यो द
 दाति। यत्पितृभृतिभ्यो दानमुक्ते तस्य तेभ्यो भृतेभ्यः पितृपितामहप्रपिताम
 हेभ्यो ददाति॥ अत्र हस्तिस्वामिनः॥ केपुन सपितरो येभ्यो देदीयते। ५ अते।

यज्ञमानस्य पित्रे ददातीत्यादिवचनादेत एव पितरस्तेभ्योऽपि जीवन् एव दानेन
 सुप्रेतेभ्यो ददातीति वचनात्सकृदुच्यते पराचः पितर इत्यादि दर्शनेभ्यश्च तेभ्यो
 देयोऽग्र्ये एते देवावसवः पितरो ज्ञेयारुद्रा ज्ञेयाः पितामहाः प्रपितामहास्तथा
 दित्या इत्याद्याः तथा पितरो वैत आसन्निति तथा शरद्वेमेतः शिशिरस्तपितर
 इति तथा प्रिष्ठात्तादयः पितृगाणाः तेषां लोपयोगः उच्यते ए- मेव तु आधि
 दैविकाः पितरः ततश्च यथा ब्रह्मणोत्पत्तिरिति पितरस्तथ्यंति तथा तेऽपि तृष्य
 स्वाधिदैविका वस्त्यादयस्तथ्यंति । महापितृयज्ञे तु न एव सोमवदादम्य इत्यंते
 पिडाश्च प्रेतेभ्य एव दीयंते ॥ जीवपितृकोपि ॥ जीवपितृकोपि १३

पितृयज्ञेऽपि विक्रियते ॥ जीवांतर्हितेऽपि यतो जीवपितृकस्य जीवेन पित्रादि
 नाग्र्यं तरेऽपि व्यवहितेऽपि पितामहादौ पिंडदानं भवति सोमादा विवायेभ्य एव
 पितादद्यात्तेभ्यो दद्यात्तथा मुत इति स्मृत्यः ॥ जीवपितृकस्य होमांतमनारं
 वा । जीवपितृकस्य यज्ञमानस्य होमांतमेव पिंडपितृयज्ञसंज्ञं कर्म भवति । अ
 ग्रवाग्र्यनारं भवति पिंडपितृयज्ञस्य । वाशब्दः पूर्वपक्षनिर्णायार्थः । अनारं मन्त्रं ५४
 एव मुक्तः । यतः पिंडदाने प्रधाने । तदभावे होमांतस्यागभूतस्यानुष्ठाने
 न ह्यटते । एवं जीवपितृकोपीति पक्षेऽपि ह्येव त्वेवानी जीवपितृकस्य होमांत
 पितृयज्ञोपनिषादः ॥ न च वेतैजातक एषी न जीवंतमिति ददातीति श्रुतेः ।

जीवपितृकस्य होमांतं कर्मेकतः ॥ यतो नातृक एव आचार्यो भवेते जीवतापि ।
 आश्वविदिते पितामहादौ पिंडदानं न भवतीत्याहुः कुतो न भवतीत्यत्र हेतुः न जी-
 वंतमतिददातीति शाखां तरे अवाप्तात् ॥ अतः प्रधाने पिंडदाने जीवपितृकस्य
 निषिद्धे अनारंभ एव च त्रेतेन होमांतता ॥ आप्तैः ॥ यदि जीवपितृकान दद्या-
 दा होमाकृत्वा विरमेदिति ॥ मानवे च ॥ यदि दद्याद्येभ्यः एव पिता दद्यादिति
 ॥ कावेके ॥ पिता पुत्रो वेदाहिता मीस्यातां येभ्यः पिता तेभ्यः पुत्रो दद्यात्पिता-
 प्रतः स्यात्पितामहो जीवैत्येवे पिंडेति दद्यात्पितामहात्पराभ्यां दद्यादिति ॥
 आतो देतेत्यदृष्टेति पक्षे च तु दृश्यामथुपवासो विहितः ॥ तदा वतु दृश्या

दृश्या

मथुपवासो विहितः ॥ तदा चतुर्मास्यन्वाधानादिरुत्वा प्रातरमावास्यायो दर्शष्टिः
 क्रियते ॥ ततो अग्नौ पिंडं पितृयज्ञः प्राप्नोति ॥ अग्नौ पिंडं पितृयज्ञश्च द-
 दतीति मावास्यायामिति तत्कालस्य पाण्डुत्वात् ॥ अमास्यायवासपक्षे वा मा-
 वास्यायं पूर्वोक्ते दर्शार्थं मग्नीविहत्याग्नेयाह्नानं कृत्वा वैश्वदेवं च कृत्वा ततो
 एगर्गं पिंडं तृयज्ञः प्रादृशेष्टः प्राप्नोति ॥ एवं कदाचित्पातृकदावित्यत्रादित्यनि-
 यमे प्राप्नोति यमार्थमाह ॥ ॥ पूर्वोक्तं ॥ गृत्वात्पिंडं पितृयज्ञः ॥ पूर्व एव दर्श-
 ष्टेः पिंडं पितृयज्ञो न यश्चात् ॥ एतेन जीवपितृकस्य वतु दृश्यामथुपवासो विहितः
 होममृतपितृकस्य तु कर्तव्यं भवति ॥ तस्य हि पिंडं पितृयज्ञो वश्यं दर्शात्प्रागेव क-

नैवाऽनवाप्तौ चतुर्दश्यामुपवासपक्षेऽष्टादशी संभवति। विहितकालोभावात्। अ
तो मृतपितृकृष्णामास्यायामेवोपवासो जीवापितृकस्य चतुर्दश्यामावास्या
यावेति विकल्पः॥ ॥ प्रकरणाकाललिङ्गानुग्रहवचनानाहितमिच्छति भो
नगोऽपि पितृयज्ञस्त्यनुवर्तते॥ पिंडपितृयज्ञोदरीस्थानं गौर्दशी गोनभवति।
कुतः। प्रकरणाभेदात्। यस्म्यप्रकरणे यत्पद्यते तत्र देरी भवति। नवायं दर्शप्रक
रणोपपद्यते। अतो नगोऽकिंचाकालभेदात्॥ अंगानां प्रधानकालताद्याप्येति
न्यायादेर्गानां प्रधानां प्रकालता भवति॥ अत्र च कालभेदो विद्यते। दर्श
स्य प्रतिपत्पूर्वाह्नेऽपि पिंडपितृयज्ञस्यामावास्या अथ रात्रौ चैति अतोऽपि नशी

गोतया॥ लिङ्गाच्च। यस्मात्पादहीनः पौर्णमासे न यज्ञे तपितृयज्ञे नैवामावास्य
मर्हन्नेत्यामावास्यविनापि केवलपितृयज्ञे दर्शयति। यद्विदर्शानं स्यात्। त
दादर्शप्रधाने विना केवलस्यामावास्यानुष्ठानदर्शने न स्यात्॥ अलिचा अ
तोऽस्मात्लिङ्गादपि न दर्शानं स्यात्। तथा अनुग्रहवचनाच्च॥ अस्यापि पिंडपितृ
यज्ञस्यामावास्यनादौ संवत्सरसत्रे दर्शात्पृथगनुग्रहवचनमलि। कथमे
षोपितृयज्ञो नंतरितो भवतीति यद्येवं स्यात्। तदा कथमेषा मावास्या
हविरनंतरितं भवतीति दध्नाचपुरोडाशेन वेत्यमावास्यानुग्रहोऽपि पितृय
ज्ञस्यापि प्रयाजादिवदनुग्रहवचने न स्यात्॥ अलिव पृथगनुग्रहवचने

पासनेरिति ज्ञयादीति। अतोयनंगो। अपि चानाहिताभिश्च ते अथनाहिताभेदः।
 पिंडपिष्टयज्ञः श्रूयते। अथनाहिताभिनाकार्यइति। यदि दर्शनीं स्यात्तदा अना-
 हिताभिर्दर्शनीभावात्तदश्रूयते। अथतेच। अतोपिनदर्शनीगमिति॥ एवंपात्रे आ-
 हो॥ ॥ अंगं वा सममिथाहागता। अथवा दर्शनीगमेव पिंडपित्यज्ञः। कुतः। स-
 ममिथाहागता। समित्येकीभावे। अमीत्याकांक्षायां। ततश्च आकांक्षाशोभ-
 तासंनिधिमतां पदानामुच्चारणां सममिथाहागं वाक्यं। तस्मादित्यर्थः। पूर्वं
 ह्यहंवेभ्योयज्ञं निष्क्रीयपातहंवेभ्यः प्रतनुतइति॥ तेन यथाप्रथमं शांतिकं कृ-
 त्वा ततः कृत्यं समाप्तं भवित्यादौ ग्रहयागादेर्विवाहाद्यंगत्वं एव मन्त्रापि दर्शनी

गत्वेऽपि त्रयज्ञस्येति। यच्च पूर्वपक्षेऽक्तं प्रकरणाभेदादनंगमिति। तत्रोच्यते
 प्रकरणांतरमठितमयंगं भवेति। यथा प्रवर्ग्यः। सोत्रामाणीचेति। यच्चोक्तं
 कालभेदादिति तत्रोच्यते। भिन्नकाले विहितमपि वचनादेगं भवेति। यथाभि-
 होत्रदर्शनीमासादाबुद्धरागादि। यद्वा गार्हपत्येति। तदपि दयदनात्वे-
 लिंगमुक्तं तेनुवाचनिकं दर्शविना पिंडपित्यज्ञस्य केवलस्यानुष्ठाने। ना-
 स्ति वचनात्पातिभारः। अतस्तदपि नानंगत्वे साधकं। यच्चोक्तमनुग्रहव-
 चनादिति तदनुग्रहवचनं वा दद्यायमेगत्वेऽप्यप्यद्यतएव॥ अतस्तद-
 पि नानंगत्वं ज्ञापयितुमीष्टाय चोक्तमनोद्विताभिश्च तेऽप्येति। तदपिन्या-

यविरुद्धं वाचनिकं अनादिताहितप्रदर्शविनापिंडपितृयज्ञस्यानुष्ठानविधा
 तोनहि वचनशायितं व्याससद्वेषाणापि पराकर्तुं शक्यं तस्मादोपिंडपितृय
 ज्ञइति जैमिने च्यनंगमेवातथाचाहपिंडपितृयज्ञस्य कालत्वादनंगस्यादि
 तिपिंडपितृयज्ञउक्तः ॥ इदानीं दर्शयिमां ॥ ॥ १ ॥ अतोदेतेत्यदृष्टेवापणी
 शाखां छिनत्ति शाखीलीक्षेत्वेत्युज्जैत्वेति बोध्यः आगामिनिदिवा स न
 उदेता नोदयति वेदमाशतज्ञात्वावतुर्दृश्यापणीशाखापणीस्य पलाश
 स्य शाखा इमेत्येति मंत्रेणाजुज्जैत्वेति अनेन वामे त्रेणावृत्तां छिनत्ति अथ
 बाशाखीलीक्षती मयीशाखां छिनत्ति अवतुर्दृश्याकुतः ॥ तद्वै के हृष्टेष्वसं १७

तीति वचनात् ॥ अदृष्टेवा अथवा अदृष्टे च इममियथाक्ता शाखां छिनत्ति ।
 अमावास्यायामित्यर्थः । तत्कुतः । अमावास्यायामामावास्येन यजेतेति
 वचनात् । तथा अमामयाजीतुक्षीरयाजीत्यादिना चतुर्दश्यामुपवास
 पक्षे दोषमुत्काहस्य त्रेष एता एरात्रिनपुरस्तात्तपश्चादृश्या इत्यादिना
 मावास्यायामुपक्रमविधानञ्च ॥ शम्पा अथ यवः शाखीली । शम्पा शूत ।
 टित्वात् टिङ्गाजितिङीप् । तामा छिनत्तीक्षेत्वा ज्जैत्वेत्युभयोश्चेदने विधा
 नात्कराणामंत्रत्वेन समुच्चया संभवाद्विकल्पउक्तः ॥ ॥ छिनत्तीति बो
 धयोः साकांक्षत्वात् । इष्टेत्युज्जैत्वेत्यनयो रुभयोरपि मंत्रयोः प्रयो

गोष्ठिनप्रीतिशेषो नवति॥ कस्मात् साक्षात्तत्वात् क्रियापदप्रयोगमात्रे
 स्तत्त्वोत्तानन्मयोरपि छिनप्रीत्यर्थाद्वारः कुतः॥ तामाछिनप्रीत्यो ज्ञे
 त्वनिद्वयोरपि छेदने विनियुक्तत्वात्॥ उर्जित्वेति सन्नेत्रैकल्यिकमध्याह्ने
 गंतरमाह॥ सनमयामीति बोधे॥ अथ बोद्धेत्यस्मिन्नुत्तरसन्नेत्रे
 मयामीत्यर्थाद्वारो भवति॥ न छिनप्रीतिः कुतः॥ उर्जित्वेत्यनुमाहीति शाखा
 तरात्॥ अनुमार्जनवर्षादिद्यातनेन प्रयुक्ताकराणां तच्च सन्नेत्रलिङ्गादे
 वप्राप्तत्वादीवार्थेणानुवृत्तिः॥ अतश्च माध्यदिनीययागश्रयाणां द्वयोर्म
 त्रयोर्विकल्पे तच्चेदने विनियोगः॥ कावशाखायागश्रयाणां द्वयोरनु

मार्जनएव विनियुज्यते॥ तथावापस्तवः उर्जित्वेति सन्नेत्रमयत्यनुमाहिबेति
 सनमनमृत्नकराणां मूलादारभ्या स्पर्शनमनुमार्जनमिति धृत्वा मी
 कोठके॥ पारमूलात्तरे ज्ञेयोपेतस्याध्वर्युः शाखा छिनत्ति॥ शमीशाखोपलाश
 शाखादभेदिनूलातिवेषत्वेति तथा च तसृणां वस्त्रानपाकरोति॥ देवो व
 इति धेनुप्राचीः प्रकलयतीति॥ मानवे च॥ उतोपेतस्य शाखामच्छेतीति
 ॥ वज्रलाशामसुः श्वां प्रायुदीवीमन्यतमाका॥ कीदृशी शाखा छिनत्ति॥
 वडपलाशो॥ वडलपान्ति॥ पुनः कीदृशी॥ अशुष्काग्रं अशुष्कमार्द्धमग्रं य
 स्याः सा तथा॥ पुनः कीदृशी॥ प्रायुदीवी॥ रक्षादेशान्यादिशि प्रसृता॥ अन्य

तमावा प्राचीवाहृत्तास्याद्यादिशिपमृताऽदीचीवाहृत्ताडदीच्याप्रमृता
 वा। प्राचीमाहृतिऽदीचीमाहृतिप्रायुदीचीमाहृतीतिशाखातरात॥ ॥
 व्रतमुपैति। शाखाच्छेदनानंतरं मंतरेणापरीप्रीगेत्वापरेणाहवनीयेप्राहि
 षुन्नमिमीक्षमाणाय उपस्थयव्रतमुपैत्यमेव व्रतमपतऽदमहमिति वेत्य
 नेन प्रकारेणाव्रतमुपैति। ननु किमर्थमिदमुक्ते॥ पौर्णिमासवदन्यदस्य
 त्यनेन प्राप्तत्वादिति चेत्। सत्यं। अज्ञानावसेरस्य शाखाच्छेदनस्य काल
 विधानायेदमुक्तमित्यदोषः॥ ततश्च व्रतोपायनीयाशनानंतरं शाखाच्चि
 त्वाप्रयुक्ताः कृत्यच व्रतोपायने कर्तव्याः शाखाच्चित्वा व्रतमुपैतीति

तिशाखातरात। अमावास्यायां व्रतग्रहणाऽस्यायमेव कालनियम इति कस्म
 चिच्छेकास्यान्नामपाकर्तुमाह॥ ॥ यथोक्तेवा। शाखाच्छेदस्य स्मिन्नेवावस
 रनियमेन भवति। व्रतग्रहणानुयथोक्तेयस्मिन्त्यस्मिन्काले वैकल्पिकं प्रायु
 क्तं तथैव तत्र तत्र काले वा भवति वाऽह। केचिदस्यन्वाधानानंतरं पूर्वा
 ऋणवशात्वाच्छेदः कर्तव्य इत्याहुः। तेषामेते व्रतमुपैतीत्यनेन व्रतोपा
 यनस्यापि कालान्तरविधिः क्रियते इति॥ मातृभिर्वसंसेव्यवसंसेवा
 र्वायोपस्थतिवायवस्थिति ततः शाखाच्छेदव्रतोपायनानंतरं यदुसा
 रस्वस्वमातृभिः सह संयोज्य वायवस्थिति मंत्रेण मात्रा संगतं वसंसेवा

योपसृशति उपसृशनेन मातुः एयकरोतीत्यर्थः। तथापि डवराह्यान्वया
 तथापि करोति दर्भे पिजूले विंति॥ आपसेवः। वसशाखयत्पत्रवसंसादिश्य
 मानत्वालिगवचनयोरविवक्षातनप्रतिवसमुपसृशनेशाखयाकर्त
 यः। लिगस्याविवक्षितत्वाच्च श्रीवसा अपि गावः सात्राण्यर्थे दोघ्याः अपि
 होत्रेपुंवसाभितियत्र दर्शनादत्यत्रापुंवसापि भवतीति प्रतीयते। यदि
 वसशब्देन वसतर्थाभिधीयते। तदैवेतदुपपद्यते॥ वसानित्यत्र प्रा
 मापञ्चसंघेघतरुणोपुष्पी इति सूत्रे अतरुणां चित्सुक्तत्वात्तरुणोपुंश
 हेशेव। तत्त्वमिदं सा अपि गावः सात्राण्येव भवति॥ उपायवस्थिति

वैके। एके आवासीवायवस्येत्यस्मिन्नेत्रेऽप्यवस्थेति वाशेषकुर्वति। एतच्चाख
 योपसृशनेमं योजितानां वसानां मातुः एयकरोतीत्यर्थः। तदैवोव इति मातुगा
 मेकां याकृत्या ततो वसमाह गां वासमथे एकां गां वसनेन वियोज्य देवो व इत्यनेन
 मंत्रेणातो गां शाखयोपसृशति। अनेकयजमानकेव भुवा अनयो गोपितोः स्या
 तेति भुवापञ्चगोपतिषु स्यातेति यथार्थमूहः। अत्र एकस्या गोरुपसृशनेन सर्वा
 सां गां संस्कारो भवति। मंत्रे आयायक्ष मद्या इति वहुवचनदर्शनात्॥ अतो
 वदिनीदर्थे इमं यत्र मंत्रस्याहो भवति। आयायक्ष मद्या इति। अपरे तु उपसृश
 नस्य संनितापकारकत्वादेकस्या एव गोरये संस्कार इत्याहुः तेषां मंत्रगतवहु

वचनं पूजाय ॥ ॥ एतद्भवति माहं इवातमात्रायां दविरेडं देवत्वं भवति महं
 ददेवत्यवागोरुपस्थर्शनमंत्रे इडं स्थेव दर्शनात्तस्य तदेव तौ त्वेमाभूदिति मा।
 इडं वैत्युक्तं। तदेकमहं इमेति कुर्वतीकृतेः। अपस्तवः॥ नागतश्रीमिहं इडं यजे
 तच योहावेततश्चिग्रयत्युक्तरमोर्बो गौतमो भद्राजसनेन तं रमो मेऽप्यायामहं इडं
 यजेरन्यो वाकश्चिदिति॥ मानवे च॥ सोमयाजिनी गतश्री गैर्बो गौतमो भद्रा
 जसने महं इडं यजेरन्नत्वि तरे सेवस्वरमिडं मिष्टाय ये ब्रतपतयेष्टा कपालं निरुप्य
 ते महं इडं यजेरन्नत्वि॥ ॥ यजमानस्य पशूनि त्यम्यगारस्याच्यतरस्य पुरस्तात्ता
 राधुपग्रहति॥ देह्यमगारे। आहवनीयागारे गार्हपत्यागारे च॥ तयोर्म्यगारे

योरग्निश्च द्वयोर्मध्ये च्यतरस्याम्यगारस्य आहवनीयागारस्य पुरस्तात्प्रदेशे पूर्वभा
 गे वा। गार्हपत्यागारस्य वा पुरस्तात्पूर्वभागे वा शाखा मुपग्रहति यजमानस्य प
 शूनि तिमंत्रेणा। अस्य पशूनि तिमंत्रेणा। अस्य चानेक यजमानके यजमानानां
 पशूनि तियजमानयोः पशूनि त्ग्रहः॥ पशुपाहीति व्यवहरीदध्रनिगजस्ये॥ ॥
 मूलादुपवेष्टकरोति वेष्टोमीति मूलात् शाखा मूलाद्वेष्टोः स्फपवेष्ट इति मंत्रे
 णोपवेष्टकरोति। तच्च मूलं प्रथमेनूस्तीशाखाया मूलमरन्निप्रमाणादधिक
 प्रमाणादित्वा पृथकार्थे। ततस्तस्मात्पृथक्कृतं मूलमेतरेणापवेष्ट करणां
 मूलतः शाखापरिवास्यापवेष्टकरोति तिशाखातेरात्॥ उपवेष्टश्चरन्निमा

त्रः प्रादेशमात्रो वा परिशिष्टोक्तैः । तस्य वक्तृपातोपधानार्थत्वात्केवलप्रयोहवि-
 -केवलप्रयस्याहविकेचोपधानाभावादुपवेषकराणाभावेऽपि तृक्ष्णीशाखा
 मूलस्य परिवासनं भवत्येव । शाखी परिवास्येति द्वितीयया परिवासनस्य शा-
 खामे स्तारत्वात्तदगमात्पमस्यायाः प्रयसश्च प्राकृतप्रयोविकारत्वेन परिवा-
 मितया शाखयोपकरणं कार्यं । प्रकृतौ हि परिवासितया एयनोपाकराण-
 मिति ॥ ॥ सात्राय्ये शाखासंयोगात् ॥ इदं शाखोदुपवेषकरणं सात्राय्ये स-
 सात्राय्यकदर्शहावेव भवति । नान्यत्र सात्राय्यकदर्शो यौगमासेवा । क-
 स्मात् शाखासंयोगात् । शाखापरिवासोपवेषकरोतीति वचनादुपवेष

स्य शाखामेव ध्यावगमात् । शाखायाश्च वसापाकरणार्थत्वात् सात्राय्ये के-
 ववसापाकराणाभावेशोत्वायाश्च भावात्तसंबद्धस्य तस्य इत्याद्यमानस्यो-
 पवेषस्याभाव एव मुक्तः ॥ ॥ उपधानाद्भयोः । वाशब्दः पूर्वपक्षनिगमा-
 र्थः । उपधानात् । उपवेषस्य कपालोपधानार्थत्वात्तस्य च समोत्राय्यके असा-
 त्राय्यके च कर्मणि भीवादुभयत्रोपवेषो भवत्येव । ततश्च शाखायाश्च भावे-
 वारणा भवेति ॥ अतस्तु विना तेन प्राचो गानुहृतीत्यादिनसिद्ध्यति ॥
 ॥ वसाः पवित्रमिति पवित्रमस्यात्वं प्रातिकुशावसाः पवित्रमसीत्येता-
 वतामत्रेण अस्यां शाखाया कुशावेव हेसायेदर्भता एवमत्रैव भ्राति

त्रिवृदिति त्रिशलाकां त्रीणि दर्भमृणालीत्यर्थः । इमे प्रादेशमात्रं तु त्रिवृद्वत्त्वा
 पवित्रकमित्यत्र त्रिवृ त्रिशलाकमिति हेमाद्रिणा ये वेद्याख्यातत्वात् ॥ मा
 नवेशेषः । दर्भमयेष वित्रं त्रिगुणारत्तुः शोखायामनुलोममवसजेद्विधिमकु
 र्वन्निति ॥ आपस्तम्बः ॥ त्रिवृदर्भमयेषां वित्रं कृत्वा वसुनां पवित्रमसीति श
 षायां शिथिलमवसज्जति मूलैर्मूलान्यग्र्याणि न ग्रंथिकरोतीति । नवमि
 ष्टाणि त्रिगुणानि मितमिति केचित् ॥ वाण्याकारमित्यन्यो केचित् पवित्रवंध
 नानंतरं शोखाय गूहनं कुर्वन्ति । तथा सत्युप गूहनस्य शाखाया अनाशार्थं
 त्वेन दृष्टार्थता भवति ॥ पावकमेतत्वेददृष्टार्थता न बाहो दृष्टे संभवति युक्ता २३

तेनात्रोपगूहनमिति । अपरे तु वशापाकराणानंतरं पावकमेतौ वक्तुं वेति ॥
 यवाद्याग्निहोत्रहोमः सत्रयतसाः शत्रिः संनयतः सात्रायेदुधदधिरूपं
 हविः कुर्वन्तौ यजमानस्य तारात्रिते स्याममावास्यासंबन्धिन्या रात्रौ यवाद्याय
 वाशसंज्ञेन इष्टाणाग्निहोत्रादामः साये प्रातर्भवति । तंडुलैः शिथिलपक्वा
 यवा गूरित्युच्यते । पेणायवा गूरिधूने स्वामी । संनयत इति विशेषणोपा
 दानादसत्रयतो न यवाद्याहोमनियमः । नापि चरुसात्राग्न्या लाभ इति
 साक्षात्पृच्छाने चरुकरणे ॥ आशस्तम्बः ॥ अमावास्यायां रात्रौ स्वये यज
 मानोऽग्निहोत्रं जुहोति । अग्निहोत्रो ह्येषां मातं च नार्थं निदधातीति पूर्वा

परुषेन दध्ना आतंचनानंतरे वा यस्य शेषस्य दोहमद्येपक्षे पञ्चोक्तिः
 दर्थमेतदवशिष्टाणां मानवेच ॥ यवाद्यैतोरग्रीयनमानोप्रदोत्रनुदोति
 तैतस्याः पिंडे निदध्नादिति ॥ कुतः पसृष्टाप्रज्ञादित्याह ॥ कुतैमिहोत्रे
 पसृष्टाभिहितोऽप्यप्रत्याह ॥ देदोऽध्वः ॥ उपसृष्टावेमेन संगतां मां मायति प्र
 ज्ञादिति प्रैषार्थः ॥ प्रोक्तेद्यौरसीति स्यात्प्रादाने ॥ दोऽध्वं प्रत्युपसृष्टे
 ति प्रोक्तेप्रतिवचने धर्मुर्द्यौरसीति मंत्रेण स्यात्प्रादाने करोति ॥ गो रूप
 सृष्टावसेन संगता तवय स्यात्प्रादाने ॥ दिकर्तव्यं भवति तदुर्विति प्रैषार्थः ॥
 प्रादाने चाध्वि अग्रणार्थे तेन वा यद्येपय स्याद्वि अग्रणा भावो दाना

दानमिति केचित् ॥ कर्कः ॥ तदमुक्तं ॥ तेनैव पाश्र्वाप्योरध्वि अग्रणां भा
 वे पितृदादानमंत्रे हस्योक्तत्वे विरोधात् ॥ अध्वि अग्रणा भावेऽपि केचि
 त्यदेशे स्यात्पनमवश्यं कर्तव्यं ॥ तदर्थं मया दाने मंत्रो भवत्येवैव परो
 स्यात् ॥ स्यात्प्रादाने पाश्र्वाप्योरध्वि अग्रणा दाने मंत्रे स्याद्योऽध्वः पृथिवी
 स्यः पृथिवी स्य इत्यहः ॥ ॥ शूलादाने वोरध्वः दाने वानूहितस्यैव ॥
 मतरिश्च न इत्यध्वि अग्रति ॥ मातरिश्च न इति मंत्रेण स्यात्प्रादाने माह पत्ये
 ध्वि अग्रति ॥ आहवनीय आषिणा स्यादहवनीय एव ॥ अत्र माते यज्ञप
 ती क्वाष्टि मिति द्वियजमानके माते यज्ञपतये ॥ क्वाष्टिरिति वड्डयजमान

नकेच्छुः॥ ॥ वसोः पवित्रमिति पवित्रमस्यां कणेत्तु दद्या। वसोः पवित्रम
 सिततधारमिति मंत्रेणास्यां स्यात्पवित्रं कणेति स्यात्पवित्रं कणे
 ति। स्यात्पवित्रं उपरिस्थापयति प्रागप्रमुदगग्रं वा। श्रोतं वै तस्यामुदगग्रत्वं।
 अथ पवित्रं निदधाति ते द्वे प्राङ्निदधात्प्राची हि देवानादि गयोऽदगि
 ति श्रुतत्वात्। प्राक्तमं पवित्रमादधाति तिर्यक्प्रातरिति मानवः॥ त
 तत्तस्यास्या एवरे श्रोतं प्रायश्चित्तं भवति। केचित्पवित्रं शाखाया विधौ
 ज्यस्याल्यनिदधाति। दोहादानं तरेव पुनः शाखाया वच्चति। अन्ये तु शा
 खावह्नमेवोखायानिदधति॥ ॥ वायं तो दोहयन्मशूदेणाध्वं अथुर्वी २५

मृतः सन्नशूदेणाशूदयति रिक्तेन ब्राह्मणकृत्रियवैश्यादिना पुरुषेण प्रादो
 हयति। दोहयतीति ण्यतोऽपदेशाद्वाचुस्त्वेति दोधारप्रेष्यति। ततरेव प्रेषि
 तो दोध्यागो दोध्वि। आपस्तवः॥ नशूदो दुघातदुघादादुघातपात्रे दोधीति॥
 स्यात्पन्थाद्ये देवस्य स्यात्पन्थास्य मानेन जयति। स्यात्पन्थास्य मानेन जयति। स्यात्पन्थास्य मानेन जयति।
 हानं तरे दोधारे दोहनपात्रेणोव स्यात्पन्थास्य मानेन जयति। स्यात्पन्थास्य मानेन जयति। स्यात्पन्थास्य मानेन जयति।
 मंत्रमध्वर्युर्जयति॥ काप्रदो हानं तरे दोधु दोहति प्र अः। कामाधुस्तः
 कां गोदुग्धवानसीत्येवं दोधारे प्रेषति प्रश्नः कर्तव्यः॥ प्रोक्ते सा विद्यायु रि
 त्याह। दोध्याश्रममिति गोनामिप्रोक्ते अध्वर्युप्रतिकथिते अध्वर्युः सा वि

श्रायुषित्यमुं मंत्रं ब्रूयात्॥ एवमितरेऽत्र राभ्याप्रतिमंत्रेऽप्येवमेव अनेनैव प्र-
 कारेणागधुद्वेत्त्यादिनाऽतरेद्देगावौ दोहमिति॥ इमांश्च विशेषः॥ साविश्वा-
 युरित्यस्य स्थाने गोनामकथनानंतरं उच्चगभ्यासाविश्वायुरित्यस्मान्मेत्राद-
 नंतरं पठिताभ्यामेत्राभ्यासाविश्चकर्मसाविश्चक्राया इत्येताभ्याप्रतिमं-
 त्रमेकैकामभिदधाति॥ साविश्चकर्मैति द्वितीयं॥ साविश्चक्राया इति तृती-
 यं॥ एवं शब्देन प्रैषादिसर्वमिति दिश्यते तेन दोहनप्रेषः॥ दोहनं॥ स्यात्प्रा-
 न्चारध्यामा मासेकाः आसिद्यमानजपः॥ नामप्रश्नाः॥ तत्कथनं मंत्राभिधानं
 नैवेति॥ विसृष्टं वा ॥ पुनरात्रनन्वारम्बे॥ तिसृणां दोहनानंतरं विसृ-

ष्टवागधुर्गुत्तरागा दोहयति पूर्वतः॥ तत्र विशेषः॥ स्यात्प्राप्तनन्वारम्बे यजमाने दो-
 हाप्रथमं आसेवेति॥ तत्रेणागधुद्वेति प्रैषः दोहनं॥ आसेकजपौ॥ एतावदेव वारत्र-
 ये भवति॥ उच्चरा इत्यत्र बद्धुवनं अवाणां सेव्या संदेहे निर्णीयार्थमोहः॥ ॥ याव-
 द्यमधिकारात्॥ यावत्पः श्वा आत्मीयाः यावत्स्वायावदवधाराणा इत्यथ ग्रीभा-
 वार्यः॥ यावत्पः आत्मीयाणां वो भवेति त्रिप्रभृतितावतीः॥ सर्वा अपि दोहयति कु-
 तः अधिकारात् तावतीनां मत्तमोहने अधिकारोक्तिर्यतः॥ ॥ तिस्रो वानि-
 त्वात्तावता शब्दः प्रत्यक्षवृत्तौ॥ तिस्र एव बुधं तेनाधिकाः॥ कस्मान्नित्यत्वात्॥ त्रि-
 त्वैव कुर्वचनस्य नियतत्वात्॥ ननु च उष्ट्रा दोहपि बद्धुवनं नित्यमेवात्राह॥

आदि सामर्थ्यात्ताप्यपि चतुष्टयादवपि बहुचननियतमेव ॥ तथा आदि सामर्थ्यं
तत्रित्वगतमेव यो घाप्रयसातिक्रमे कारणाभावादि नित्यात्तातिघादुग्धा
तोवतैवशास्त्रेणैकतत्वात्किमर्थमधिकानादोदनं ॥ दर्शनाच्चानकेवल
मुक्त्यायेनैवतिघादुघ्नतेअपितुश्रुतौदर्शनाच्चाश्रुतौशेवेदश्यतेमयावहु
ववनेनत्रित्वसंख्येवपरिगृह्यतइति। तद्यथाअश्वमेधेशिल्यावैश्वदेयः। कृत्स्नप्री
वाअग्नेयश्चेतावाययाःश्चेताःसौर्याइत्येतावहुवचनेनैवपशवोविहिताः। त
थाकीपजलादयोपि प्रायेणवहुत्वविशिष्टाएवविहिताः। शतपथैचनिघोसंख्यो
पबंधनेश्रूयतेसप्तदशैवप्रश्नमध्यमेयमालभेतघोडशषोडशोत्तरमुत्रयोद

शाखाया नाकाशेष्वालभतइत्यदि संख्योपबंधनेचत। दोषोपपद्यतेयदा बहु
वचनेनत्रित्वसंख्याविशिष्टाएवपृष्टतेनाधिकाः। अतोत्राभिहितयएकान्नमेदा
हनीयाः। परिहृत्वालनमानयतिसंयुच्यधमिति। वक्ष्यामोर्दुग्धासेकान्तरदोह
नमात्रस्यपरिहृत्वालनेप्रहृत्वालनोदकस्थालीत्यदुग्धमध्येनित्यतिसंयुच्यध
मृतावरीरित्यनेनमंत्रेण। तच्चाध्वर्युः॥ दोहमात्रेन्यस्योक्तत्वात् ॥ गृहास्या
तेनक्तिप्राधुमातनक्तिप्रादिनहोमावशिष्टदधिदुग्धमध्येप्रक्षिपतिदधित्व
संपत्त्यर्थेइदं स्यात्। भागमितिमंत्रेणात्रविप्रतिपत्तिः। केचित्त्यातहोमशेष
५ तशेवेतौइत्येवेति। तादुग्धस्थालीमुत्तरतः गृहास्यप्राधुनशेषेणपूर्वदिनेकुतापिदोहशेषेण। दध्ना १९

एतद्भादुगधमातनक्तिप्राप्तिनहोमावशिष्टं दधिदुग्धमध्ये प्रक्षिपति दधित्वं
 पत्यर्थं इदं स्यत्वा भागमिति मंत्रेणाश्वविप्रतिपत्तिः केचित्प्रातर्होमाशेषाणां
 तंचनेकुर्वति। केचित्प्राप्तिनसायं होमशेषेणाति। केचिदुभयहोमशेषेणाति। शा
 स्वांतरेचोपवसथस्यपुरस्तादेह्यहेदातंचनस्योपकल्पनमुक्तमस्ति। अग्निहो
 त्राच्छेषादध्मातनक्तीति। नदिनेसायं हुतावशिष्ट्यवाधाः। पिंडमवदध्माती
 तिमानवे॥ आपस्तवमूत्रेच॥ एकस्याद्वयोस्मिष्टाणां वैकादेह्यहेचतुरहेवापुर
 स्तादुपवसथादातंचनार्थादाहयित्वातेनशीतवुध्रेनातनक्तीति। अग्निहोत्रोच्चे
 षणामचवधायेतिच। अतएवचेतुर्दश्यागत्रौ दध्मापिहोत्रहोमः कार्य इतिप्रती

यते। द्रुतशेषश्चस्थालीस्थोप्राप्तो न सुग्रातः॥ कविदमावास्यापीयशाययवा
 न्वाग्निहोत्रेह्यतेतच्छेषायावधातेचनेकुर्वति। तदसमातं तस्यातंचनाय
 त्वाप्रसिद्धः शाखांतरविशेषाच्च। शाखांतरेष्वग्निहोत्रेच्छिष्टेन दध्मातनक्तीत्यु
 क्तं। तथाहुच्छेषाभावेतिदुलैरांतव्याप्तदभावश्च ध्विमिरिति। कावकेच॥
 यद्यग्निहोत्रोच्छिष्टं न विंदेत्तुलैरांतव्याद्यदि तं दुलान्न विंदेदोषधिमिरांतव्या
 त्वाविकुलकुवलवर्जमिति॥ सोदकेनापि दधात्यमृन्मयेन विष्टोदयमि
 ति। आतंचनानेतुरसोदकेन जलवतोत्तानेन पात्रेणाश्वमृन्मयेन मृन्मयवर्जि
 तेन दोहस्थालीमिदधातिटंकयति। विष्टोदयमिति मंत्रेण। मानवे। सोदके

धातिनि

२८

नापि दधायवसायाकराणां पूर्ववत् । तौ दोहस्यालीमुगुपदेशेति धायपूर्ववत् ।
 सायाकराणां कार्यं ते च मातृभिर्वसो संसृज्यवसंशाखयोपसृशति । वायवस्थ
 त्ववसादिअचतरागारेशाखोपग्रहणोत्तुकीत् । तच्च प्रातर्होहार्थावस्थिति ।
 हिनिरुध्याज्यप्रातर्होहनमचस्मिन्निति । तद्यिवशाखयादभवासायंदोहवत्या
 नर्होहायवसानमाकरोतीति ॥ प्रातरग्रेयैद्वाप्रश्नद्वादशकपालोसनय
 तः प्रातःप्रतिपदिदर्शष्टौविशेषश्च्यते । आग्नेयाश्चकपालः पुरोडाशाभवति ।
 असेनयतः सान्नाय्यमुकुर्वतोयजमानसद्वादशकपालैद्वाप्रः पुरोडाशो द्वि
 तीयं हविर्भवति । असन्नयतश्चतिविशेषितत्वासेनयतैद्वाग्रानभवति ॥

राम°
२८

निरुध्याज्ये प्रातर्होहनमचस्मिन् । आत्यं निरुध्याज्यनिर्दोषानंतरमन्यस्मिन्निति
 सायंदोहप्रात्रादन्यस्मिन्यात्रे प्रातर्होहने कर्तव्ये । अन्यस्मितुक्तत्वासायंदोहस्य
 तस्यात्रस्थस्यैवातेचनं । निरुध्यातिपूर्वकालतमात्रेत्कादेशामेत्यप्र ॥ नसमान
 कर्तृकतायां । निज्ञीतकर्तृकत्वात् । आप्लवः ॥ उपधायकपालानिसायंदोह
 वत्प्रातर्होहंदोहयत्वातेचनापिधानेनिधानंचनिवर्ततश्चति ॥ परिदालने
 तहत्वासायंदोहमाहृत्यप्रातर्होहः प्रथित्वाभिचार्याहस्योभावनक्ति । ५
 पसुष्टाप्रवृत्तादित्यादिपरिदालनमानयतीत्यंतसायंदोहवत्त्वाततः प्रा
 तर्होहंदेवह्येति मंत्रेण प्रथित्वा ततः सायंदोहमाहृत्य प्रातर्होहमेवाभिचा

यततस्मिन्महास्यपुरोडाशां जनानां तं यज्ञं प्राण इति मंत्रेणोमौसायं प्रातर्द्वौ
 क्रमेणानक्ति अत्र प्रातर्द्वौ अप्रित्वाभिघार्यति प्रातर्द्वौ दस्येवाभिघारा
 विधानात् अजनेऽभाविर्दिशेषोपादानाच्चाभिघाराण्ययमएव न दत्त इति
 प्रतिप्रतीयते अजनेन प्राणादानमेवाप्रकृतावयनं क्तियंते प्राण इत्युक्तेः ॥ अ
 त्र प्राणादात्तदयः संस्काराः प्रथमं दत्तः कार्याक्षतः पयसः ॥ अवदानं तु पयसः
 पूर्ववचनात् ॥ ॥ श्रुतस्याग्नेव दत्त इति श्रुतेः ॥ दत्तस्य दुग्धस्य प्रथममवद्यति
 जुह्वामवदाकले ॥ ततो दत्तः ॥ कुत एवं युक्तेण वदानं इति श्रुतेः ॥ श्रुत
 स्यादुग्धस्य प्रथममवद्यति जुह्वामवदानकाले ततो दत्तः ॥ कुत एवं येवद्य

तीत्येवं विधायाः शाखां तरीयायाः श्रुतेः न्यायविरुद्धत्वाच्च त्रुपादाने ॥ दध्ना हि प्र
 थमममुन्यतिरिति ॥ द्वितीयसोः सुवेणाद्विरवदाने प्रत्येकं ॥ तत्रेणाप्यक्षाभिघा
 रौ ॥ सहप्रदाने च देवता देवतायुगायारवकत्वात् ॥ तदुक्तेन इत्यभेदे युगायोगादि
 ति वा स्य इति ॥ स्ववेणाज्यसात्ताययोरेव दत्त इत्या प्रसक्तः ॥ ॥ समस्य मार्जना
 शाखाय विचंप्राणी तासु निहिते पवित्रे च समस्य भक्षो ते यन्मार्जनं विहितं तत्क
 र्त्तव्यं ॥ मार्जनात् तं दशाखापवित्रं शाखायामेव कर्त्तव्यं प्रक्षरे करणानुत्त
 नमवति इत्युक्ते प्राक्तं ॥ इन्द्राग्नौ रिति गृहने ॥ इन्द्राग्नौ रिति भित्तयेन तत्रे
 णाक्रुहने भवति ॥ ननु च यथा देवतमन्यदित्युक्तत्वात् न वक्तव्यं मेतत् ॥
 सत्यं ॥ इन्द्राग्नौ रित्यस्यामावास्यायां विनियोगज्ञापनार्थत्वात् ॥ अन्यथाप

रादिना पूर्वोक्त इति परिभाषितत्वादिद्राम्योरित्यस्य मंत्रस्य पूर्वमंत्रशेषता
 स्यात्तन्मोभूदित्यत उक्तमिद्राम्योरित्युहमिति॥ ॥ महशाखप्राप्तग
 नुप्रहरणं। यदोमूक्तवाक्ये प्रस्तगनुप्रहरणं क्रियते तदा शाखाया सह कर्त
 व्या प्रस्तरेण महवेन्मापाकरणार्थं शाखाया अथाहवनीये प्रक्षेपः कार्यः॥
 परिधिमिः। महोप वेधे नुहोति नुहोमित्येति। यदा परिधिमिः सहैव विरो
 धादग्नीक्षाया पूजादुत्पादिति मुपवेधे नुहोति नुहोमित्येति मंत्रेण। प्रतिप
 त्तिरियं चारुतार्थत्वात्॥ नाशा दोषा दोमहौही तेनाज्येन होमः॥ वाग्ना स्याप
 वेधस्य तहोमः॥ पौर्णिमा सप्रकरणा उपवेधहोमस्याविधानात्॥ ॥ पौर्णि

मामवदन्यदसद्यः उक्तादन्यस्मर्वपौर्णिमासवद्वति। एतावान्विशेषः। अस
 द्यः। पौर्णिमासे नु सद्यो वा प्रातरिति यक्षे अम्यचाधानादिकर्मापवर्मापवर्गा
 तस्य यत्तसद्यस्त्वमुक्तमस्ति तदित्तमेवति॥ ॥ सोमयाजी नमेत्त॥ सोमया
 जी समन्त्रयेत्॥ सोमयाजी समन्त्रयेत्तद्विद्वुश्च रूपेदविद्वयममावा
 स्यात्तु कुर्यात्॥ सोमेनाग्निष्टोमादिना यदुष्टवानस सोमयाजी तस्य सान्ना
 यनियमः॥ ॥ कामादितरः॥ तस्मादयं सोमयाजी समवतयेदिति क्र
 तेरितारः सोमयाज्यधिकामादिष्ठया मन्त्रयेत्॥ अमावास्यामां सान्नाय
 हविः कुर्यात्॥ ॥ त्रिंशत्तं वर्षाणि दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेत्॥ उक्ताभ्यां

दर्शपूर्णमासाभ्यां त्रिंशत्तं वर्षाणि यजेता ततः द्विनयजेता तस्माद्विंशत
मेव वर्षाणि यजेता ततिश्रुते सान्नाय्यस्य प्रसृतत्वात् सान्नाय्योरेव दर्शपूर्णमा
सयोरयं नियमः स्यात् सान्नाय्येति तयोः प्रस्तावेऽपि पुनर्दर्शपूर्णमासप्रद
तां ॥ ॥ पंचदशदाक्षायणयज्ञी दाक्षायणयज्ञी दाक्षायणयज्ञसंज्ञक
दर्शपूर्णमासयज्ञी पंचदशवर्षाणि यजेता तत्रिंशत्तं वर्षाणि यच्छदाक्ष
यज्ञी स्पृहयोऽपि पंचदशवर्षाणि यजेतेति श्रवणात् ॥ दर्शपूर्णमासा
वेव युगाविकृतौ दाक्षायणयज्ञो न ततः कर्मांतरमित्येव द्रष्टव्यं तिगुणावि
धानं वा सत्रिंशत्तं पंचदशवर्षाणि यजेता ॥ अग्निहोत्रमेव वा जुहुयात् ॥ प्रा ३१

कृतदर्शपूर्णमासपक्षे त्रिंशद्दीनेतरं दाक्षायणयुगात् कर्तव्यं दर्शपूर्णमासपक्षे
पंचदशवर्षान्तरं च केवलमग्निहोत्रमेव जुहुयात् सान्नाय्यत्किं विमं कुयीता केवि
देवशह्मिवाधिषाचक्षते अग्निहोत्रमिव वा जुहुयात् ॥ यथाग्निहोत्रं याव
जीवे जुहुयात् ॥ तथा दर्शपूर्णमासावपीति ॥ ५ ॥ भयत्र याव जीवमनुष्ठान
श्रवणात् ॥ याव जीवे दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेता याव जीवमग्निहोत्रं जुहु
यादिति ॥ अतश्च भयत्राश्रवणात् विकल्पः ॥ याव जीवे दर्शपूर्णमासयज्ञ
कार्यं त्रिंशद्वर्षाणां वा दाक्षायणयज्ञे पंचदशवर्षाणां वेति ॥ अत्राहम
मैवः ॥ स्वर्गकामो दर्शपूर्णमासावेव ककामः सर्वकामो वायुगपत्काम

येताहारपृथक्केवा। यावज्जीवयजेत त्रिंशत्तवर्षाणि जीर्णोवावेरमेदिति। अ
त्रयावज्जीवादिमकल्पः दर्शपूर्णमासोपरमेतद्विकाराणां प्रथुपरमः तत्प्रकृ
तित्वात्। दर्विहोमाग्रयणं क्रियते॥ सामानांमपिनिरुत्तिः केवलमग्निहोत्र
मित्युपदेशः। अग्निहोत्रामवकुङ्कुमादिति हि कात्यायनप्रतिभाधूत्रेष्वासी॥
अथाचार्येणामधर्मकौदर्शपूर्णमासावुक्तौ॥ अथ तद्विकाराणि पिपश्वादी
त्वदिष्टसौर्यचरुनिर्वपेदग्नीषोमीयं जमालभेतेत्येवमाद्यानां वैकृती
नीचोदनानां यजनित्वनिरूपणापूर्वकं तदुपयुक्ताः समान्यातिदेशविशे
षातिदेशोहवाधात् विरुत्तिकालचेनिरूप्यत्वाद्यायायजेवक्ष्यति। ननु ३३

वाह्यायायजोक्त्यनेतमतिदेशादिनिरूपणीयं तस्यापि युगमात्रविकृत
दर्शपूर्णमासत्वेन प्रकृतित्वात्प्रसक्त्या। वाह्यायायजोपयस्याविद्यते। अत्रावा
स्यायाययस्यामैत्रावरुणीति तस्याश्चमात्रायपयोविकारत्वादतिदेशा
दिनिरूपणाधीना तत्रययोधर्मीणां प्राप्तिः। तनप्राग्वाह्यायायजादिति दे
शादिनिरूपणायुक्तं॥ इदानीमिदं विचार्यते। सौर्यचरुनिर्वपेत्तत्र सबर्चस
कामः। अथवा हेस्यत्यचरुनैवारः। सप्तदशशराचेन निर्वपेत्ति अथ सारस्वते च
रुं निर्वपेत्ति। अथैते वायवेभियुत्वाते सुक्तेरूपरमालभेते स एतमाश्विनं ध
र्ममालभेत्तथग्नीषोमीयमजमालभेत्तत्वेवमाद्यामुविकृतीषु चोदना

बुकिंजीहीनवरुं निवीहीन्यासतीनिवद्यावदुक्तनिवीपालंभमृषसंस्कारमात्रवि
 विरिति। तत्रधर्मस्यशृलमूलत्वादशहमनपदस्येस्यादितिन्यायेतनिवीपलं
 भमात्रेप्राप्नोतीत्यतआह। शकर्मशब्दादयदेवतायुक्तमजतिः इत्यदेवतायु
 क्तः कर्मशब्दक्रियाशब्दआख्यातप्रत्ययांतोनिर्वपत्यादिः शब्दायजतिः प्रत्य
 यांतोनिर्वपत्यादिः शब्दायजतिः प्रत्येतयाः। यागो ज्ञेयइत्यर्थः। ततश्च सौख्यं
 चरुमग्नीषोमीयमजमित्यादौ इत्यदेवतासंयुक्तोनिर्वपेदादित्यादितिइ
 त्ययांतः शब्दायागविधायकोननिर्वपालंभरूपसंस्कारमात्रविधावक
 इतिज्ञेयं। यद्यपियजतिरिति शब्दायजिधातुमेवाभिधत्तेइच्छाति। ३४

सेवाभिधत्तेइकंनिर्देशइतिस्मरणात्। तथायत्रतदर्थयागपरोक्षेयः। धातो
 इत्यदेवतासंयोगाभावात्। तदर्थस्ययागस्यतुद्वयदेवतासंयोगः। सूत्रका
 रणोवाभिहितोयज्ञेयात्यास्यामाद्वयेदेवतात्यागइतिदेवतोद्देशेनद
 वास्ययत्यागः समागइति। नकेवलंसूत्रकारेणैवद्वयदेवतायुक्तस्यनि
 र्वपेदालभतेत्यादिकस्यकर्मशब्दस्ययागविधायकत्वमुच्यते। केतुश्रुति
 रपिनिर्वपत्यादौशब्देऽश्रुतेयागोदर्शयति। अथमेवावाहस्यत्पंचरुतिर्व
 पतीत्युपक्रम्यतयोर्भयोरवधः। आहमित्रावृहस्यतिभ्यामनुब्रहीत्या
 आयाहमित्रावृहस्यतीयजेतिवषट्कतेजुहोतीति सत्त्वावनेविधि

परेवाक्येयागदर्शयति। तथा वा जपेयपशुषु। अथ सप्तदशप्राजापत्यान्य
 शूना भतइत्युपक्रमप्रजापतयइत्युपाः शूकाद्यागानाः दीवषातुब्रही
 तिप्रजापतयइत्येवोपाः शूकाद्यागानाः देविः प्रस्थितं प्रैष्टिविषडूतेजु
 होतीति। तथा अग्नीषोमीये अथाहाग्नीषोमाभ्यां छागस्य देविषातुब्रही
 त्या आयाहाग्नीषोमाभ्यां छागस्य देविः प्रस्थितिविषडूतेजु होतीति प्रष
 विशेषविधिपरेवाक्येयागदर्शयति। ननु यत्र निर्वापादौ विहितेयागा
 हश्यते तत्र तथा भवतु। अन्यत्र न भविष्यतीति शंकायी। समातन्यायेन
 तु दनपूर्णा स्यात्प्राणैकसिद्धाश्च तज्ज्ञानेन सर्वेषां च तज्ज्ञानवदन्यत्रापि ३५

तथा कल्पनात्। तस्मादेव मादौ यागविधिरिति। एवं यागत्वे सिद्धे पि इदं
 संहिद्यते। सौम्यं च तं निर्वापेदग्नीषोमीयः। मज्जमालभेतेत्यादौ किं यागमात्रं
 भवति इतत्तर्मी अपि भवेति। यदा च धर्मी भवेतीति पक्षे लक्ष्मणादिपक्षे देहः किं
 पूर्णाहुतिर्न संवेधिनो धर्मी भवेति इति त्रिहोत्रसंवेधिनः। आहोस्त्रिहोत्रं
 पूर्णमासयोः॥ अथ कज्जोतिष्ठो मस्येति। अथ वा दर्शपूर्णमासयोरेवेति।
 किं प्रात्रोति। धर्मीणामनाद्यानाद्यथाश्रुतं यागमात्रं कर्तव्यमिति। ए
 वं याज्ञे आह॥ दर्शपूर्णमासधर्मी इष्टिपशुषु सामर्थ्यात्॥ सौर्यादौ ध
 र्मी भवेति न यागमात्रा कस्मात्॥ सामर्थ्यात्॥ एवमेतानि विधिवाक्या

निसमर्थ्यश्चरन्ति सप्रयोजनानि भवन्ति। अन्यथा साकांक्षत्वादर्थप्रतिपा
दनाभावेन निरर्थक्येव स्युः तथा हि सौर्योगो मनव्रह्मवर्चसभावये
दित्येव शत्रयवती भावना विधीयते किं केन कथमिति तत्र किमशत्रुस
र्व्वसो केनोशः। सौर्योगाति। कथमशत्रुवाक्यमयेनास्ति तेन कथं भाव
येदिति वाक्ये कथमशत्रुसापेक्षं। यच्च सापेक्षं भवति तदध्याहारोऽणामुप
गमावापूरयित्वानिराकांक्षे कर्त्तव्यं। अन्यथा तस्यानर्थक्योपपत्तेः। नच
वेदेमात्रमात्रस्यापि तदिष्टते तस्मादत्र निराकांक्षी करणाय विध्यते
तितर्त्तयतापरमर्थायः कथमशत्रुः कस्यचिदनुष्ठेजनीय इति सिद्धेऽत्र

६८३९

हादर्शपूर्णमासधर्माश्चिष्टमुश्रिति। सर्वोपश्रयिणीयोमीयेपशोचदर्शपूर्ण
मासयोरेव धर्मा भवन्ति। न पूर्णाङ्कन्यादेः कस्मात्सामर्थ्यादिति पूर्वोक्त एव
हेतुरत्रापि योज्यः। दर्शपूर्णमासधर्मोऽवसौर्योगादिविधीनोऽपि भवितुं
समर्थाः। वरुणरोडाशदयोऽववातादिभिर्गन्धिभिर्वादिभि
रिति। किंच। यत्कचोदितत्वेन हितेन देवतानिर्देशश्च घट्टयकत्वमि
त्यादीनि दर्शपूर्णमासाप्रेयादिचोदनयादिचोदनयादृष्टसंबधानिसौ
र्यवाक्ये विध्यते। तेषां दृश्यमानानि तांचोदनामुपस्थापयेति॥ साच स्वा
र्यमुपस्थापयति शत्रयवती भावना च तस्याः स्वार्थः ततः किमशकेनोश

केनांशयोऽस्मिन् सत्त्वात्तवनादत्यक्यमंशो विद्यतधर्मापरपर्यायोपपद्यते। एवं
 सार्यादिविधीनोऽप्राप्त्यादि-विविक्तारूपादृशपूर्णमासधर्मापवसौयोदि
 पु भवेतिनाप्रितोत्रादीनोऽसौ रूपाभावादिना। इष्टिपशुश्रुत्यत्रिष्टुसर्वा सु
 माशोचामीषामीषेणकस्मिन्निति याग्ये। पश्वतरपुष्टमीषामीषाहमीभव
 तीतिस्त्रकारोवद्व्यतिअमीषामीषात्यश्रुधिति॥ ॥ दर्शनाच्चानकेवलेसा
 मर्थ्या दृशपूर्णमासधर्मादृष्टिनिर्वपतीत्युपक्रम्यपद्यते। तस्येप्रयाजेषुताय
 मानेषुब्रह्मणा। वीणागाथीदक्षिणातउत्तरमंडामुदाघ्निस्रः श्रयः संभृता
 गाथागायतीति। आस्यामिष्टोप्रयाजेषुह्यमानेषुब्राह्मणास्यगाथागानंवि

धीयतेतप्रमाज्ञाः। तचप्रकृतितः प्राप्ताएवानुद्यते। अतोविकृतिरूपायोसावि
 त्रेष्टोप्रयाजानां दर्शनादथवेज्ञायतेमदृशपूर्णमासधर्मादृष्टिपुभवेतीति। त
 था म. शो सउत्तरमाद्यारमाद्यीसं स्पृशयेद्भुवौपर्यत्यनुह्मापशुः समन
 कीतिपशुसमेजनविधिं परयाक्यउत्तराघारु दर्शयति। अतः। पशा वृत्तरा
 वारदर्शनादेवेज्ञायतेयदृशपूर्णमासधर्माः। पशो भवेतीति। तदेवप्रकृ
 तिवद्विकृतिः कर्तव्येत्येवंरूपेणानुमानिकवचनेनसंवेष्टिपुदर्शपूर्ण
 मासधर्मा भवेतीत्युक्तं। अधुनातेदपवादत्वेनप्रत्यक्षशब्देनधर्मप्राप्तिमा
 ह॥ वैश्वदेवधर्माश्चानुमीयेषुवचनप्रवृत्तिभ्यां। चानुमीयेषुवचनारि

रिपवीणिमेतिवैश्वदेव॥ यरुणाप्रद्यामाः साकमेधाः शुनासीरीयेवेति॥ तत्रप्रथ
 मवैश्वदेवपर्वणि दर्श पूर्ण मासधर्मा भवन्ति॥ ततोतिरिक्ताऽपदेशिका अपि ध
 र्मा भवन्ति॥ प्राचीनप्रवणोत्रेधावहिः कुशप्रस्वः प्रलरोहतवासापत्रीचेत्येवमाद
 यः॥ तत्रवरुणाप्रद्यामादिषु त्रिषु पर्वसु वैश्वदेवस्य धर्मा भवन्ति॥ कस्मात्॥ वचना
 ताप्रवृत्तेश्चेति ह्यभ्यादेतुभ्या॥ वचनादित्ययमुपदेशो हेतुश्च॥ तेन यत्र यत्राद्येता
 येवपंचहवीषि भवन्तीति वचनं॥ वरुणाप्रद्यामेध ध्रुविकर्तृकतेजः॥ मरुहवि
 षि शुनासीरीयेव॥ तत्रैव वैश्वदेवधर्माः प्राचीनप्रवणातादयो भवन्ति नान्यत्रेमा
 रुत्यनीकवतीसांतपनीयादृष्टमेधीमाक्नीडिनीमित्रासु॥ अतश्च मारुत्यादिषु

प्राकृतमेववहिरिकधा सत्रदोनेत्रेधाप्रलरोमिप्राकृतएवातुप्रस्वः॥ प्रत्यक्षवचनाति
 देशोयः॥ अथेतान्येवपंचहवीषीति॥ एतान्येवेत्येतच्च हेनपूर्वाक्तानिसवाश्रमेया॥
 एकपालश्रत्यादी निषेधवैश्वदेवपर्वदिता निहवीषिषमश्रुते॥ तानिचवैश्वदे
 वपर्वणि उपह्नीणानि प्रधानयागानिष्टकृत्या शिञ्जटा मागंचतुर्हीकराः सवाः॥
 गपिथयीकृतानि॥ अतोनेनवाक्यनेतानीत्येतद्वर्मकाणः॥ तिविधीयते॥ किंचाप्र
 तेश्च॥ अतोऽस्तोशुनासीरीयेधर्माः प्रवृत्तिदर्शनाच्चातस्याहन्नापकिं न्युत्तरवेदिने
 दृक्तेतिष्टमदाज्येतमथत्यप्रिमितिमथनप्रतिषेधतिप्रतिषेधश्च प्राप्तिपूर्वको भ
 वति॥ उत्तरवेदिष्टमदाज्यमे॥ क्लवैश्वदेवश्च भावान्नयोः॥ प्रतिषेधानित्यानुवादः॥

ननु अग्निमयं नमस्तेनासीरीये विहितमस्ति ॥ तेषां वै चतुर्धृतिमंथतीति । सत्यं ।
 नमस्त्यमिमिति निषेधोऽपि विद्यत एव । अतः भयथाश्रवणात् आदेशप्रदगात्र
 ह्यावधुनासीरीये अग्निमयं नमस्कृत्यः सिद्धो भवति ॥ एवं प्रत्यक्षवचनातिदेश
 मुक्तानीमातिदेशमाह ॥ ॥ सोमाद्यावभृथसामप्रतिषेधात् । अवभृथेवरुणाय
 धामसंत्वे धियवभृथसेजके कर्मणि सोत्रामणी दार्पद्वितीयवभृथचसोमानसो
 मिकादवभृथाहर्मा भवति । कुतः ॥ सामप्रतिषेधात् । तत्र नमसगीयत इति सा
 मगान्त्यप्रतिषेधात् ॥ सामगानंतुमासिकावभृथएव विहितमस्ति । तत्प्रतिषेध
 अतदैव उपपद्यते । अतः सोमिकादवभृथाहर्मा प्रद्यासिकावभृथेधर्मा भवत्युः ४०

वकारो वचनप्रवृत्तिभ्यामिति स्पष्टेतरनुकर्षणार्थः । अतः । मिमीयतेने
 तेन शब्देन तिवचनेनामधेयमुच्यते । अवभृथ इत्येवरुणः । तेनावभृथ इति ना
 मसामान्यादत्र सोमिकादवभृथाहर्मे प्रवृत्तिर्भवति । अर्धमप्रवृत्तिरपि सामप्र
 तिषेधात् ज्ञायते । तस्य प्राप्तिपूर्वकत्वात् । तेनोरुद्धीति वाचनादिसर्वत
 दीर्घं भवति । षड्वर्जं । एवं कृत्यादिनामयनेमासमाप्तिस्तत्रेनुद्धतिदर्शपूर्ण
 मासामासासेवाजयेनेष्टावहस्यतिसर्वेनयाजेतेत्यौमर्वत्रनामधे
 याहर्मे प्राप्तिर्ज्ञेया ॥ ॥ कणावयशानमत्राप्यदेशात् । तथोपवासकथा
 रितिवचनेन पशोकाणां मानवत्कपान्ताद्योऽहः कृत्वा जितं रुधिरायास

नमाशं क्यतिष्ठेति। पशौ कणावदुधिरापासनेन भवति। कस्मात्तमेत्रोपदेशा
 ता। यद्विचतया एवामृगान्यतेन सर्वस्याः कणापासनेति कर्तव्यतायाः प्राप्तिः
 स्यात्। तद्वारक्षमाभागासीति पुनर्मंत्रोपदेशो न स्यात्। मंत्रस्यापि प्राप्तत्वात्।
 त्रिकपुनर्मंत्रोपदेशः। तथा एवामृगशरक्षमाभागासीति। तस्मादुधिरा
 पासनमात्रमेव भवति॥ विनश्यलौकिकमयत्वात्॥ यत्र कर्मणि विनश्यः
 शयो भवति किमत्र लौकिकेव सुग्राह्यमुत वेदिकमिति॥ तद्यथा उभया
 भावेऽपि हिंसापदोपपद्यमाना इति॥ तथा गार्ग्यिगत्रेऽपि न दोह
 पुसामस्य प्रियुपतिश्चायमुवत इति॥ तत्र कुक्कुथादौ किलौकिका प्रियोऽपि
 इतवेदिका गार्हपत्यादिरिति विनश्यो एव विधेर्देहे सति लौकिकमया

विष्टह्रीयाच्चैवदिकं गार्हपत्यादिकं। कृतः। असुक्तत्वात्। लौकिकस्याग्नेः कुत्रापि वा
 क्येनाविनियुक्तत्वात्। इदं तस्माद्गार्हपत्यादेव चनेन कार्योत्तरविनियुक्तत्वात्। गार्ह
 पत्यहवीं प्रथमपयति आहवनीये जुहोति दक्षिणां प्रावत्याहार्यपयतीति। नन्व
 च बाष्पयुक्तत्वादन्यत्रापि तु गार्हपत्येनैव मिद्वरनारं भागीमिदं विनश्यलौकि
 कमिति मंत्रं॥ श्रोत्रवेलायात्प्रह्वलये पुः। तमनुमत्रयेतां शिरसीति। अत आज्य
 दोसामग्निरत्रानुदाहराण। अन्यदेवोदाहराणं प्रदर्शनीयं सत्यं॥ तद्विषयकराणां
 वगतसंवायत्वस्य दुष्टेऽप्यकराणां विहितातिरिक्तकार्यमाधनतानिगकराणां परं
 ॥ इदं तु गार्हपत्यादीनां सार्थं सर्वथैव प्राप्ते वा क्यवोद्धितहविः प्रपणादिको

योतिरिक्तकार्येषु तेष्वासाधनतानि गणपरमित्यदोषः त्रिमुत्येगो त्रिगत्रे आत्मा
 हो नि सामनि सति आन्यदे हातामप्रिमुपनिधाय सुवतः इति तत्र छेदो गमत्र
 विशेषः । ब्राह्मणमात्यदो हातामप्रिमुपनिधाय सुवतः इति होतुर्विष्ये प्रिधार
 येयुः प्रथमे ह नियमश्चादिन आनयेयुः । माश्यादिन विष्ये प्रिविहरण काले
 यमानयेयुः क्षिधारयेयुः यावदाज्यदोहकाल इति तत्र ह्यार्भवे आन्यदोह । तथा
 यतः सदनः उत्तरयोः । उत्तरयोर्हितीयतृतीययोरङ्गो प्रातः सवने विष्ये प्र
 प्रिविहरणो यद्वा तद्विष्ये आनयेयुः क्षिधारयेयुः यावदाज्यदोहकाल इति तयो
 र्हि माश्यादिने आन्यदोह । इष्टिषुपशावदशी पूर्णमासवर्षा भवेतीत्युक्ते । दर्श ४२

(ब्राह्मणमासवर्षा भवेतीत्युक्ते ।) यो आग्नेयादयः षट्पञ्चानयागाः । तत्रायं संदेहः
 किं यत्र कुत्र विद्वेकं न यागे नियमनयतः कुतश्चिदग्नेयादर्धमी भवेति । इतास्मि
 न्नास्मादेवेति नियम इति तत्र नियमकारणाभावादनियमप्रपञ्चादह । । वि
 धिविशेषः कर्मण्येकद्विशृपारिमाणान्त्रयदेवतागुणा सामान्यभ्यः । कर्मणि
 वेकृति प्रधानकर्मणा एकद्विशृपारिमाणान्त्रयदेवतागुणा सामान्यभ्यः का
 रणाभ्यां विधिविशेषो भवति । अस्मादेव शक्यतात्पञ्चानयागादस्मिन्वेक
 ते प्रधानकर्मणा धर्मी भवेतीत्येव विधिविशेषो भवतीत्यर्थः । विधेरिति
 कर्तव्यताविधिविशेषो विधिविशेषः । सामान्यशब्दः प्रत्येकमभिसंवध्यते ।

एकहीतिभावप्रधानो निर्देशः। ततश्च एकत्वसामान्यात्। द्वित्वसामान्यात् शब्द
 परिमाणसामान्यात् इत्यसामान्यात्॥ देवतासामान्यात् गुणसामान्याच्चेति हे
 हेतुविभागाः। यथा भवेत्तेभ्यो हेतुभ्यो विशेषाणां प्रमाणं निर्भवति। तद्यथा व
 कृते एकदेवत्वसामान्यसामान्यतया पौष्णवारुणादीनां एकदेवत्वत्वेनावांतर
 सामान्येन प्राकृतादाग्नेयप्रागादमी भवेति। तेन सावधेकदेवत्वेषु च त
 हीकराणां प्राग्नेयधर्मा भवेति। यद्यपि यत्ततो दत्ताश्विषधइत्येकत्वादिसा
 मान्येऽग्नीषोमीयादिष्वस्मिन् तथा ग्रायण एकदेवत्वत्वमवांतरसामान्य
 मधिकं॥ तेनैव नियमस्याग्नेयादेविति नाग्नीषोमीयादेरिति। सदृशं हि दृष्ट्वा ४३

सदृशेऽतीतिर्भवति तस्मात् सदृश्यान्न दृष्टमनुमीयते। तद्यथा एकस्मिन्
 श्वानुद्गमहिष्वादीशु घ्राति त्वादिगुणयुक्ते प्रथमे जाते यदा पश्चात्ते सदृश
 मेवाश्वादि के दृश्यते तदा तस्य पूर्वदृष्टाश्वादि सदृशगुणात्वे कल्प्यते सा दृश्या
 त। तथाऽत्रापीत्यर्थः। यथा वा। सति कर्त्तव्यता के व्रीहिते दुलोदनपाके जाते श्या
 माकागवे धुकते दुलाद्यादनपाके अनुपदेष्टेति कर्त्तव्यता के पित्र दनपाकसा
 म्या व्रीहिते दुलोदनपाकेति कर्त्तव्यता यथा कल्पते तद्दत्तापीत्यर्थः। तथा।
 द्विदेवत्वत्वसामान्यादाग्नेयादेः सवर्गामीयस्य धर्मा भवेति। तनु द्विदेवत्व
 त्वसामान्यमेवाग्नेयपि विद्यते। ततश्चानियमो भविष्यत्तन्नीषोमीयादेः।

४४

५

मादेति॥ मैवांशद्वपरिमाणसामान्यमधिकमग्नीषोमीयेष्टायाता॥ शद्वपरि
 माणासामान्यवतुल्यमंशद्वपरिमाणात्तत्त्वअतश्चाग्नीषोमीयादेवाग्नीषोमीयमात्रमयोरपि
 पंचाक्षरत्वरूपात्॥ अत्रांतरसामान्यात् अग्नीषोमीयादेवाग्नीषोमीयवत्त्वमग्नीषोमीय
 इति॥ नैवांशद्वपरिमाणात्तत्त्वअतश्चाग्नीषोमीयादेवाग्नीषोमीयमात्रमयोरपि
 भवंति॥ भयोरपि च अंतरत्वात्॥ नाग्नीषोमीयात्॥ तथा॥ इत्यसामान्यादपि त
 त्त्वदृशे वैकृते इत्यांतरे धर्मप्राप्तिर्भवति॥ यथा॥ ऋषधत्वसामान्यात्पुण्ड्राशय
 गीश्वरुधानामथादिषु भवंति॥ सात्राद्यान्मात्राव्यपयस्यादिषु॥ इवत्वसा
 मान्यात्॥ आज्यजमामधूदकादिषु॥ स्वाधर्ममेवादिषु॥ देवतासामान्याद

४४

पिधर्मा भवंति॥ यथा॥ अग्नेयेष्टायात्तत्त्वअतश्चाग्नीषोमीयादेवाग्नीषोमीयमात्रमयोरपि
 नरुक्ता॥ देवताकृत्वादिनामिद्वत्त्वात्॥ तथा॥ इत्यदेवताविशेष इत्यसम
 वायादिति वक्ष्यति॥ तदर्थं देवतासामान्यादितुच्यते॥ अन्यथा॥ इत्यदेवता
 विशेष इत्येतस्य वक्तुमशक्यत्वात्॥ गुणासामान्यादपि वैकृते प्रधानध
 र्मप्रवृत्तिर्भवति॥ यथा॥ प्राकृतादुपाश्रमाजोद्वेकृते सावित्रसोयीदाबुपा
 शुभागो॥ तेनपुण्यवायेयज्ञामहोवषट्कारः संप्रदाः प्रेषाश्चोच्चैरुपाश्रुदवि
 पुदेवतानामधर्मैचोपाश्रित्यदयोधर्मास्तेषु भवंति॥ यथा॥ वावैश्वानराय
 गायागोमास्योक्रियमाणोमासाग्नेयधर्मा उदित आरंभादयो भवंति॥

॥ अमावास्यायां क्रियमाणो चा मावास्यामेयधर्मा अनुदितारं मादयो मवंति
 कोलो। अत्र गुण इति। कालस्याधिकमर्थत्वेन परार्थत्वादेमात्वं भवत्येव तदु
 क्तं जैमिनिना। शेषः परार्थत्वादिति॥ अथ वा इदमुदाहरणं॥ द्वादशकपा
 लवैश्च देवैश्च कदेव तत्त्वसामान्यनाम्रीषामीयधर्मा एडाप्रधर्मा वा नि
 यमेन प्राप्नुवंति। तत्र द्वादशकपालत्वमप्युपासामान्या देवा मस्येव मा
 ना म्रीषामीयस्येति। शेषपरिमाणसामान्यत्वत्रैकस्यापि नास्ति। अथ द
 द्यदेवताविरोधे चिन्त्यते। यथा तित्याद्ये॥ वैष्णवो नवकपालः पुरोडाशा वि
 हितोऽस्ति॥ तत्र द्वादशसामान्या त्वाग्रेडाशिकाधर्मा॥ प्राप्नुवंति॥ देवतासामा

न्याद्ये वैष्णवोपांशुयाजस्य तर्मा इति। यथा वा अग्निहोत्रसोमेयसी अग्निहो
 त्रयोरित्यत्राप्रयेपयसि द्यसामान्या सामान्यास्यधर्माः देवतासामान्या
 वसु। अशस्येति। यथा राजसूये पंचविलेपे इदं एकादशकपालः पुरोडाशा
 भवति इत्यत्र द्यसामान्या त्वाग्रेडाशिकाधर्माः देवतासामान्या वसु सामान्या
 स्यस्येति। एव द्यदेवताविरोधे नियमकारिकाणां भावाद् द्यसामान्या
 द्वादशकपालाः देवताविरोधे नियमेषां प्रत्याह॥ मीनियमो द्यदेवताविरोधे
 द्यस्य समवायात्। द्यदेवताविरोधे द्यस्येव द्यसामान्या देवधर्मा
 भवतीति नियमः। नानियमो द्यसामान्या द्वादशकपालाः देवतासामान्या इति विरोधे

४६

इयं सामान्यमेव वलीय इति कस्मात् । समवायात् । इयं स्वयं योगे समवायात् । इयं
 हि स्वयं योगात् स्वमानयोगे निष्पादयति । देवता रदेशमात्राणामयं इत्याद्यन्तर्मा
 त्रोच्चारणान्तत्रोपकरणेति न इयं स्वयं रूपमा । तेन यारास्पदं येन निरूप्यते । देव
 ता तु विप्रकृष्टा । मंत्रिर्नृप एव प्रकृष्टयोर्मध्ये मंत्रिर्नृप एव बलवदिति न्यायेन
 इयं मेव बलवदिति तत्तत् सामान्येनैव धर्मप्रवृत्तिर्न देवता सामान्येन । अथ वा
 दो इयं स्पष्टद्वयविशेषत्वेन समवायादेवतायाश्च विशेषमात्वेन । विशेष
 णा विशेष्ययोर्मध्ये विशेषमेव वलीय इति न्यायोऽयं स्पष्टबलवत् । तेनैव
 सत्त्वेन वक्यालेपुर्गोडाश्वर्मा एव भवेति नोपाश्रयाजस्य । एवमाद्येपयसि

४६

सामान्यमेव ॥ ऐं देवगोडाश्वर्मा एव भवेति च ह्यसामान्यानां भवत्यपि इयं
 सामान्येन पुर्गोडाश्वर्मा न देवता सामान्याऽस्यानापत्यावासात् सामान्यास्येत्या
 दिज्ञेयम् ॥ दाक्षायणोऽयं ते । मित्रावरुणापयस्येति । तया वा तुमीस्ये पुावे
 श्वदेवीपयस्येति पयस्येवारुणा मित्ररुतीचेति । सा च पयस्यादधिपयाभ्या
 निष्पाद्यते । तत्रोभयनिष्पाद्यत्वात् संदेहः । केमस्यापयस्यायादधिपय
 स्यरुभयोर्धर्मो भवेति ॥ इतदन्तः अथवा पयस एवेति तत्राद्यप्यहं मुद्राव
 यति ॥ ॥ अमिह्याया भुभयोस्तद्विबुत्तेः ॥ ॥ अमिह्यापयस्येति चानर्थो
 तर्गः । अमिह्यायापयस्यायाऽभयोर्दधिपयसोर्धर्मो भवेति । कुतः सन्निवृ

तेः॥ यतः साभ्यामेव दक्षिणयोः शोकारणभूताभ्यामामिहानिर्वर्त्तते। निष्पा-
द्येते॥ इमं पक्षं इत्येति॥ ॥ नैकवादेनात्॥ यदुक्तं आभिज्ञानायासुभयोर्धर्मो
भवतीति तत्राहुतः एकवादेनात्॥ अतः इमे एकवादेना॥ मैत्रावरुणाभ्यामि-
हैति। एकं हि पयस्याद्वयं विधीयते॥ मैत्रावरुणापयस्यावेष्टव्यं वाक्याणि
मास्तीत्येकवचनश्रवणात्। एकस्य चोभयधर्मत्वेन संभवति विरोधात्।
दक्षिणधर्मत्वे हि अपरिदामितया शास्त्रावस्थाप्यकरणाप्राप्तिपक्षाधर्म-
त्वेन परिवासितया। तथा प्रयोधर्मत्वे च दोहनचतुष्टयस्यासादनं प्राप्ति-
णां वजाप्राप्तिः। न दक्षिणधर्मत्वे। अतः सम्यग्धर्मत्वे विरोधो दन्यतरधर्मत्वे

मेव युज्यते। अथ द्वितीये पक्षमुद्रावयति॥ ॥ दध्नः संघातात्। आभिज्ञानाया
दध्नो धर्मो भवति कुतः संघातात्। संघातः कठिन्यः कठिनत्वं सामान्यादित्य-
र्थः। दध्नः कठिनः॥ आभिज्ञानापि कठिनेति। अथ सिद्धांतमाह॥ ॥ पयस-
स्तद्भावात्॥ आभिज्ञानोपयस एव धर्मो भवति न दध्नः। कुतः तद्भावात्। प-
यसोऽपि आभिज्ञानो भवति। ननु दध्नोऽपि भवति पूर्वोक्तं आभिज्ञानायासुभयोर्ध-
र्मो भवतीति। तत्राहुतः त्वस्योपादानं यैव दध्नितनयने क्रियते॥ पयस्या-
नुपयस एव भवति॥ अथ वा तद्भावात्॥ तदसम्यगपयसोरसस्य मधुरस्या-
भिज्ञानाभावात्। पयो हि मधुरः। आभिज्ञानमिधुरं। अतः पयस एव ध-

मी आ मित्रा यो भवं तीति सिद्धं। ततश्च परिवा सितया शाखया पवित्रं वेधता
 नंतरं वसाया कारणात्। दोहनं चतुर्थस्य सादनं प्रोक्षणा च आज्य निवीयान्तं
 ॥ अथो मीषो मीषे पशो देवता सामान्यात्प्राकृता मीषो मीयपुरोडाशश्च मं प्रा
 तावाह ॥ ॥ पशोः सामान्यास्य तदुक्तं। पशोः ॥ अमीषो मीयस्य पशोः सामान्या
 यश्च मी भवेति। तप्राकृता मीषो मीयपुरोडाशश्च। तदुक्तं। तच्च प्रागेवोक्तं
 तच्च प्रागेवोक्तं इयं देवता विरोध इत्यस्य समवायादिति। न च कथं इयं
 देवतयोर्विरोधः ॥ इह हि पशु इयं विधीयेते तच्च प्रकृतानामिति। अतस्तत्क ४८

अथ मीयपुरोडाश इत्युच्यते। पशुस्तावत्पशोरुच्यते। पशोऽपि पशोस्तत्प
 चते। अतः पशु इत्येव मी। तप्राकृत्य बुद्ध्या वा गच्छति। उक्तं सादृश्यात् ॥ अतः
 पशु इत्यसामान्याश्च मीणां प्रायकं ॥ अपि सोमदेवता नु मीषो मीयपुरोडा
 शश्च। अतः कारणादयमपि इयं देवता विरोधश्च भवेति ॥ अतः सामान्यं त
 दुक्तमिति। ननु तदीतेनेव सिद्धत्वात् पुनरुक्तमिदं ॥ भवे ॥ तत्र हि वेधेन वा दो
 सात्प्राकृत्य कृतमेव पुरोडाशादि इयं मीणां प्रायकं। इह हि प्राकृतं सामान्या
 इयं महशयश्च इयमिति यवधानात्पुनः सूत्रारंभः ॥ प्रायश्चित्तश्च तेन। प्रा
 यश्चित्तश्च तेन यवजायते यसां प्रायश्चित्तममी पशो भवंतीति। कथं। यश्च यवजायते

वेसात्रायोखावातामिमंत्रयेतेतिप्रायश्चित्तश्रुतिः। अथाहिश्रुतोपशादुखादृश्य।
तासवतेदवउपपद्यतेयदापशोमात्रायधर्माभवेति। नात्रयान्तेनयान्त्रत्यादिप
रीताबुद्धिरुदेति। यत्पशोमात्रायधर्माभवेतीत्येवंतीत्येवंविधा। कथं। यदिपशोमा
त्रायधर्माभवेयुः। तदामात्रायोखायाः सवणोयदमिमंत्रांतत्पशोखासवणा
इवशुखायाअपिसवणोप्राप्तात्येवाकिमर्थयुनक्त्यतेः। ननुवेदिनि। इत्तंवातेतोवे
जोयतैसात्रायधर्माः पशोतसर्वतीति। इत्यने। सात्रायोखायादिप्रधानइत्यु
मात्रायश्रुतिः। पशोवागाभूतायावमाया। अतःप्रधानइत्यसवणोयत्या
याश्चिन्तेविहितंनदेगभूतवमासवणोत्प्राप्तातीति। तदर्थमुच्यतेपशुखाचेत्क

वेदितेनात्र प्रायश्चित्तकृतोपशान्त्याया दर्शनात्प्रायश्चित्तमीभवंतीति ॥
॥ पशोमात्रायश्चित्तमीभवंतीत्युक्ते सात्रायै हि द्विविधो दक्षिणपथश्चात्र सेवान्ता
सामान्यान्त्यशोदशोक्षमप्राप्तावाह ॥ ॥ पयसः कालानंतर्मधमीनुग्रहदधः ॥ पशो
ययमपवधमीभवंति नदधः ॥ कस्मात्कालात् ॥ आनेतयात्पशोनुग्रहाच्च ॥
कालादितिकालसामान्यात् ॥ समानकालतादिपशोः ॥ पयसश्च मधुमेतस्माद्यदा
योधारेतो धत्ते कथमयो धत्तेति ॥ अत्रार्भयार्णापयोधाराणां चैककालमुच्यते
तथा यदापशुर्जायते तथा यदा ज्ञायतेति ॥ अथवा पशुः सद्यस्का लोय इत्येव
दिवा क्वात् ॥ पयोऽपि सद्यस्का लो न दक्षिणपथे दहनिष्याद्य ॥ तथा आनेतया

५०

५०

तापङ्कुरपिगोरत्तादेवपशोः साक्षादित्यद्यतेपयश्चदेक्षितुपयसइत्यद्यतेनसा
 क्षात्यशोः। अतः पशोः पयोनेतरोदधितुपयमाद्यवहितोतेनानेतयात्यशोपया
 विद्युतएवभवति। किंचधर्मीनुग्रहाच्चप्राधमेत्वेसातेपशुप्राजाणावपाश्रयाणि
 शूलोखानामासादनप्रीक्षणादीनांप्राकृतानांधर्मीणामनुग्रहः कृतोभवति।
 नदधिमर्त्तत्वे। तेऽत्रतोदिकारणान्यशोपयोधर्मीएवभवति। ततश्चवपाश्रयाणि
 शूलोखानामासादनप्रीक्षणादीनां। ध्यात्यः पृथिवीस्यइत्युद्दिजेतमंत्रेणावपाश्रयाणो
 शदाने। विरोधादथिलोपावधिः श्रयणाभावः अन्वारेवजमानेवपाश्रयाणो
 वने। वपाश्रयाणामास्थितायाएवव पायोवेद्यामासादनं। इत्यस्यापिधौरमी

त्यादानेविरोधातश्चिद्विश्रयणाभावः। अन्वारवहदयप्रतर्हने। इत्याद्याश्रयमेने
 णादानाद्विश्रयणा। अन्वारवहदयोमामप्रक्षेपश्चादित्यवमादयः पयोधर्मीभवो
 ति॥ ॥ दर्शयामासधर्मादप्यश्रुधित्यनेतानुमानिवचनेनप्राकृतपदार्थमा
 अंविहृतोभवतीत्युक्तं॥ तेनप्राकृतोपाद्यहकालताकमोडक्रासापिदिकृतौ
 प्राप्तात्यत्राह॥ मद्यस्त्रकाशकृत्स्निः काशकृत्स्निगुचायोविकृतीनांसद्यस्त्रस
 द्यः कालत्वंत्रवीति। कुस्मात्। यइत्यापश्रुताप्रयानसोमेनयद्वेपमाणाः सयो
 णामास्यासमावास्यायोवायजेतेतिवचनात्॥ ॥ अनुवादः पूर्वस्येतिवाक्य
 वादरी। वाक्यश्चवादिश्ववाक्यवादरी। तावेवमादृतुः। यइत्येतेनवाक्येन

५२

५५

५२

सं३

पौर्णिमास्याममावास्यायां वा विहृतीनामनुष्ठानमुच्यते। तच्च प्रकृतितः प्राप्ति-
मेवात्र तः कारणाद्यश्चेत्याद्यनुवाद एव पूर्वस्य प्रकृतितः प्राप्त्युक्तकालस्य नाप-
र्यविधिरिति॥ ॥ स्थितेतादसिद्धतितमनदधिकरणात् अतएव अयच्चिन्त्यते॥ ॥
स्थानादनेईयेषु धर्मलाभाविप्रतिषिद्धः॥ इदं श्रूयते॥ माद्वचनं निर्वपेद्वियेका-
मइति॥ नथाअथवाहस्यत्वं च नैवारेः सप्रदेशशरावेतिर्वीतीति। अथ इदं श्रूय-
पशुपतये गौर्दगावेधुकेचनं निर्वपतीत्यादि। तत्रेदं दिद्यते किमुद्गादिषु प्राकृ-
तइत्यस्यानापनेषु प्राकृतं तद्वादिद्वयधर्मा भवेति उत न भवेतीति। तदर्थं चे-
वेदं चिन्त्यते। किंप्राकृतौ धर्माणां जीहिस्वरूपं प्रयोजकमपूर्वसाधनत्वे वा। किं

५

चातः। यदि स्वरूपं प्रयोजकं तदा स्वरूपस्य विहृती मुद्गादिषु भावाच्च तद्वर्माप्राप्तिः
अपूर्वसाधनत्वस्य धर्मप्रयोजकत्वे तस्य मुद्गादिषु भावात् तस्य मुक्तानां धर्माणां
ममिप्राप्तिर्भवतीति। तत्र जीहीनवहेति जीहीन्यास्ततीति जीहि तं योगेन धर्मा-
नो अत्राणां मुद्गादिषु न भवेतीति प्राप्ति आह इत्येषु वैकृतं तेषु मुद्गादिषु इत्येषु
प्राकृतं तद्वयधर्मलाभा भवति तत्र प्राकृतं तद्वयकाप्रपिन्नत्वात्। यतः प्रकृतौ जी-
हीणां अपूर्वसाधनत्वं धर्माणां प्रयोजकं न जीहिस्वरूपं जीहिस्वरूपस्य प्र-
योजकत्वं धर्माणां मानर्थक्यापनेः। विनापि संस्कारा जीहि त्वस्य सिद्धत्वात्।
अतो जीहीन्यास्ततीत्यादौ अपूर्वसाधनं प्रोक्षतीत्यर्थः। अपूर्वसाधनत्वं च

वैकृत्येयमिमुज्जादिघसीतिभवत्येवप्राकृतद्वयधर्मलाभः। कीदृशाः। अविप्रति
 षिद्धः। यः प्राकृतद्वयधर्मोवैकृतद्वयधर्मगतविप्रतिषिध्यते। यस्तुविप्रतिषि
 द्यते स न भवति। यथापरिधोपश्रुतिप्रयोजनमित्यत्रपरिधर्मपकार्यपत्रस्य
 पधर्मप्राप्तौ उक्त्युक्तानभवति। परिधानेन विप्रतिषेधात्। एवं वैकृतद्वये प्राकृ
 तद्वयकार्यापत्रे प्राकृतद्वयधर्मः सर्वभवेनीत्युक्तं। तेन प्राकृतद्वयसंबन्धि
 मंत्रैरपितस्याभिधाने प्राप्ते। तत्र संदेहः किं मूढितनाभिधानोऽतान्। हितान
 यथाश्रुतेनेति। विशेषानुपदेशाद्यथाश्रुतेनान्। हतेनाभिधाने प्राप्ते आह॥
 यथार्थमूढस्यादितेविहिते वैकृतद्वये यथार्थमूढो वैपरिणामः कर्तव्यः यः - ५३

यो वैकृतार्थो यथार्थस्याविकृतौ यः प्राकृतद्वयस्थानापत्रो वैकृतोर्थः। तस्यां
 तद्वाविपदपयागः कार्यः। यथाप्राकृतार्थमीषामभ्याहारस्य वयापेमेदम
 इति छागस्य धागसाधनभूतस्याभिधाने कृतौ। वि कृतौ च सारस्य तोमेघपदे
 अथमइत्याहोमेघमभयोपेयासाधनत्वेन विधानात् छागस्येत्यस्यातोमे
 घस्य अथमस्येति वैकृतस्यार्थस्याभिधाने कर्तव्ये। एवं अमीषामभ्यामित्यस्य
 पदस्य स्थानेपिसरत्त्वैर्इत्यादि वैकृतस्यार्थस्याभिधाने कर्तव्ये एवं प्राकृ
 तौ छागस्यैकत्वाद् छागस्येत्येकवचनविहितो नु छागहित्वानेकत्वे छाग
 योश्चागानामिमुहः। वयानेकत्वे वयाभ्यां वयाम् इत्येवमपियथार्थमूढो

कार्यः॥ यतः प्रकृतौ संज्ञा प्राकृतद्वयदेवतादेरभिधानं कृतं। विकृतावपि प्रकृतौ
 तत्रापि प्रकृतित्वज्ञावात्तेन। वैकृतद्वयदेवतादेरभिधानं कर्तव्यं। अन्वहितश्च
 तत्कर्तुं न शक्नोत्यतोऽर्थोऽद्यतो। बोधित इति विशेषोपादानां मुख्यसादृश्येन
 एहीते प्रतिनिधिभूते मेषादौ च होन भवति। तथा चोक्तं शब्देऽविप्रलम्बितिरिति
 एव सर्वत्रोद्देशे प्राप्ते क्वचिदपवादमादा॥ ॥ न प्रकृतावपूर्वत्वात्। प्रकृतौ पञ्ची
 ५३ मन्तव्यं पञ्चिचं विमृज्य स्वपञ्चिवाचं यच्छनेष्टः पञ्चीमुद्धान्त्येत्येव दत्तं एकपञ्ची
 कप्रयोगोऽप्यत्रार्थः॥ अनेकपञ्चीकप्रयोगोऽहितश्च न वेति संदेहनिर्णीय
 तौ प्रकृतावहो भवतु भवति। कस्मात्। अपूर्वत्वात् प्रकृतौ। यतः प्रकृतौ न्यायः ५३

रुतिर्नास्ति। यहि क्रियेत। अतो अनेकपञ्चीकोपि पञ्चीमित्येकवचनात् तमेव प्र
 युज्यते नोहितं। एवं यद्वित्रे स्मृत्येतदपि यद्वित्रत्रयमेवेनोहितं। प्रकृतित्व
 द्विकृतिः कर्तव्येन न प्रकृतितः सर्ववर्मा विकृतौ प्राप्नुवति। तत्र केषांचिद्
 मणिवाचमादा॥ ॥ विकृतौ वचनार्थलोपविरोधेभ्यो प्रवृत्तिः। विकृतौ प्राकृ
 तवर्माणां वचनेऽप्रवृत्तिर्भवति। यथापि त्वज्जेन प्रसंगे रक्तातिना तर्ह्ये
 ति धृतिः। अथाश्चाद्यनदो तारं प्रवृत्तिः। नाद्यर्थाः प्रसंगे मुक्त्युपतीति। यथापि
 मेघीयेन शशिजमिति। तथा अर्थलोपादपि विकृतवर्माणां प्रवृत्तिर्भवति।
 यथा मुक्त्युक्तं न स्यात्। यथा चोपपत्तिना ईरभिर्मर्शनमेव वचनादेः। यथा साक्षात्

योष्टौकृष्णाजिनोऽल्लखलमुसलामादनादेः। तथाविरोधादपि प्राकृतधर्माणां वि-
 रुतावप्रवृत्तिर्भवति। तद्यथा। चरोपेष्वाणामभिवासनेच। परिधौ पशुनिमोजनमि-
 त्यत्रशुपस्थानापत्रस्यपरिवेष्टिताणांचादध्युपसर्जनीनामधिश्रयाव॥ ॥ प-
 रार्थो
 मयार्थमुत्पन्नियेष्टासौपरार्थेत्यतिः तस्यपरार्थेत्यन्तेनदभावेतस्यपरस्या-
 भावेतस्यपरार्थेत्यन्तर्गमभावाभवति। यथाप्राकृतौतदुलनिष्पत्तिनिमित्ताक-
 नामुत्पत्तिः परार्था। तदुल्लेखीत्यतःपरार्थेत्यन्तेः कणादेः तस्यपरस्यनेदुला-
 देरभावेपयस्यादेतस्याधिकान्तेरभावोभवति तदेभावाच्चतदर्थस्यापि ५४

सुनस्याश्रभावा। यथाचविष्टापाञ्चुलिप्रक्षालनस्यतदर्थनित्यनस्यचाए-
 वसर्वत्रप्राप्तौकृविदिशेषमाह॥ ॥ चोदितत्वाद्भावाः। यत्रपरार्थेत्यन्ते-
 यैकवित्कायांतरमाधनत्वेनचोदितेभवति। तत्रपरस्याभावेपिपरार्थेत्य-
 त्स्यइत्यस्यभावोभवति। तद्यथापुष्पशकलेनशुक्रंसेमाष्टीतियुषेतद्व्यमा-
 गोडत्वंशकलेतस्यग्रहसंमार्गमाधनत्वेनविहितत्वाधूमाभावेपिशकल-
 मात्रं गृह्यतेसंमार्गमिच्छर्थ॥ यतोत्रशकलादिद्वयंक्रियार्थं। तेनक्रियाप्र-
 धानभूतोतदेगुरुभूतंशकलमात्रंस्वसिद्धर्थमाक्षिपति। यत्रउक्रियाइया-
 र्था॥ तत्रेदच्छप्रधानेभूतस्याभावेगभूतायाः क्रियायाश्चभाववयुज्यता।

४५

स्थितादुत्तरमुच्यते। तत्रैवं पूर्वपक्षः कृतोऽस्ति। पौर्णिमास्यां पौर्णिमास्यां यजेतामावा
 स्याया ममावास्याया यजेतेत्यादिना प्रकृतिविहितस्य प्रतिपक्षे लक्षणाया गका
 लस्य विरुद्धता विप्रपक्षत्वाद्यद्वैतिवाक्ये अमावास्यायां पौर्णिमास्यामित्यनुवा
 द एव नापूर्वकालविधिरिति। तत्र सिद्धांतमाह॥ ॥ न विप्रक्षेपक्रियाः समभि
 याहा गतविप्रक्षेपशब्देन प्रतिपद्यते। विप्रक्षेपप्रतिपदि वैकृत्यः क्रियानस्यः किं
 तदि पौर्णिमास्या ममावास्यामेव स्यः कस्मात्। समभिधायता। समभिधायता
 शब्दोक्तः। तस्मात्॥ यद्वैत्यादिवाक्यात्। ननु प्राकृतस्यैव कालस्यायमनुवा
 दस्तुक्तः। नानुवादेः अनुवादे हि वाक्यस्यानर्थक्यमेव स्यात्पटु निदिशेषक

रा३

४५

त्वाभावात्॥ पौर्णिमास्यामावास्याशब्दयोर्लक्षणाप्रसंगाच्च। अनुवादे हि पौ
 र्णिमास्यामावास्याशब्देन गौणपदत्वाप्रतिपक्षस्येत। तथाच श्रुतार्थपरित्यागा
 भवति। न चेतदुपपन्नम्यलक्षणा नुरोधेन श्रुतिविधायता किंचित्तौमस्येदमे
 व कालविधानं। न हि वाक्यान्तरात् तस्य कालो विहितोऽस्ति। यस्यायमनुवादः
 त्वुच्यते। अतोऽपि नानुवादः। यद्वैत्यत्र वाक्येऽपि प्रहोने वा यथा प्रहो
 सिद्धेऽतिरिक्तस्य स्यात्प्रायसा स्य पौर्णिमास्यामावास्यालक्षणा कालविधा
 नाय पृथगाप्रयत्ना प्रहोना॥ तेन दर्शयित्वा पौर्णिमासानी जानोदक्षणा। प्रियक
 वानुष्वाशपञ्चासणा-भोजयेदित्यादिवा निरिह रूपेया यथाऽर्थे कालः सि

इति भवति ॥ अथ दाक्षायणायज्ञमुपनिबध्नाति ॥ दाक्षायणायज्ञः प्रजापत्य
 त्रयशस्त्रामस्य ॥ दाक्षायणोऽतिवह्यमाणस्य कर्मणामधेये ॥ तस्माद्दाक्षाय
 णायज्ञानामेति श्रुतेः ॥ स च प्रजाकामस्य प्रभु कामस्य त्रयशस्त्रामस्य
 च यजमानश्च भवति ॥ अत्र पर्यायोक्तैकफलमिदं ॥ अथ मन्त्रवर्धनग्रीवामी
 येणायजते पौर्णिमास्यामित्यादिवाक्येषु स देवतानि दार्शपूर्णमासिकान्येव
 दं वीक्षित्य भिज्जामते ॥ केवलं च त्र्यग्रीवामी पेशमसोत्रास्यातं तिथिक्रममे
 देन विकारः ॥ तथा च संदेहः ॥ किं दार्शपूर्णमासिका एवैतदाद्याणामात्र
 दिक्कृता उत यगीतया एतानि तुल्य इत्येव ताकानि विधीयंत इति ॥ तत्र

सूत्रेणैव पूर्वपक्षयति ॥ नामफलगुणयोगात्कर्मोत्तरं अयं दाक्षायणायज्ञो
 दर्शपूर्णमासतो मित्रकर्मोत्तरं न दर्शपूर्णमासोक्तः ॥ नामफलगुणयोगा
 तं नामान्यत्वात् ॥ यतो दाक्षायणायज्ञ इति मित्रनामा तद्देवाच्च मेदो दृष्टो य
 था चैत्रादन्यो मैत्र इति ॥ तथा फलमेदात् ॥ दाक्षायणस्यादिप्रजादिफलेश्च
 यतो फलान्यत्वे च फलितान्यत्वं भवति ॥ गुणान्यत्वाच्च ॥ गुणान्यत्वं च दृश्यते
 मैत्रावरुणप्राग्मिहा अथ दानिभ्यो वाजितेनुहोतीत्यादि ॥ अतः कर्मोत्तरमिदं
 प्राप्तेः ॥ अथ गुणविधानं वा संतिष्ठितं दृष्टव्यं ॥ वावाहः ॥ पञ्चया
 दृतो ॥ दर्शपूर्णमासतो न्यत्कर्मोत्तरं ॥ किं तर्हि गुणविद्धतौ दर्शपूर्णमा

सावेवैताविति। कृष्णात्। सं तिष्ठेददर्शपूर्णमाससंन्निधावेव दाक्षायणास्पदा
 गता। अजिवा एते वावेति ये दर्शपूर्णमासोभ्यामजनेतर्शमासो प्रहेत्यत
 स्मादुद्दिशतमेव वधी। गियजेतेत्यभिधाय। हयघ्न दाक्षायणापज्ञ स्यादथा
 अपि पंचदशेव वधी। गियजेतेति दर्शपूर्णमाससंन्निधौ पशुमानत्वात् तदु
 हि जीयते। तथा संप्रवृत्ताद्य। अत्र ह्येवो मासं संप्रवृत्ते हेति पूर्णमासो
 पज्ञ तद्वे अमावास्य अत्रो एव खलु मासं पञ्चवतीति दर्शपूर्णमासयागय
 द्देहि एकैकः। पूर्णमासा मासायायागः। अत्र तु द्वौ द्वौ पूर्णमासा मासा
 यागाः। तेन त्रिंशद्द्वयं संपत्यं वेदर्शभिरववर्कसि ह्यतीति वदंतीति ह्यी ५७

दाक्षायणयज्ञस्य दर्शपूर्णमासरूपतां गमयति। यदुक्तं तासां तरत्वात् कर्मो तर
 त्वमिति। तदुक्तं तासां तरत्वात् कर्मो तरत्वं भवति यथा क्षत्रियो गजे
 तियथा क्षत्रियो तथा वा ब्रह्मचारी गृहस्थो वनीपरिभ्रजक इति धर्मी भेदात् तदे
 कस्येव नासां तरं तथा अत्रापि यस्यादिगुणांतरयोगात् तस्मात्तरत्वेन कर्मो
 तरसाधकं यथा घटः कलशः कुंभ इति। यद्युक्तं फलभेदात् कर्मो न्यत्वमिति।
 मत्वं। तन्मुक्तं पुण्यं। कथं। इत्थं। यद्यपि फलवत्कर्मो गुणांतरयुक्ताग्नेयागाः
 संति हि ता ज्ञापियामाना पूर्णमासफलवत्कर्मैव कृत्यं योजनत्वाद् गुणा
 नीता कर्तव्या त्वाद् गुणा एव फलसाधनत्वेनावधी जनेन युगागाः। अतो दे

त्रैलोक्यकामस्यनुदुषादित्यादिवहुतात्पलनकर्मणोभिन्नत्वाभावादयति।
 यद्येतेषु तात्त्विकानुगुणानोच्येत्त्वं भवतीति तदपि अनेकांतिकं। यथा दाह्यत
 पि हात्र एव दधिलक्षणागुणान्यत्वेपिन कर्मांतरता। यथा बालो कश्चापक
 लो देः। तथा प्राप्तीति तस्माद्गुणमात्रविच्छेदो दर्शपूर्णमासयोगावेव तावि
 तिमिह ॥ चितायाः प्रयोजनं। तच्छायायाजानुष्ठाने पक्षे दर्शपूर्णमासयो
 ननुष्ठाने। अजमाहवा अस्य दर्शपूर्णमासा। म्यामिह भवतीति सुतिरयमु
 वार्यप्रकाशयति। अथ दर्शपूर्णमासतः कालक्रमभेदे नहवीष्यपदिशति।
 अग्नीषोमीयः पूर्णमासा। सुख्यायां पूर्णमास्या मुहूर्त्तादिकर्मणः ५८

पर्वणीतोऽग्नीषोमीय एकादशकपालः पुरोडाशो भवति। अथ यत्पूर्वधुरेडाग्नीषो
 मीयात्पयजते पूर्णमास्यापि तिकवलस्यास्य विधानादाग्नीषोमीयाजयानि
 वृत्तिः ॥ ऐंशोर्मावास्यायां सुख्यायामेवाभावास्यायां मुहूर्त्तादिकर्म
 पर्वणीत एव ऐंशोर्मावास्यायां पुरोडाशो भवति। अथ यत्पूर्वधुरेडाग्नी
 नयजते मावास्यायामिति अत्रापि एकस्यास्य विधानादाग्नीषोमीयाज
 यानि वृत्तिः स वै ह पूर्णमास्यायजते ह्यत्र मावास्यायजति ह्यत्र सुख्यायज्यमा
 योर्विधायाय यत्पूर्वधुरिति विधानादत्रा पूर्णमास्यामावास्याश्वे सुख्या
 योः। रात्रा यजन्त्याती अमावास्यायां यस्यामैत्रावरुणीति अमावा

स्यायो विशेषस्य वक्ष्यमाणत्वात् यौगोमास्यामेवानेतन्मूत्राणां विशेषश्च तदति
 प्रतीयते। तेन प्रातः पाणीमासी प्रतिपदि मानाया बल्कर्म भवति। यथा तत्रा मे
 यः पुरोडाशः दक्षिणयमी बहविषी इन्द्रश्च देवता एव मिहापि भवतीत्यर्थः अथ
 प्रातराग्रे यः पुरोडाशो भवत्येदं सात्रायामिति श्रुतेः। ऐन्द्रं सात्रायामित्युक्तत्वा
 त्यादिकस्य माद्रेदस्य निवृत्तिः। अत्राग्रे यः स्वस्थाने स्थित एव। इपीशु मानस्या
 नेत्विदे सात्रायामावास्याया अपरुष्य विदिते। अमीषामीय पुरोडाशस्तु
 पूर्वैकग्य रुष्ट इत्येषात्र गुणा विकारः। ऐन्द्रं सात्रायामित्यत्र दध्यैवाक्यत्वे भ
 वति तपय इति केचित्॥ पयश्च अमावास्याया मेव मैत्रावरुणी भविष्यति॥

ते। तथा च शांतांतरे ऐन्द्रं दध्यैकतरस्यामिति श्रुयते। इतरथा त्वपूर्व एव मैत्रावरु
 णीयागः स्यान्न दार्श्याणां मामिकस्य गुणा विकारस्तस्यात्पाणिमास्यादध्यैव
 कं भवति तपय इत्याहुः। एवं चैकवचनमुपयुज्यते। इतरथा दक्षिणयमी बहविषी इन्द्रश्च देवता एव मिहापि भवतीत्यर्थः अथ
 प्रातराग्रे यः पुरोडाशो भवत्येदं सात्रायामिति श्रुतेः। ऐन्द्रं सात्रायामित्युक्तत्वा
 त्यादिकस्य माद्रेदस्य निवृत्तिः। अत्राग्रे यः स्वस्थाने स्थित एव। इपीशु मानस्या
 नेत्विदे सात्रायामावास्याया अपरुष्य विदिते। अमीषामीय पुरोडाशस्तु
 पूर्वैकग्य रुष्ट इत्येषात्र गुणा विकारः। ऐन्द्रं सात्रायामित्यत्र दध्यैवाक्यत्वे भ
 वति तपय इति केचित्॥ पयश्च अमावास्याया मेव मैत्रावरुणी भविष्यति॥

६०

ब्रमेवाह। तत्र च यद्विषयः स्यात्तदा देवमात्राय। अतो यागांतरमेवैतत्पुण्याभाव
नकेवचनात्तमावास्यायां क्रियते। दधिपयसी तु उभे अपि वचनात्प्राणमास्यास्या
तामिति। न च त्रीणामीया। प्राणमास्यामेवात्राभावात्प्राणमास्यामित्युक्तामीनामस्या
तरितुमयत्र प्रातः सोनाय्यविधाने कथं न भवति॥ उच्यते। अमावास्यामुपादाय
प्रातः पयस्याविधानात्। न वेनु तत्रमात्रायमपि भवतु विधानसामर्थ्यात्पयस्या
पीति चेत्। ना। अथ प्रातः प्रयः पुरोडाशा भवति मंत्रावरुणा। पयस्यानेद्यज्ञाद
यानीति चेत्। प्रयः पुरोडाशाश्चेतावेवामंत्रावरुणा। हे देव तस्मिन् श्रुत्या हे विह
यस्यैव विधानात्॥ अत्र प्रयमुक्ता ये तावेवामंत्रावरुणा। वित्येवकारो यथा

६०

श्रामयस्य हविर्तरस्याभावप्रतिपादनात्। तस्मात्प्राणमासी प्रतिपदि
प्रयः पुरोडाशादधिपयसी चेत् त्रीणि हवीषि। अमावास्यायां च प्रयः
त्रावरुणा। पयस्येति हे देव हविषी॥ उच्यते। अत्राश्विजन्मिकत्रापिन भवति विधाना
भावादिति॥ अत्रमुक्त्या प्राणमास्यामुद्गरादिकमापवर्गात्तमत्रीषो
मीयमद्य एव प्रातः परिसमाप्पुनरुद्गम्य चोधानत्रत्याशनशाखाहे
ददध्यथैव त्वापाकरापापवेषकरापापवित्रवचनात्। नित्यथा काले कृत्या
मायं होमानंतरं होहमातत्तव्यनिधानात्ते कृत्या प्रातर्होहार्यवसापाकर
णां शाखारुहने च कुर्वीत॥ अमावास्यायां पयस्यामंत्रावरुणा प्रातरि

६१

त्यनुवर्त्तते। अमावास्यायां प्रातः प्रतिपादितमैत्रावरुणी पयस्या भवति। अथ प्रातः
 गमेः पुरोडाशो भवति। मैत्रावरुणी पयस्येति श्रुतः। अत्रोक्तं यमः स्वस्थानुष्ठित एव।
 पयस्या त्वपूर्वोरुपाश्रयाजस्थाने विधीयते। एतदयमश्वपूर्वधुरम्पुरुषदतिगुणाविका
 रात्रा। अत्र सुखा मावास्यायां प्रातः काले सद्य एवोदराणां। दिकसीपवर्गो तमैद्राम
 यो गं कृत्वा तदानीमेव पुनरुदृत्याप्यन्वाधानपिंडपेतयज्ञप्रत्याशनशाखाह
 दनसंतमनो एवेषकराण्यपित्र चं धनोनियथा कालं कृत्वा सायं हामानेतरं मे
 त्रावरुणां पयस्यार्थवन्त्याया करणं कुर्यात् ॥ तत्र मित्रावरुणाभ्यां भागमि
 तिमोरुपस्यशने विशेषः। शाखोद्दहने च ॥ प्रातर्विशेषमाह ॥ तत्रैव देहेन श्रु

६१

ते वा दध्यानयति। तत्रैव तस्मिन् लौकिके दध्ने वा ज्यनिर्वापाने तं पयस्यार्थं दोह
 नं कर्त्तव्यं। प्रथमेऽमाया लौकिके घनीभूते दध्ना सिद्ध्यत्यर्थः। अथ वा पयसि श्रुते
 तत्रैव सति पश्चाद्दध्मनयति। नित्यं तिनप्रथमं ॥ केचिदेवं व्यावृत्तते ॥ अमावास्या
 या पयस्या मैत्रावरुणी तत्रैव दोदनं। प्रातरिति अनुवर्त्तते। अमावास्यायां प्रातः
 प्रतिपादितमैत्रावरुणी पयस्या भवति। सांनान्यवत्यातरिति सायं दोहप्रातर्दो
 हे च प्रातरे सायं दोहनिवृत्त्यर्थमाह तत्रैवादेहेन ॥ तत्रैवेति प्रातरवनसायमि
 ति ॥ तथा श्रुते वा दध्यानयतीति वा शब्दद्वयं तत्रैवापयसि लौकिकं दध्यानय
 तीति। एतदपि समीचीनं व्याख्याते ॥ अपरं वैवं व्यावृत्तते। सांनान्यवत्यातरिति

तुभ्यं च दधिपयसी ज एवातत्रैव दोहनमिति पयस्याः ॥ पयोधिकरत्वाच्चि-
 यात्प्रप्रातर्दोहनमन्यस्मिन्नित्यनेन सोऽयं दहपात्रादन्यस्मिन् च दोहनं प्राप्नो-
 तितं घ्रायवा दोषः । तत्रैवति । तत्रैव सायं दोहदधा च वप्रातर्दोहनं कोऽर्थं अथ-
 वाश्रुते प्रातर्दोहं सायं दोहदधिनियतिः ॥ एवं दधिययोभां एष स्यान्निष्पाद्य-
 त इति पूर्वेषु बंधपिभिन्नोक्तं ॥ आभ्यामेवार्थे निष्पदनीयमस्मिन् दोहाश्रया-
 तरे च पस्योक्तं तावद्यैव प्रकारस्य दर्शनादिदमपि न निर्मूलं । तथा वादापस्तम्बः ।
 तत्रैव प्रातर्दोहं सायं दोहं मानयती । तथा च मानवे । तत्रैव प्रातर्दोहं सायं दोहं प्रा-
 नीयामि द्वाकरोतीति । सर्वत्र पयस्यानिष्पदनस्यायमेव प्रकारः ॥ तथा वनसं ६२

प्रदायोऽथ स्थितिः । स्वश्रुतौ पयस्यानिष्पादनप्रकारस्यानुपदेशः । रक्ष-
 र्वांतरश्रुतिर्नोपयोगः ॥ ॥ वाजिने निषिध्योत्करं करोति । तत्रैव पयसि दधि-
 निनयने कृते दधिययोभाः सारभूतयता कविने संपद्यते सायं पयस्याः यच्च उदं-
 कं पृथग्भवति ॥ तद्वाजिनमित्युच्यते । पयस्योद्दासनं कोला । तद्वाजिने निषि-
 पात्रांतरस्य मुत्करं करोति । सर्वहविषा मासादनाते तस्मिन् मुत्करे आसादयती-
 त्यर्थः ॥ उत्करं वाजिनसादयतीति शाखांतरश्रवणात् सूत्रकारस्य आसाद-
 येतीत्यस्य स्थाने प्रायेण करोतः प्रयोगं करोति यथा तदेतद्वशात् सादयतीति
 श्रुतेर्वैद्यं करोत्यपरं प्रोक्षणीभ्य इति । प्रायेण करोत धात्रेति हवीषिवेद्यं क-

त्वेति च ॥ अनाज्यलिप्तं वा ॥ तत्रस्याभिघारस्यापेविकल्पः ॥ प्रयस्याया
 सप्तभिघारे अकृते वा वाजिननिषिक्ते ॥ यदा वा कृते तदा वा कृते तदा अना
 ज्यलिप्तनिषिक्तं भवति ॥ तथा वशाखांतरं अनाज्यलिप्तनिषिक्तेति ॥ तदा च
 वाजिननिषेकानांतरं प्रयस्यावाजिनयोः ॥ इत्यकृतस्याभिघारो ॥ प्राणादा
 नं बोधययक्षोपि ॥ अथ वा अनाज्यलिप्तं वा वाजिननाज्यलेपो न कार्यः ॥ अ
 स्मिन् नक्षेत्रे वाजिनस्य तप्ताभिघारप्राभिघारप्राणादनापस्नापभिघारो
 नाम भाषः ॥ वाजिनयागस्य कालमाह ॥ ॥ प्रहृत्य तृणां तेन चरति ॥ तृणां
 तेन चरति ॥ तृणां प्रहृत्य प्रसरहामानं ते प्रसरमष्टमदृहीत तृणास्यानुपदे

रणो कृत्यात्मनमालभ्यापः सृष्ट्वा वाजिनेन चरति ॥ वाजिनेन यागमनुतिष्ठति
 यद्यपि प्रहृत्य तृणां मिति तृणां प्रहरणानंतरं मात्मा लेभस्या विधानात्प्राकृतं
 च विकृता वित्यनेन न्यायेन पूर्वमात्मा लेभोदको यस्य रीते कृत्वे वाजिनया
 गः कर्तव्यः ॥ वाजिनयागस्या कालांतरमाह ॥ ॥ विमुच्य वा स्रवै अथ वा स्र
 चो विमुच्य तां दीति मंत्रेण स्रवैर्धुरिस्तो वानिधानानंतरं वाजिनेन चर
 तीति गतेन संबन्धः ॥ सवैयश्चादिवयज्ञस्य ज्ञेयो दीतिश्च त्रैः ॥ ॥ वहिर्वसि
 च नृक्षति ॥ इव त्वास्व वेणो यदा प्राप्ते वहिर्वसि च त्रिसुपदेशादवयव
 त्पश्रवाणाश्च स्थालीमुखेनैव जुह्वानिन यतिवर्हिषिस्कंदं कुर्वेत् ॥ न हि स्था

वेणुसकृद्ग्रहणक्रियमाणवर्हिर्वसेचन वाजिनयामदिगाद्याचारणमद्व
 णापयीप्रेवाजिनसंभवति। अतः स्यालीषु खनेवश्रुतिनिनयनेकाया। अत्र वा
 जिनस्याज्यलेपनिषधपक्षेनोपज्ञागमिद्योरो। अतमिच्चारमात्रनिषधपक्षे
 तुभवतएवाकस्मादेवमन्याप्यहविषः। संदनमुच्यतेइत्यत आदः॥ ॥ तदपि
 मेपुरे तोदधातीति श्रुतेः। शाखोतरे एवंश्रूयतेयद्वहिरवमिचगृह्णातितदं
 षमेपुरे तोदधातीति॥ तेनश्रुतिबलादेवमन्याप्यमापि युक्तं मे वनोति
 वचनस्यतिभाइति॥ ॥ वाजिभ्योनुवाचयति॥ ग्रहाणानतरं वाजिभ्यो ननु
 हीत्यनुवाचयति। होतारं। तदनंतरमेवापदेशात्। संपूर्वं॥ ॥ प्रतिवषट्कारः

कुत्वा वाजिनशेषेणादिशो व्याघारयति दिश इति प्रतिमंत्रप्रदक्षिणां पुरस्ता
 त्पथमं॥ होतुर्हि अत्र द्वावषट्कारौ सः। वषट्कारेणुवषट्कारश्चातत्र प्रतिवषट्कार
 रेहयोरपि वषट्कारयोर्द्वित्वायजतिस्थानां जुहोतिस्थानमागत्य श्रु
 नवाजिनशेषेणादिशः प्रदिश इत्यादिभिर्मंत्रैः। प्रतिमंत्रं प्रतिदिशं सवीधुदि
 जु आहवनीयस्याग्नेः। प्रदक्षिणादिशो व्याघारयति दिशः। कर्मभूता अमी
 लेक्षी कृत्वा जिनशेषेद्वारयति अग्नेस्ततदिक्प्रदेशेनुहोतीत्यर्थः। तत्रापि
 प्रथमं पुरस्तात्वाद्यादिशि व्याघारयति। अत्र दक्षिणाग्रहणां पुरस्ताद्वाद्या
 च श्रोते। अतस्तद्व्यथाभावे श्रोतं पायश्चित्तं। एवं चतुर्भिर्मंत्रैश्चतसृषु दि

ह्युयाधारोमिह आह ॥ ॥ ५ ॥ तमाभ्यामश्रेष्ठोर्ध्वेवादिशः स्यादीनां मंत्राणां
 मध्ये उन्मत्ताभ्यां पंचमषष्ठाभ्यां दिशः दिश्यः स्याभ्यामंत्राभ्यां यथाक्रमं अपि
 मध्ये अनेः। पूर्वाहं पूर्वभागे च याधारयति। वषट्कारानुवषट्कारयोर्होमसु
 आहवनीयस्य पूर्वभागे वकार्यः। सर्वे प्रागेवाग्नेजुहोत्यग्नेवीहीतुवषट्कारो
 तितत्स्विष्टहृद्भाजेन च सर्वे प्रागेव जुहोतीति श्रुतेः। अत्रैव विशेषमाह ॥ ॥
 स्वाहाकारः सर्वप्रसाकांक्षत्वात् ॥ सर्वत्र दिशः प्रतिदिशः स्यादित्येव
 स्वाहाकारो नुषंजनीयः। दिश्यः स्यादित्यत्रैव पठितत्वादेव प्राप्नोति नाना
 त्रत्यंत उच्यते सर्वत्रेति। कस्मात् साकांक्षत्वादिशः स्यादीनां मंत्राणां सा

कांक्षाहोते क्रियापदाभावात् अतः स्वाहाकारो नुषंज्यते निशकांक्षीकरणा
 याननुतर्हि स्वाहाकारयोगे दिश्यः स्यादौ चतुर्था भवितव्या। नैवामंत्रत्वात्
 मंत्रास्तमेव मंत्राश्च यथाश्रुता एव प्रयुज्यते। सुपासुपा भवतीति प्रथमेव तत्र च
 तुर्थार्थे भविष्यतीति। शेषमुपहृत्य त्यागमभ्यामंत्राणां मुपहृतं तदतिप्रसृतः।
 शेषं कुरु स्थिते हस्ते भट्टाणार्थं गृहीत्वा मुकोपहृत्य स्वाभ्यामंत्राणां मन्त्रजोनी
 हीत्येवं होत्रादीनां मन्त्राणां मंत्राणां मंत्राणां मंत्राणां मंत्राणां मंत्राणां मंत्राणां
 तेनुज्ञातेः मन्त्रस्य शेषस्य भट्टाणोक्तं। शेषमित्यस्यादेतीयां तस्य भट्टा
 णमित्यनेनाच्च याज्ञिकाणार्थं दत्ते गृहीत्वेत्यच्चाहृत्य योज्यायावहारिके

यत्तदत्र इत्यादिभिः ॥ तेन होतरूपद्वयस्याभ्युपगम्यते चेत्तेवमा मंत्राकार्यं ॥ ॥
 ॥ प्रसंगात्सोममन्त्रोपीमेव विमुपदिशति ॥ ॥ सोमच ॥ सोमेपि अग्निष्टोमो
 यद्वचमसादित्यस्य जतशेषस्य सोमस्यैवमेव होतरूपद्वयस्य ति भागिन आमे
 आप्यं योपद्रुत इति तेन नुज्ञातो मन्त्रोक्तो यीत ॥ नानुपद्रुतः सोमः पातश्रुति
 वचनात् ॥ ॥ अविशेष होमो भिन्नवचनैश्चकार समाख्यादिनिमित्तेनानेकसा
 धारणेषु सोमे घसाधारणेषु च सोमपहवमेव होतारो प्राप्ते आद ॥ ॥ साधारणेषु
 वा सोमार्थीत ॥ वावसारण ॥ साधारणेषु च न सोमेषु सोमपहवमेव होतारो ॥ नामा
 रणेषु नाराशं सचमसादित्येषु कृतः ॥ सामर्थीत ॥ साधारणेषु च सोमे घ

नुज्ञाप्रार्थनं समर्थं युक्तं भवति ॥ अधिकपाने दोषाशंकायां हि भागिभ्यः अनु
 ज्ञाप्रार्थीते ॥ अनुज्ञातस्याधिकारो नोपि दोषो न भवतीति ॥ अतो होमो भिन्न
 वचनैश्चकार समाख्यादिनिमित्तेनानेकसाधारणेषु च न सोमेषु सोमपह
 वमेव होतारो भवति ॥ नामाधारणेषु अथवा जिनशेषमन्त्रो मंत्रानाहो ॥
 अतूनात्वाजिनो वाजिनं मन्त्रयामीति ॥ अनेन मन्त्रो वाजिनशेषमन्त्र
 णो सर्वकुर्वति ॥ ॥ वाज्यहवाजिनस्योपद्रुतस्योपद्रुतो मन्त्रयामीति वा ॥
 अनेन वा मन्त्रो कुरुवति ॥ ॥ वाजेवाजीभूयासमिति वा ॥ अनेन वा वाजि
 नशेषमन्त्रयामीति ॥ अथ मन्त्रोक्तमन्त्रपितृत्वाद् ॥ ॥ होत्रध्वयुत्रत्वामीति

जमानाः। बाजिनशेषमनेनैव क्रमोपाहवपूर्वकं मक्षयंतीति शेषः। तद्वै पंच
 दमक्षयंति होता बाधमुच्चब्रह्माचार्याच्चयजमान इति क्रतेः॥ ॥ प्रथमो बा
 भयतस्तु यजमानः। अथ बाधयजमानः प्रथमो बाजिनशेषं मक्षयति। ततो होता
 नतो धर्मः। ततो ब्रह्म॥ ततो ग्रीदिति। अस्मिन् द्वादशमयतस्तु यजमानः। तदुपुनः
 अस्मिन् द्वादशमयतः प्रथमः उत्तमश्च यजमानो मक्षयति। प्रथमो यजमानो म
 क्षयति अथुत्तम इति वचनात्॥ तना ग्रीधानं तदुपुनर्यजमानो मक्षयति। त
 तश्चोपाहवप्रार्थने प्रथमं यश्चाच्चयजमानः सर्वैः प्र-पृथः॥ यजमानो पञ्च
 द्वा। होतरुपा अर्धयुग। त्रसत्रुपा अर्धयुग। यजमानो पञ्चयस्वेत्येव। उपह ६७

वप्रार्थनं वदद्यं मक्षणापदक्षेपहीत्वा कर्तव्यं॥ ततो मक्षणा। एवं क्रमोपाहवपूर्वकं
 क्षणकर्तव्यं। ननु सदेव क्रमोपाहवपूर्वकं॥ ॥ दाक्षायणां वा दक्षिणां दाक्षायणां सुव
 मुच्यते। तेनात्र हिरण्यपदक्षिणा तद्वशतमाने। रत्निकाशतपरि मितमित्यर्थः
 हिरण्यपरिमाणं न्यत्रापीत्यर्थः। मेधे सुत्राणां तत्र चाहोर्ध्वेति विकल्पः॥ ॥
 संवत्सरं वा यजेता। यावद्जीवं वाष्वे वदश वषाणि वा यजेत। ति प्रायुक्तं। अधुना
 पक्षोत्तरमधियते॥ अथ वा दाक्षायणा यजेत संवत्सरं यजेता। संवत्सरमिति
 कालावधेनो रत्यंतं संयोग इति द्वितीया। सा कल्पेन संयोगश्चात्यंतं संयोग इत्युच्य
 तेन सकलं संवत्सरं दाक्षायणायां गणनं यावत्प्रायश्चित्तं॥ अत्र संवत्सरः॥

सावनः परिपृच्छतेन चोडादिः यतोत्रापि पक्षे स्मेव यागसंपत्कर्त्तव्याः पंचदशभि
 र्वर्षे यावत्पृच्छ्यो भवन्ति तावत्पक्षे सवसरयागपक्षे पिसपादनीयाः। ताव
 त्पक्षे सावन एव सवसरसंपद्यते नान्यस्मिन्निति। तत्रैव प्रथमपौर्णमास्यां आह
 न्चोरं भागीया पूर्वको ग्रीष्मोमीययागः। पुनरुद्दृत्य ससात्राय्यवदुपक्रमः। प्राति
 पथ्याग्नेयेन पुरोडाशे निद्रेणादध्याययसाचयागः। पक्षे वैमृधः। मासमेतुनव
 र्जं न संकल्प्य पुनरुद्दृत्य तस्मिन् प्रतिपदिन एव रात्रयागः। पुनरुद्दृत्य मैत्रावरु
 ण्याः पयस्या याउपक्रमः। प्रातर्हि तीयायामग्नेयेन मैत्रावरुणाचयागो यथो
 क्तः पक्षे आदित्यः वरुः। तदानीमेव पुनरुद्दृत्य ग्रीष्मोमीययागः। ततः पुनरुद्दृत्य

इत्यग्रीष्मोमीययागः। ततः पुनरुद्दृष्ट्यादिदधियाग उपक्रमः। प्रातस्तृतीया
 यायामग्नेयसात्राय्यर्थागः। पक्षे वैमृधः। तदानीमेवोद्दृत्य द्वाप्रयागः। पु
 नरुद्दृत्य मैत्रावरुणाउपक्रमः। तदनंतरमादित्यावा। इत्येवं प्रकारेण सवसर
 रयावत्पक्षे दत्तं च॥ ॥ मासमभ्यवृत्तमूत्रकृतवासां सिवर्जयेत्॥ मासम
 क्षाणानकुपीत। श्रियेन गच्छेत्॥ अत्र तं न वदेत्। मूत्रकृते रजकधौ तं वा सश्च
 न परिदधीत्। मूत्रकृतमिति कारुण्येन तं कृतत्वं स्य तन्निर्मितत्वं स्या परिहा
 र्यत्वा तद्दधीत् तत्त्वादेव करणस्य। एतानि पौर्णमास्यामावास्यायोरंतराले व
 र्जयेत्॥ पौर्णमासी त आख्यामावास्यापर्यंतौ येनियमविधिः॥ आहनिमा

समौ युनेवर्जयेदित्येतच्च कर्मणि वर्जमाने भवत्येवात्र यंतु पूर्वो तगलनिरुमा।
 दर्शपूर्णमासप्रकरणे एव स एष स एव उभयत्राच्युत आसेमाष्टकपालः पुगे
 दुर्गा भवतीत्युपक्रम्यास्येव कामसेमागो विदधाति। यत्कामाह वा एतेन य
 ज्ञेन यजते सोमे कामः समृद्धं तद्दममेव काममाग्रये प्रकृत्योपांशुत्वं विदि
 तमस्मिन् यदीष्टि कुर्वीत सप्तदशमाभिधेतीत्युक्त्या दुपांशुदेवतां यजति
 तद्दीष्टिरूपं मूर्धन्वस्योपांशुवाक्पे स्यातां वात्रे प्रावाज्यभागे विराजो संया
 ज्यति। अस्योपांशुत्वं सूत्रकारणात् त्रवक्तव्यं तस्य संगे नान्यत्रापि यस्य मस्या
 पांशुत्वं भवति तस्योच्यते ॥४॥ उपांशुकां म्यदेवत्वाकां म्यस्य कर्मणा देवतां ६६

यज्ञेति प्रायस्कृत्वा दुपांशुकां म्येति तावदेव सूत्रं कर्त्तव्यं न देवताग्रहणां अंगप्रवा
 नदेवतानामविशेषणोपांशुत्वं माभूत्य धानदेवताया एव यथा स्यादिति पुनर्देव
 ताग्रहणां ॥ आप्रयणावेश्वदेवः आप्रयणावेश्वदेवश्चरुः स उपांशुभवति ॥
 यथा इति विशेषोपादान्यत्र आद्य एव ॥ एककपालाश्चावारुणाः वारुणा
 वर्जिता अन्ये सर्वे एकपालाः पुरोडाशाद्यावापृथिवीयादय उपांशु भवति ॥ आप्र
 जापत्वं सर्वत्र प्राजापत्यः पशुश्चरुः पुरोडाशावा उपांशु भवति ॥ तस्माद्यत्किंच
 प्राजापत्यं तैजैक्रिय तउपांश्वेव तक्रिय तइति क्रतेः ॥ सावित्रश्चातुर्मास्य
 षु। चातुर्मास्येषु यः सावित्रो द्वादशकपालोष्टकपालो वेति विहितः सावित्रः स

४पांशु भवति॥ वातुर्मास्येषु कृत्वा दच्यत्र सावित्रस्य नोपांशुता॥ १॥ वैश्वदे
 वी॥ वातुर्मास्येषु मावैश्वदेवपूर्वाणि वैश्वदेवोपयस्य सोपांशु भवति॥ ॥ वैश्व
 देवीति श्रीलिङ्गानिर्देशाद्वातुर्मास्येषु पांशुकेषु वैश्वदेवः पशुसप्तस्य पुण्डरीक
 श्रतदेवतावनोपांशु भवति॥ ॥ वायव्यं॥ शुनासीरीयेनामयं वापुदेवत्वं हनि
 रुपांशु भवति॥ पयोयस्येति नुवर्तते॥ तेन प्रजाते वायव्यमित्यादौ नोपांशुत्व
 भविष्यति॥ नयवाग्रपाद्वानिवा॥ तेषां वैचतुर्णी द्वयोः श्रीलिङ्गद्वीष्टुनि रूपा
 नि भवति द्वे द्वयो रिति हविः॥ संबन्धेनैवोपांशुत्वविधाता॥ तेन वायव्यं
 विरित्येव ग्राह्यं॥ अतो यवाग्रप॥ क्षेपुपांशुत्वं भवत्येव॥ एवैव वैश्वदेवैर्नीति॥ ७०

नी२

हविः क्षेपुपांशु भवति सावित्रः वैश्वदेवीद्यावाष्टयव्यं पशुति॥ वरुणाप्रधा
 सेषु हेमावित्रः कायश्च॥ साकमेधेषु॥ महाहविषिदसावित्रो वैश्वकर्मण
 श्च॥ शुनासीरीयेनामयं वायव्यं सोयश्चेति॥ ॥ तन् हवींषि॥ विसवा
 अग्रये मवमानाय निर्वपतीत्यादीनि श्रीलिङ्गद्वीष्टुक्ता स एतासि मसन्
 रितुक्तत्वात्॥ अग्रये पवमाना मप्रथमा अग्रये पावकाय अग्रये च मेध्विती
 येत्येतानि श्री॥ ॥ तन् हवींष्युपांशु भवति॥ तनवो वा एता अस्याधे मदि
 द्युत्तस्मान्ना ५पांशु कर्त्तव्य इति श्रुतेः॥ अत्रेष्टिग्रहाणां संगानां मिष्टीना
 नुपांशुत्वं केचिदाहुः॥ तमुज्यते॥ तन् हवींषिति निर्देशात्॥ देवसूदेविका

द्वितीया ४

हवीषीतिवत् । तनवोवा एता अम्यावे यस्य यदि पुत्र इतीह ग्रंथात् । सर्वेषां
 सुदेवताया तेतिचेताना । मन्त्राश्च वैशाखा म्या इष्टय इत्यत्रापि समानत्वात् ॥
 अत्र सूत्रकाराणां निःसंदिग्धदेवताया एनोपासुत्वं मुक्तं कृपांशुका म्देवतेति
 । तथाच मानवै ॥ अम्याधेयि क्च इष्टयः सद्यस्कालाः सर्वोपासुदेवता इति
 ॥ कावकेच ॥ अमये एव मानाय प्रथमा ॥ अमये पाव कामा ममे अच ये द्विती
 या मुभे कृपां सुदेव ते इति । शाखा यनेषि ॥ सर्वोपां सुहविष्टे त्पुक्तं । न तु सर्वो
 उपा भवतीति ॥ अतस्त्रुहविः ध्वयि देव ते वा पांशु । न म कला इष्टय इति ॥
 ॥ दीक्षाणीया प्रायणीया तेत्या देवताः । दीक्षाणीया दीनो देवता उपासुभ

वेति उपांशुवरेति प्रागग्नीषोमीयादित्यस्मिन्पक्षे दीक्षाणीयादीनां सकला
 नामिष्टीनां सदेवताकानामुपांशुत्वेऽहमेवा यदा तु वागंतव्या दीक्षाणी
 यानीचे सगनीचे सगनीचे सगनीचे इति पक्षे सदा दीक्षाणीयादिदेवताकामुपांशुत्वं
 विधानार्थमिदं सूत्रं ॥ ॥ देवसूदेविका हवीषीव इत्येति ॥ अग्नीषोमीयस्य पक्ष
 पुरोडाशमनु देवसूहवीषिनिर्वपतीति । पशुपुरोडाशमत्वनूवद्यस्य देविका
 हवीषीधिनिर्यमतीति च । इमानि देवसूहवीषिदेविका हवीषिषिवउपांशुभ
 वेति । इमं यत्रोपांशुवेतानीति इति श्रुतत्वात् ॥ वायव्योऽग्नी । अग्नीचयने
 वायवेवानिदुत्वे ते श्वेतलपुटीति अयं वायव्यः पशुमपांशुभवति ॥ मन्त्रा

वरुणीच। अत्रावेव॥ अं ते ष्यस्यामैत्रावरुणी॥ नृपरमिथुनदक्षिणोदवसानी
 यातइतियामैत्रावरुणी॥ सोपाशुभवति। अथमैत्रावरुणापययथायजत
 इत्युपक्रमोपाशुभवत्युपाशुहरेतः। मिथुतइतिश्रुतत्वात्॥ ॥ ऐंइः सौत्रा
 वरुणापययसः॥ सौत्रामापाप्रथमऐंइः पशुरुपाशुभवति। त्रिपशुमधे
 वर्त्तमानस्यैइः सप्तमइत्यस्यद्वारत्यर्थप्रथमइत्युक्तं॥ ॥ वायोधमश्व॥ सौत्रा
 मापामेवतदेतेपशुरिदामवयोधमइतिवायोधसः पशुरुपाशुभवति। त्रि
 पशुमधोवर्त्तमानस्यैइः सप्तमइत्यस्यद्वारत्यर्थप्रथमइत्युक्तं॥ ॥ वायोधम
 श्व॥ सौत्रामापामेवतदेतेपशुरिदामवयोधमइतिवायोधसः पशुरुपाशु

भवति। लोकोवधोवाप्तस्मात्सो निरुक्तइतिश्रुतेः॥ ॥ आग्नेयप्रतिकामसा
 हरेत। आग्नेयमष्टाकपाले पुरोडाशप्रतिकामे आहरेत। कुर्यात्कामं कामे प्र
 तिपशिकामेयत्किंचित्कामयतेतद्यसर्वस्यमात्रकोयमित्यर्थः। इममेवप्रह
 त्यश्रुतोयद्यते। यत्कामोदवा एतेनयजेनयजते सोमसकामः समृध्यतइति॥ व
 र्धयेप्रकृतौवाङ्मयादृष्टिकामास्मीति। आग्नेयप्रतिकाममाहरेतत्युक्तं॥ ते
 त्युक्तं। तेनदृष्टिकामस्याध्यायेयः प्राप्नोति। तत्रविशेषइत्येतोवर्धयेत्युक्त्यर्थ
 आग्नेयेक्रियमाणोयजमानइद्वराकालेऽन्विजः प्रति एवं ब्रूयादृष्टिका
 मोस्मीति॥ अथवाप्रकृतौप्राकृतदर्शपूर्णान्तसेष्टावेवैवं ब्रूयान्। तेतैवं

सिद्धे। दृष्टिकामः दृष्टगात्रेयी मिष्टिका नो मीति। अथवा प्रकृतो प्राकृतदर्शपूर्णमासेष्टावेवेष्टयात्॥ तेनेवे सिद्धे। दृष्टिकामयात्। प्रकृतावेव वा दृष्टिकाममीत्यादिकं अधिकं कुरुमीदित्याश्रय्याकृत्येष्टातिल्यः। अथर्षेष्टयात्सुमेवातेन च विष्टुते च मनसा ध्यायेति। प्राक्प्रयाजे भ्योर्ध्वं प्रतियजमानो ब्रूयात्। पुरोवाते च विष्टुते च मनसा ध्यायेत्येवं॥ ॥ अथाप्यदीक्षे। अथाग्निमनसा ध्यायेत्यग्निर्ध्वं प्रतियजमानो ब्रूयात्॥ ॥ सन्नयिचुं च वर्षचेति होतारः। सन्नयिचुं च वर्षचमनसा ध्यायेतियजमानो ब्रूयात्॥ ॥ सर्वो एवेतानीति ब्रह्माणा॥ ॥ यजमान एव ब्रह्माणां प्रति सर्वो एवेतानि मनसा ध्यायेति ब्रूयात्॥ एतानीति वैत छ हः

प्राक्प्रकृतसुरोवाते वेत्यादिपरः। तेतानीत्येवं विविधशब्दपरः॥ तेन पुरोवाते च विष्टुते चाग्नाग्निमनसिचुं च वर्षचमनसा ध्यायेत्येवं ब्राह्मणां प्रति ब्रूयादितिकेचित्॥ यथाश्रुतमेवेत्यपरे। सर्वो एवेतानि मनसा ध्यायेति ब्रह्माणां मित्येवं विधेस्मैव श्रुतत्वात्। स यदि दृष्टिकामः स्याद्यदीक्ष्णा वा यजेतेति प्रश्नः ॥ सर्वमेतच्छ्रुयंते। दर्शपूर्णमासयोगश्रय्याश्च सर्वकामार्थत्वाद् दृष्टिकामनायामयं विशेष उभयोरुक्तः॥ ॥ अन्वारभाणीयाग्नावैश्वदेवकादशकपालाः। सरस्वत्यै च रुः सरस्वते द्वादशकपालो दर्शपूर्णमासार्भो। दर्शपूर्णमासार्भे प्रथमप्रयोगे अन्वारभाणीया इष्टिर्भवति॥ उद्धरणादिक

मीषवर्गीता। तत्र त्रीणि हवीष्युप्रदिशति। अत्रावैलवः अत्राविल्लदेव त एका
 दशकपालापुरोडाशः प्रथमं हविर्भवति। स च त्वेवरुर्हितीये हविर्भवति। स
 रस्वते द्वादशकपालापुरोडाशश्च तीये हविर्भवति। चरुशदेना नवस्त्राविता तस्य
 षपत्कविशदश्च ब्रीहितिं इलमिदं। ॐ देन उच्यते। उदनो हि चरुरिति श्रुतेः।
 स्थालीनुत संवेधात् लक्ष्यते स लेपं चरुमि त्यादौ। तत्र चैते प्राकृताः प्रदार्श्या
 न भवेति। मेघाणां यवनं वापलापश्चापहितः प्रथमा मर्जनाभ्युदने द्वाला तथा हा
 युह्यसादनमिति॥ अस्मार्थः। मेघाणां चूर्णानां यवनं पिष्ट्वा दकमिश्रणां
 वापः उदकमिश्रणापपात्राप्रक्षेपः। तापः कपालानामंगारैः प्रतापने॥ ७४

पहितिरंगारेषु कपाले स्थाने। प्रथमा कपाले ध्रुवस्थायितस्य पुरोडाशस्य हस्त
 संघाद्युदने न सर्वेषु प्रसारणा। मर्जने श्लक्ष्णीकरणा। अर्ध्युदने मस्मनांगारै
 श्चापय्याछादने॥ द्वालादभैरवद्वालना। युह्यसादना कपालेभ्यः पृथक्
 तपुरोडाशवत्याभ्यामासादने॥ चरुलक्षणां छंदोगपरिशिष्टे। स्वशाखोक्त
 अमुस्त्रिदोदधौ कवितः। सुभानवातिशिथिलः पाच्योन। चरुश्चासल
 येति स्थालीलीलक्षणा मपि तत्रैवोक्तं॥ तिर्यगूर्ध्वसमित्याशत्रादृष्टादाते।
 रुदन्मुखी। मृश्वी। मृन्मयौ दुंबरी वापि चरुस्थाली प्रशस्यते। तथा मेघाणां
 नचंगरवदानं कार्यं। तल्लक्षणा मपि तत्रैवोक्तं। रश्मजातीयमिध्माई प्रमा

एतमेक्षाणां भवेत्तु रूतं चायुष्टय्ययमवदानक्रियाक्षममीति। इयेवाद्यानां
 तं प्रथमयो एतमात्रादाने तं प्रवृत्त एव सद्यो भवति। हा दशगत्रायमि
 धातामभवेत्तपो एतमासी भवति। तदा ते श्रवद्यतश्च त्रिषु अन्तारभाणीया
 यो एतमासिष्टश्च कार्य। अन्यथा एय कथयु इत्याचारं भवत्युक्तत्वात्पथ
 मप्रयोग एवान्तरं भाणीया। दर्शपूर्णमासादारं भाणीयान्तरं भाणीयया
 यजेतेति शाखोतरात्॥ इयं च दर्शपूर्णमासविकारेषु सर्वे च यिप्रथमारं
 भे भवति। तत्र नित्यानामारं भे स कृता। काम्यानां चारं भे पुनः कार्या सोमस्यो
 जामाणीवर्जै। तथा चोक्तं। नित्यानां संकृदारं भे काम्यानां च पुनः पुनः। सोम

सौत्रामाणीवर्जमन्तारं सः प्रशस्यते इति। अत्र मानवसूत्रे विशेषः। मेक्षाणां
 न चरुणां स्विष्टकृते समवद्यतो दायेव मिथुनो गवौ दक्षिणा मृक्तवाकं मे
 मेक्षाणामन्वध्यस्यतीति॥ ॥ पष्ठो ही दक्षिणा मिथुनो वा। अस्यामन्तारं
 एणीयायां। पष्ठो ही गोर्दक्षिणा। मिथुनोर्मिनार्हो गवौ द्वीपुरुषरूपो वा
 दक्षिणा॥ पष्ठो ही बालगर्भिणीत्यमरः। बाले वयागर्भिणी सा पष्ठो ही तु
 च्यते॥ ॥ अथ वा मिथुनो मिथुनार्हो गवौ द्वीपुगवश्च दक्षिणा॥
 नुमिथुनश्च द्वीपुनुच्यते द्विवचनात्तु द्वे द्वीपुयुग्मे कुतो न भवतः। उ
 च्यते। मिथुनोर्ते गोवोति प्रसक्त्या इत्यत्र निश्चिते एकस्य वद्वीपुयुग्मे

स्यदर्शनात्तत्रापितथा दर्शनात् ॥ इन्द्राग्रविमृधएकादशकपालः पौर्णि
मासमनुः पौर्णिमासमनुः पौर्णिमासैष्टिसमाश्रयेतरेतदानीमेव इन्द्राय विमृ
धे एकादशकपालः पुरोडाशो भवति ॥ इन्द्राणां दिकर्मा एव गीतः ॥ ॥ आदि
विकल्पः ॥ कीदृशो वैमृधः ॥ आदिविकल्पः ॥ आदावारं भएव विकल्पो यस्य
स तथा ॥ आरभ्यते न वेति ॥ यद्वा प्रभ्यते तदा यावद्भीवे क्रियत एव नारभ्यते
येत्कदा प्रिनक्रियते एवेति ॥ तथा चोक्तं ॥ रूपं कालो नु निर्वच्यः ॥ अपां देव
ता कदा ॥ आदो मे विदुः ॥ यद्वा स इमे सर्वदा स्मृता इति ॥ इमे प्रवेवा दि वि
ल्याः ॥ अन्ये सर्वपी इवा विकल्पाः ॥ रूपं दर्शपूर्णमासकक्षायणादि का

लभितानुदिता ॥ आदिः ॥ अनुनिवायः ॥ विमृध आदित्यश्च ॥ अपां ॥ गार्हपत्ये
आहवेनीयेति ॥ देवता इन्द्रो मेहो इति ॥ एतेषामभ्यस्या सोमोकारः कृ
तः स एव सर्वदा भवति न यद्वा तरे ॥ ॥ आदित्यश्च रुग्मा वास्ये ॥ आमा वा
स्यमनुः ॥ आमा वास्येष्टिसमाश्रयेतरेतदानीमेव एथ युद्धं आदित्यश्च रुक्
मपि वर्गीतो भवति ॥ अन्वाहार्यदक्षिणा एवात्र यमर्थादिविकल्प एवापु
र्वनिर्वपतीति विधाय तस्मात्तानुनिर्वपेदित्युभयोर्विहितप्रतिषिद्धत्वा
त् ॥ ॥ वाक्षायणा यज्ञस्यापि दर्शपूर्णमासत्वात्तत्पक्षेपि विमृधादित्यो
विकल्पेन भवत एव ॥ ॥ अथाययणसूत्रयति ॥ ॥ ५ ॥ अथाययणमेन्द्र

ति। अतः भयं योक्तं कात्यायनेन। अतः सतयोः केचिन्नवयवप्रवक्ष्यते। अन्यपा
कृवशादयेत्यामाकोवनिनः स्मृतः। तिननुज्जीहीन्यवाचाद्विषीति। प्रायुक्तत्वा
दप्रपाकस्येत्येतावत्सुक्तेष्विज्जीहीणायवानामप्रपाकस्येति सिद्धति। किमर्थं
ज्जीहीणायवानामिति यद्वा। इत्येतो। विश्वदेवश्चरु रिति बह्व्यति। सोमिषव
योयथास्यादित्यवानामित्युक्तं। अन्यथादनशहस्यज्जीहिते दुलसिद्वात्रे
रुतत्वात्तदनोदिवरु रिति श्रुतेः। अगोदनत्वाद्यवाग्रयणोपि चरुज्जीहिते दु
लमय एव स्यात्। अत एव यन्नादयत्रवचनाभावे ज्जीहिमय एव चरु भवतीति
गम्यते। तेनात्रयवानामित्युक्तं। एतावत्येवोक्ते तेषामेवाग्रयणमिति नियमो

मामूदिति ब्रीहीणामित्युक्ते ॥ वैश्वदेवश्चरुः ॥ हित्येह विवैश्वदेवश्चरुर्भव
 अस्य वोपांशुत्वमुक्तमाग्रयोगो वैश्वदेव इति ॥ ॥ पयसि वा वैश्वदेवश्चरुः पय
 सिदुग्धे वा श्रयते ॥ वाऽदको तत्र पयः पक्षे दुग्धाय सज्जती नितयनमेव उदनीयः
 संपयनुषधीभिः समोषधयोरसेन स ॥ रेवर्जगतीभिः पृथ्यता ॥ संमधुमन्म
 धुम- - - तीभिः पृथ्यतामिति ॥ ॥ द्यावापृथिवीय एककपालः ॥ तृतीयहवि
 र्धावापृथिवीय एककपालः पुण्डरीशो भवति ॥ अस्य वोपांशुत्वमुक्तमेकक
 पालाश्चावाहृणा इति ॥ ॥ उहास्यातोऽष्टादमेदाज्येनाघाग पृथिवीय
 उहास्प्राणादानानंतरमस्य द्यावापृथिवीयस्यातान् ॥ आज्येन लौकिकान्ये

नष्टेनाच्छादयेत् ॥ प्राकृतं च विकृतादित्यनेन प्रथमं प्राणादानं ततो ताच्छा
 नमिति ॥ अस्य द्यावापृथिवीयस्य सर्वस्यावदानोऽपरिष्ठाहिरभिधारणा
 चतुरवत्तत्त्वसंपादनायापेक्षावत्तत्त्वसंपादनाय तु उपस्थागोपि हिः कर्त्त
 यः ॥ छंदोगादृष्टेतथा दर्शनात् ॥ सर्वहोमः ॥ तथा प्रयत्नेन होमः कर्त्तव्यो य
 थानपरीवर्त्तते उक्तानोत भवति ॥ आपस्तम्बः ॥ यदि कुतः पर्यावर्त्तत क
 वो ग्रेण कल्पयेन्न पाणिना ॥ आदायाभिधाय पुनर्होत यऽत्येके ॥ मतवः ॥
 एकपालमन्यस्यापात्र्यामलं कुर्वन्नभिपूरयति ॥ प्रचरणवेलायावर्हिषि
 सादयित्वोपस्तीर्णैककपाले सक्तुः सर्वमवधत्वा शयस्यान्वासयति ॥

रभिधायीपांश्चेककपालेनप्रचयेवषट्तेमधोपाणिनाजुहोत्युत्तं प्रति
 छितमाशयेनाभिजुहोतीति॥अस्यचवैश्वदेविकद्यावापृथिवीयप्रकृति
 त्वजैमिति नोक्तं। एककपालानां वैश्वदेविकः प्रकृतिगणयोगो सर्वहोमा
 परिचित्रिदर्शनादिति। पक्षोत्तरमाह॥ ॥आज्यस्यवायजेत॥अथवाद्या
 वापृथिवीयमाज्यस्ययजेत॥आज्यमेवध्रुवाद्याश्चतुरवत्तमेवदायया।
 गःकर्त्तव्यः। नपुरोडाशेन। तस्मादाज्यस्यैवयजेदिवचनात्॥आज्ययाग
 पक्षेयुपांस्तुत्वमेवत्येवाशाखांतरेयागसंवेधेनैवोपांस्तुत्वस्यदर्शना
 त्॥वैश्वदेवद्यावापृथिवीयोपांश्चिति॥ ॥पुराणानांवावरुःअ

थवावैश्वदेवश्चरुःपुराणानांजीर्णानामेवयवानांमेवमवानांत्रीहीणा
 वकर्त्तव्यावानजानामितितुल्याविकल्पः। एंडामद्यावापृथिवीयोपुरोडा
 शानवानामेव। चरुग्रहाणात्॥प्रथमजो गौर्दक्षिणा। अस्मिन्ब्रीहिय
 वाग्रयोप्रथमजो गौर्दक्षिणा। तस्मिन्वर्षे जायमानानां वसः नायजमा
 तस्मात्तुष्टेयः प्रथमोजातो वसः सदक्षिणा॥ये प्रादीनमेकाष्टक्याव
 न्माजायेतेतेषां प्रथमजेददातीत्यापस्नेवः॥ वसः प्रथमजो दक्षिणो नि
 शाखायनः। इदं वाग्रयागमेकमेवशरद्वसंतयोरभ्युत्पादे वतेकत्वात्तद
 शर्पणामासवत्तन्वज्रीहियवरूपसाधनद्वयमेवाद्रिन्नकमित्वेदर्शय

स्य ?

णीमासवतनचत्रीहिषवरूपसाधनइत्यभेदे
 णीमासयोत्रैभिन्नकर्मताएवमाययायागपीतितेनद्वयोरैकैवाचारंभणी
 याभवति।अधिकारमुपजीवनाह॥॥वैश्वदेवस्यचवैश्वदेवमितिचातु
 णीस्यानोप्रथमपर्व।एतद्वैश्व देवमित्यक्तत्वात्।तत्रवैश्व देवमविनिव
 कारत्यथमजौवक्तोदक्षिणा।तत्रामिदविष्यजोदितस्यप्रथमजोगोर्दक्षि
 णोतिश्रुतेः॥॥दर्शपूर्णमासानीजानोदक्षिणाप्रिपक्कंवातुष्पाशंपवा
 साणाम्भोजयेत्किंविदद्यात्।सूतकञ्जुक्तामादिनिमित्तवशाद्दर्शपूर्णमा
 ससंभोक्तर्षसतिअप्रघाणकालेआगतेतदतिरुमशंकायामयेप्रकारः

दर्शपूर्णमासानीजानःनिमित्तवशाद्दर्शपूर्णमासाभ्यामतिष्ठवात्यज
 मानानवमन्नेत्रीहिषवरूपेदक्षिणाप्रिपक्कंदक्षिणाप्रोपक्काकिप्र
 माणामत्रवातुष्पाशंपवतुंणीतिप्रियमीनेचतुरोत्रासाणान्भोजयेत्॥
 तेभ्यामुक्तवज्रःकिंचिद्यथाशक्तिदक्षिणादद्यात्।अत्रब्रह्मणाशने
 नैवोग्रघांसिद्यतीत्यभिप्रायः॥तद्यथावषट्कृतंहुतमेवमस्येतज्ज
 वतीतिश्रुतेः।यद्यश्नीजानःस्याद्यातुष्पाशंपमवैतमोदतमन्वाहा
 र्यपचनेपचेयुक्तंवासाणाअश्रियुरिति।तत्रोपहृत्कुमानहघातदक्षि
 णाहविःस्यादित्यङ्कुरितिवशवाणात्॥एवमत्रवैश्वदेवस्य

दशपूणिमासारं नो वेदो मां वै आमारं नेरुते दर्शेष्मन्तरं वेशा विअ
 प्रयत्नास्य कर्तुं शक्यत्वात् ॥ वेशाखां दर्शपूणिमासारं भवतदनेतरं ज्ये
 ष्ठवसेताभावादाग्रयाणकालातिक्रमः स्यादित्ययं प्रकारो नुष्ठेयः ॥ अ
 स्याथाग्रयाणात्वात्पूणिमास्यामभावात्प्राधान्येनानुष्ठानमिति ॥ यश्चा
 ग्रयाणेनेत्याग्रयाणग्रहाण्यैवमर्थत्वात् ॥ इष्टिरूपस्याग्रयाणस्य य
 इष्टेप्रत्यनेनैव कालस्य सिद्धत्वात् ॥ ॥ अग्निहोत्राग्रयाणि नोनवैः सायं
 प्रातरग्निहोत्रहोमः ॥ पूर्वस्तुक्तमग्निहोत्रमेव बाहुदुयादिति ॥ त्रिंश
 तो नवैभ्य उर्द्ध्वदर्शपूणिमासोऽस्मिन्नेते आग्रयाणस्य प्रकारमाह ॥ अ

ग्निहोत्राग्रयाणि नः यस्याग्निहोत्रमेवायने नान्यानि कर्माणि सोऽग्निहोत्राग्र
 याणि ॥ अग्निहोत्रमेवेत्येवकारस्येतरयावृत्त्यर्थत्वात् ॥ तस्याग्निहोत्राग्रयाणि
 नोयजमानस्य नैवेद्रीदियवात्रैः सायंप्रातरग्निहोत्रहोमो भवति ॥ आग्र
 याणकाले कश्चिदन्यथेदं सूत्रं व्याचक्षते ॥ अग्निहोत्रेणावाग्निहोत्रेनैवाय
 नं आग्रयाणां प्राप्तिः आग्रयाणां सिद्धिः यदुक्तं सोऽग्निहोत्राग्रयाणि तस्यैव क
 र्त्तव्यं ॥ अनुस्मृष्टदर्शपूणिमासस्यापि एतदपि युक्तं शाखांतरे सामान्येनै
 वोक्तत्वात् ॥ ॥ तद्वत्तायावापयसां तत्रैव माशिता तदाशिता तस्य
 नवान्नेखादितायेनोः पयसा वा सायंप्रातरग्निहोत्रहोमः कर्त्तव्यः ॥ ॥

॥ दीक्षितव्रतेवाग्नेः सरदीश्चादौ यज्ञे प्रारब्धे आययान् कालातिक्रमशः
 कायानवाग्नेन दीक्षितव्रते कर्तव्ये ॥ तेनैवाग्रयणस्य मिहिः ॥ एतदग्रयण
 ण काल एव ॥ ॥ उपससु रौहिणो कुर्वीत ॥ संवत्सरोपससु रौहिणो कुर्वीत ॥
 ससु आग्रयण काले प्रवर्षेन वाग्नेन रौहिणोपरोडाशं कर्तव्यम् ॥ ताम्बामेवा
 ग्रयणमिहिः ॥ एतदग्रयण काल एव ॥ ॥ सुत्यासु सवनीयान् ॥ संव
 त्सु सुत्यादौ आग्रयण कालेन वाग्नेन सवनीयपुरोडाशान् कुर्वीत ॥ ॥
 सोमः ॥ श्यामाकचरु रारणस्य ॥ आरणस्य घ्राणस्य ग्रयणसोमः ॥ सो
 मदेवताकाः श्यामाकचरु भवति ॥ एतच्च वर्षासु शरदि वा भवति शाखा

तदा ॥ श्यामाकाग्रयणकस्य तदानीमेव भावश्च ॥ तदाहापस्तवः ॥ वर्षासु
 श्यामाकैर्घजेतेति मानवे विशेषः ॥ शरदि सोमाग्रयणमाकातामिति शा
 खापतत्रास्तोत्रा ॥ अथात आग्रयणस्य ग्रयणो नात्राद्यकामा यजेत वर्षा
 स्वागितेश्यामाकस्य श्यामाकानुद्धतैव आदेति ॥ ॥ आपस्तवसूत्रे वा
 ये स मानते त्रुक्तेः ॥ शिनानिष्ठाग्रयणो नाहितानिर्नवस्याश्रीयाद्दीही
 णायवानाश्यामाकातः ॥ मित्यग्रयणकस्य यजेतामावास्यायां पौर्णिमास्या
 वास्यं तत्रः सप्तदशसामिधेन्योतिर्वपणकाले आग्नेयमष्टकपालमिति
 विज्ञायातेनवानाति तसोपेन्द्राग्रं द्वादशकपालमाग्नेयं देवा वैश्वदेवं पय

मिहो जी जी हि संवेय वे वे वाया सधित्वा तस्याः पयसा मायं प्रातर्जुङ्गयादपि
 वानेवानां यवाद्यामायं प्रातर्जुङ्गयादपि वानां स्थालीपाकं अपयित्वा हवनी
 येनुङ्गयादायया देवताभ्यां स्विष्टकृच्च तृतीयां यवाज्ज्वानो चतुः
 शरावमोदनं एत्काचतुर्गजाक्षणात् जाग्रदेवयवैर्जनेत तत्रा
 ग्रेयश्यामा कौनभवत इति। तथा आग्रयणानेतरं दर्शपूर्णमासयोऽयं नि
 यमश्चैतन्नामयत्रैते देवैः प्रवरतमा भवतीति वहचजाक्षणा। वर्षा मुश्यामा
 कैर्यजेत शरदि जी हि भिर्वैर्मी तेयवैरिति॥ कालांतरमथाग्रयणस्य वहुचक्र
 क्षणांश्च यतो यधनक्षेत्रमुपैसेत् पूर्वपक्षेन क्षेत्रमुदीक्ष्य यस्मिन् क्षेत्रे का

अत्र यं पस्थितः

नयेत तस्मिन् जेतुं ति॥ ॥ ॥ ॥ अमावास्यामा मस्यावेयं अस्यावेयमिति वक्ष्य
 माणास्य कर्मणाः संज्ञा संख्यवहा गयी। कुरुक्षेत्रे परीणा दृश्यते स्यावेयमि
 त्यादौ। साचा म्यगारकरणा दीक्षतस्य कर्मसमुदायस्य संज्ञा। नमयनमात्र
 स्य स्थापनमात्रस्य वा। तच्चा म्यावेयममावास्यायो भवति अत्र वा मावास्या
 शब्देन गोप्यावृत्त्या प्रतिपद्यते। कतः। श्रुतो तथा दर्शनात्। सयो मावास्या
 यामनी आवृत्त इति प्रकृत्य यदहरं वैषम्यं पुरस्तात् पश्चाद् दृश्ये तत्तदहरं
 वसेत्तर्हि ह्येव संलोकमागच्छतीति मुख्यामावास्यायामुपवासं वक्ष्य
 यति अत्रोपवासशब्देन यमनियममुक्ता वस्थानमुच्यते। यदहरस्यैव

म्याधेयः स्याद्वैवाध्यायात् अथलायतिजायतिदेवाऽत्यादिकं। तेनोप
वमेतः यमनियममुक्तो भवेदित्यर्थः। तस्मान्मुखाभावात्स्यायामभ्यासादि
ब्रह्मोदता त उपक्रम्य प्रतिपद्याधाने कार्ये नक्षत्राधानपक्षे तु पूर्वदिने
पक्रमः नक्षत्रदिने मथनः॥ ॥ श्वोप्रीतावास्यामान उपवसेत्पूर्वोपौर्णमा
सीमुत्तरासमावास्या नक्षत्रे चेति शाखांतरं। आपस्तम्बः। पौर्णिमास्या तु पू
र्वस्मिन् पूर्वणिसेष्टिमा चारभाणियमपष्टन्यश्चोभूते पौर्णिमासेन यजत
इति। काठके। आधानं चैतौर्णिमास्या पूर्वा तनूदेवता ज्येष्ठ उपवसेदुत्तरा
मन्वारभाणियाये पूर्वोत्तरे चेति। अतश्च पौर्णिमास्याधाने च तु ईश्यामुपवा

साधुपक्रमः। पौर्णिमास्या मष्कत्वतिरिष्यश्च। श्वोन्तरं भाणिया पौर्णिमा
सेवेति। पूर्वदिने वा पौर्णिमास्या मन्वारभाणियेति सिद्धं। कठसूत्रे। पौर्णिमास्या
दधानः पूर्वोपौर्णमायायाश्चैष्टिभिरिष्टा जुह्वद्विद्वत्त्रमुपतिष्ठता
नोवसतिश्चोन्वारभाणिया पौर्णिमासेवेति मानवं॥ पौर्णिमास्यामावाय
सोमवासथामारभाणिया कृत्वामद्यः कालया पौर्णिमास्याय जेतामा
यास्यामावायने नक्षत्रे वा पौर्णिमासीमुपौर्णारभाणिया कुर्वीतोत्तरासु
पाया पौर्णिमास्याय जेतेति॥ ॥ रुत्तिकारोहिणी मृगशिरः फल्गुनी पु
रुत्तिका मृगशिरः हिण्पा मृगशिरः सिफल्गुनीषु च। एते पुन नक्षत्रे च म्याधेयम

मवति। अयममावास्या महविकल्पः। ऋत्निका मृगी आदधीतरोहि
 ण्याममृगी आदधीतेत्येवमादिभिर्विकल्पैः स्वतंत्रेष्वेव नक्षत्रेष्वध्वानविधाना
 तानत्रेमावास्यायामवैतेषु नक्षत्रेष्वध्वानविधानसमुच्चय एव कथ्यते। नैवे
 उदिता बुदित होमवदमावास्याविधौ नक्षत्राध्वाननिर्दयामावास्या संस्त
 वात्यहोतरता प्रतीतेः। तथा हि सयामावास्यायाममृगी आध्वनैयथा विवृता
 यो हारि हारापुरं प्रपद्येत स तत एव स्वर्गलोकमियादेवं तदित्यमावास्याया
 माध्वानो विधाय नक्षत्राध्वाननिर्दयामस्तीति। अथ योनक्षत्राध्वनैयथा
 पिहिता यो हार्य हारापुरं प्रपिसेत् स जिह्वः पुरः स्यादेवं तदिति प्रपिसेत् ए

तु प्रवेष्टुमिच्छेत्। स पुरोभाग एव जिह्वः वक्रः प्रतिहतगतिर्भवतीत्यर्थः॥ त
 स्माहिकल्प एवानसमुच्चयः॥ ॥ हस्तोलाभकामस्यालाभकामस्य यज
 मानस्य हस्तोतक्षत्राध्वानकालः यश्छेत्त्यमेदीयते तत्र प्रकषीय प्रशहप्र
 योगाहो भशहेतुप्रतिग्रहेणार्थप्राप्तिरुच्यते॥ तेनायं ब्राह्मणस्यैव कालः
 प्रतियहस्य ब्राह्मणस्यैवोक्तत्वात्॥ ॥ चित्रा चक्षत्रियस्य। चकाराहोम
 काराहोमकामस्य क्षत्रियस्य यजमानस्य चित्रा नक्षत्रमग्न्याध्वयस्य कालो
 भवति॥ ॥ ज्योतिः। शास्त्रे। अग्नेः। परियहं कुयोद्विशारवा ऋत्निका मृगी
 रेवती रोहिणी पुष्ये ज्येष्ठायामुत्तरात्रये। व्यवहारसारे। अन्याध्वानं द्विजे

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

अत्र त्रिपञ्चातिरपि त्रिपञ्चातिरपि दाकीत्येव क्षत्रात्मकाः स्मृतिरिति कामयमान
 सुब्राह्मणादेरीष्य आधानकाल इत्यर्थः ॥ ॥ वर्षाः प्रजापञ्चकामवैश्यरथ
 कृतं ॥ प्रजाकामस्य पञ्चकामस्य च वैवाणिकस्य वैश्यस्य निष्कामस्य पिर
 यकृतश्च वर्षाकृतुरस्याध्वेयस्य कालो भवति । तस्माद्वैश्यावर्षाश्चादधीतेति
 निष्कामस्याध्वेयस्य वर्षाः । अथ यः कामयेत बद्धः प्रमेज पञ्चभिः स्मृति
 वर्षासु सः आदधीतेति म कामस्य त्रैवाणिकस्यापि वर्षासुरथकार आदधीते
 तिरथकारस्य निष्कामस्यापि शाखां तरे शिशिरः सर्ववर्षाणां मिति तस्यापि
 शिशिरः सर्ववर्षाणिक इति वा शिशिरः त्रैवर्षाणां नाम स्यादध्वेयं भवतीत्युक्तं ॥

एवं कालमुक्ताकर्तव्यमाह ॥ ॥ अग्न्यागारे कुर्वेति ॥ आगारं गृहं अग्न्यागारे
 गृहे अग्न्यागारे अग्निरगृहे अर्थः तस्मिन् अग्न्यागारे अग्न्यागारे अग्न्यागारे
 यः । ततश्च पूर्वगार्हपत्यगृहे पश्चादाहवनीयगृहे मित्यर्थः । अतएव कुर्वेति
 तीति बद्धवचनादप्रवृत्तारं कृत्व ज्ञातं तीत्युपदेशाच्च पूर्वमेव ब्रह्मादय
 श्चत्वारः कृत्व जोषराणीनाः । अतः कृत्व क्रमं गीतांते वक्तुं यत्र कारयति
 तिसर्वसाधारणो नोपदिष्टत्वात् ॥ वैधवे गानाभावे पितृमेव ब्रह्मात्यं
 होतृत्वं लोकि कुराण मधीत्युक्तं ॥ अन्यथा विशिष्टप्रत्यसिद्धेः ॥ ॥
 उदयः शिवाय ॥ अपरागार्हपत्यागारमुदयं शिवाय कुर्यात्वा प्राच्यं ॥

आहवनीयागारं तु पाचेशमेव कर्तव्ये ॥ ॥ दक्षिणापूर्वद्वारेऽत्यन्तिक्रमेण
 अपरं दक्षिणापूर्वद्वारं कर्तव्यं आहवनीयागारं संपाद्या द्वारं कर्तव्यं । न च क
 कपाय्यं रस्य प्रत्येकं द्वारद्वयं किं न विधीयते । मैवं गोर्दपत्यागारे पूर्वद्वारं
 वा धीत । तद्यन्यथागार्दपत्यादाहवनीयपर्यंतं भ्रातृनित्यं न विधाने गार्ह
 पत्यावेक्षां च संभवति । किं वा । अल्याच्चरत्वात् पूर्वदक्षिणाद्वारेऽतिनिर्देशो
 प्राप्तेयदक्षिणापूर्वेऽतिनिर्देशाति । तदेवेजापयति प्रथमं गार्हपत्यागारं त
 तत आहवनीयागारमिति । तथा वनति यथा संख्येन संबंधार्थं अल्याच्चरत्वं
 मनाहत्यामिदं दक्षिणाशदे पूर्वनिर्देशाति ॥ ॥ योऽपि मासवद्वपते ॥ अत्र यज

मानस्य योऽपि मासवत्केशश्मश्रुवपते न भवति ॥ विकल्पस्य वक्ष्यमाणत्वाद्वाति
 ता अशिखस्यातिदेशात् किंचित् ॥ अपरं त्वेवमाहुः । योऽपि मासवद्वपते न भ
 वते न वै विकल्पे सिद्धं कृतुं न क्षत्रं स भारमासवपते तत्र पुनर्वपते ग्रहाणा
 देवे जायते योऽपि मासे नित्यमेव वपते न भवति न विकल्पेन । केशश्मश्रुवप
 ते वा शिखमित्यत्र ता शिख्या शिखमित्येनेनैव संयोजनात् ॥ शारं वा तरे
 न खनि कृतं ततमथाज्ञातमस्ति । केशश्मवपतेन खानि कृतं ततश्चात्येवप
 त्रीकेशवर्जमित्यापस्तंबः ॥ ॥ द्यौमेव ज्ञेयं हते यजमानो हते अधौ ते स
 कृत्यं क्षालिते वा द्यौमेव कोपरि घृते द्यौमात्रं तस्मिन् द्विकारं द्यौमे ॥ पत्नी

वापयपिअह तेहोमेवासमीवस्ते परिधत्ते॥होमेवमातावत्रीआदव्री
यातामितिब्रुता॥॥संस्थितेध्वयेदेये॥तेअहतेहोमेआधानेसंस्थि
तेसमाप्तिपात्रेउमाभ्यामपिअध्वयेदेयेदातये॥वरितार्थत्वाविशेषात्प
तिपत्तिमापेक्षत्वाविशेषाच्च॥॥गार्हपत्यागारेनिर्मय्याभ्यादधातिअ
र्धाक्षिप्रकाष्टाभ्यान्नदिनिर्मय्यागार्हपत्यागारेगार्हपत्यखरस्यमध्यनि
दधातिअग्रेस्थानमुल्लिख्येत्युपदेशाच्चगार्हपत्यस्थापनस्थानेइतिआम
ते॥॥वैश्यकुलावरीषमहानसाह॥अग्निमाहृत्यगार्हपत्यागारेभ्याद
धाति॥इतिशेषः॥वैश्यकुलादग्निमाहृत्यतत्रस्थापयति॥वैश्यदृष्टाच्च॥

लौकिकोप्रिङ्गुतोऽरुहोवायाह्यः ननुतत्परिदृहीतआवसथादिः॥
अथवाअवरीषातप्राष्टातकंदुष्टहादित्यर्थः॥अथकामहानसा
तामहानसशहेतवाद्यादिपाकार्यग्रहमुच्यतेयत्रानवरतवहुपाकवशा
दक्षीणोभिर्भवति।सवाग्निःपंचभूसक्तागृहत्वास्थापनीयः॥॥दिया
आतिरात्रोवा।अथयजमानोदिवैवश्नातिनिमोगतः।रात्रोवाअश्नाति
निमोगतः।रात्रोवाअश्नातिअथवागत्रोनाश्नातीतिरात्रशनस्येवदिकल्पः
नदियाशनेतसह।पददस्यश्वाभ्याघेयः।स्यादिवैवाश्नीयादितिनिमो
नदियाशनेविधायतद्वयिकाममेवनः।क्तमश्नीयादितिगत्रशनस्येवद्वयः॥

विधानात् ॥ ॥ उपास्यमयं देवाः पितर इति । उपास्यमयं अस्ममयसमीपकाले
 आहवनीयागारस्य पुरस्तादुपविष्टो यजमानो देवाः पितर इति मन्त्रेण देवा
 न्पितृश्चाह्वयति । मयोहो वै विद्वां देवाः पितर इति ह्वयत्याहो मयं देवा देवह
 वंगोष्ठ्यापितरः पितृह्वयमिति श्रुत्या मयं मन्त्रस्याह्वाने विनियोगात् । पत्य
 पितरं दक्षिणां तस्मिन् इति ॥ ॥ पूर्वणां प्रविशति । ततो यजमानः पूर्वणां ह
 वनीयागारद्वारेणागारयोः प्रविशति ॥ ॥ दक्षिणो न पत्नी । गार्हपत्यागा
 रस्य दक्षिणो न द्वारेणापत्नी अगारे प्रविशति । प्रवेशनविधेर्विहितद्वारप
 रत्नस्य युक्तत्वात् ॥ ॥ पश्चादमेरुपविशतो दक्षिणां तः पत्नी उक्तप्रकारे

श्रीप

णा गार्हपत्यागारं प्रविश्यो भौ पत्नी यजमानौ स्यादित्यग्नेः पश्चादुपविश
 तः । तपोर्मध्ये पत्नी दक्षिणां त उपविशति अर्थाच्च जनमान उत्तरतः ॥ ॥ अश्व
 चशमीगर्भा रणी प्रयच्छति । शमीमध्ये उत्पन्नो अश्वः शमीगर्भं सुच्यते । यो
 प्रिश्च च ते यास्याली शमीतामिति श्रुतेः । शम्भागर्भः शमीगर्भः । अश्व
 चश्चासौ शमीगर्भश्च शमीगर्भः । तन्निर्मिते हे अरणी अर्धसूर्यजमाना
 यप्रयच्छति समर्पयति ॥ तत्तद्गणां वैवंशमीगर्भस्याश्च स्य प्राप्नुय्यात्
 स्तुय्यात् । उर्द्धगाया वा शाखायाः । छेदेन त्वातनय्यो अरणी कार्यते ।
 च वतुर्विशत्यगुष्टदीर्घवडंगुष्टविस्तारवतुर्गुष्टो ह्यये भवतः । माने च मध्य

मेनांयुष्टपर्वणाकर्तृभ्यः। एवेविधाएकाग्रधरणिः द्वितीयाऽनगराणि।
 ति॥ तेचैतेअराणी अभिमंथनार्थपरिप्लुते। तेएवसर्वदाध्याये। अतेप्रतिय
 त्तिविधानात्। अराणीरुषाणो रिति। अतएवकात्यायनेनोक्तं। अराणा
 रण्यमथगंयावत्तिष्ठतिपूर्वयोः। नतावत्पुनराधानमभ्यारणोर्विधीयतइति
 ॥ नाशक्षमदाहादिनिमित्तेष्वन्ययोः। परिग्रहोपदेशाच्च। अराणोर्द्विधावी
 पिनष्टयोः द्वीणायोस्तथा। आहृत्यान्वेषमाणेषुनसूत्रेवनिमित्तेत॥ इति।
 तथाचकात्यायनमैः। अराणोर्द्वयनाशप्रिदाहर्षांसमाहितः पालयेदु
 पशांतेस्मितुनराधानमिच्छते। इति एवंचनिमित्तोभावेपरीटहीतयोरराणा

गत्मेष्ठयातावैत्रपरित्यागोयावत्कथमपिमंथनसंभवाः॥ अभावेगर्भस्य
 शमीगर्भीश्चोभावेअगर्भस्याप्यश्चक्षमात्रस्याणीरुष्टे। तथाचोक्तं।
 कात्यायनेन। अलाभेत्वशमीगर्भीद्वरेवाविलंघितइति॥ ॥ वाचंयच्छाष्ट
 णाद्भुतेरित्याहस्रमितानिशाया। अस्मिन्तेसूर्यतदानीमेवनिशायाय
 जमानेप्रतिअध्वर्युर्वीचंयच्छाष्टाणिहुतेरितीमं प्रेषमाह अस्मिन्तत्रा।
 द्वित्येगत्रोपजमानमाहेतिशाखातरश्चवणादेवमुक्तं॥ ॥ पर्युदयंवा
 प्रधानकालत्वात्॥ बाशहः पक्षयारुत्तौ। उदयस्यसमीपेपर्युदयंसा
 मीथेयधीभावः॥ सूर्योदयसमीपेवारात्रावेवअभ्युपशमनानंतरंवा

चंयच्छेतीमं प्रैवंयजमानेति बुधात्रासमितेमात्रे कुत एतता प्रधानका
 लत्वात्। वाग्रसो हि पदार्थागा पदार्थाश्च युष्मागमुपशमयेत्येवमाद
 यायुष्मायां रात्रौ पयुदये विधीयते। अतो गानां प्रधानकालतान्यायेति
 न्यायाद्वागममनस्य तदर्थेष्वप्यपयुदयकालतैव च दत्तं। एवं वाग्रम
 स्पृष्ट्वा र्थाभावेति। यत वाक्तेन हि पदार्थाः मुखेन कर्तुं शक्यतां अथ
 या अदृष्टार्थाभावेति। तस्मात्पयुदये मवेत्येवधारणा॥ यत्तु अयने अ
 समिते आदितो गत्राविति तदुदयसमीपे। पञ्चम्याणां विरुध्यते तद
 पि प्रागुदयाद्वाजिरवमवति। किंचिद्वारसंस्कारानं तस्यागमश्चानयन

प्रेषादिमं प्रैवंयजमानेति॥ ॥१॥ गार्हपत्यागारे जंबव्रातिनवा। अरणा
 प्रधानाने तरे गार्हपत्यागारे स्वकीये परकीये वा अजं छागवव्राति। अथ वा
 नवव्रातीति विकल्पः। तद्वै केजमुपवर्त्तनीति विधाय तदुतथानकुर्यादि
 ति विहितप्रतिषिद्धत्वादिकल्पः। एतं रात्रिमजं ब्रह्मातीति श्रवणादस
 मयममकाले तज्जमेव बधनीयः। रात्रिमित्येतत्संयोगाद्द्वितीयायाः
 श्रवणात्। विद्यमानं प्रातर्मीधेदद्यात्। नियमानं यजमानं स्पृष्ट्वा हेतुत्वे
 न विध्वंसानमजं अवधनपक्षे निसे स्थिते कर्माप्यमीधेदद्यात्। संस्थि
 तश्चित्तवकाष्ठापावात्। कुत एतत्। तदुतथानकुर्यादिति बध्न नपक्षे नि

विद्ययद्यद्याजः स्यादग्नीध्र एवैते प्रातर्हृद्यान्नेनैव तं काममाप्नोति तस्मा
 द्नुतं नादियेत त्वज्जवंधन कामस्य दानेनैव संपद्यमानत्वेनाहेतुभूतेनाज
 यंधननिष्कारणात् । तस्माद्वंधनं ह्येष्टदेविद्यमपि स्य दाने । अत्र केचिदे
 वमाहुः यदि स्त्री योजो नास्ति तद्यवश्यं परकीयोऽथानीयवधनीयः यदि
 पृथे स्त्री योजो भवति तर्हि वाध्वेयात्तस्माद्वायदे यशति ॥ अक्षरत्वेवमा
 चक्षते । स्वकीयः परकीयो वा विकल्पेन वंधनीयः अत्र स्वकीयसंवेध
 नमहो प्रातरग्नीधे दानेनावंधनमप्येतेनान्यवंधनमप्यहोति ॥ अथ
 मितेरोहितेवर्मणा न दुर्ध्वत्वारिहविष्यपात्राणि मिसी ते तेषां प्राशं

पचति । अस्मिन्मिति सूर्यरोहिते रक्तत्वमापादिते आनुदुदेवलीवर्हिसंवन्धिते च
 मिति उन्नरलोमि प्राग्नीवैश्विकराणां भूते च त्वारिहविष्यपात्राणि हविष्यस्य
 तंदुलरूपस्य पात्राणि मिते प्राक्षिपति । अत्र हविष्यशदेन ब्रीहि तंदुला
 वाचं तेन ब्रीहयो यवाः केदुन स्यात्तु कत्वात् ॥ अथ चातुष्पाशं मोदनं पचती
 त्यादनश्च वणात् । तस्य बज्रीहिते दुलमिहोत्रं रूढत्वात् । पात्राणि च प्रसृतित्र
 परिमाणानि । उदनस्य चतुर्णां प्राशनार्थत्वात् । प्राशनस्यः चतुर्ण्यर्थत्वात् ।
 तत्रेष्टसृतित्रयपरिमितं दुलौदनेन संभाष्यमानेत्वादिति ॥ ॥ तंचातुष्पा
 श्यं पचति ॥ तंचतुर्भिपात्रैश्चर्मणिप्रक्षिप्ते हविष्यपात्राणि प्राशने चतुर्णां प्राशना

येत्वा नाशान्तराः चोर्द्ध्वं प्रिजनन समर्थ मोदते तस्मिन्नाहं पत्यागारे स्थामि
 तेनोपवेति। तमिति प्रितमात्रम्येव निर्देशः संस्कारांतरशोका निगमार्थाः॥ ते
 नेमिहोनेव तदुलामिति प्रत्याल्यपवेत॥ ॥ इहाप्यामेव नमथो कृत्वा सर्प
 रमिथ्याश्चच्छिम्रः समिधो घृताक्ता आदवा तिममिधो प्रिमिति पत्युवात
 शृते मोदते इतरत इहास्यतस्योदनस्यमथो आसवने गते कृत्वा तस्मिन्नाहं अ
 मस्य तमेव सर्पिर्घृतमामिथ्या आश्चमी रश्च च वृत्तोद्वाः तिस्रः समिधो घृता
 क्ताः तेन गते सितेनैवाज्येनाक्ता सति त्रैवस्थापितेनो आदवा तिममिधो
 प्रिद्वय तस्यादिभिः प्रत्युचं॥ ॥ इत्येति जपति॥ इत्येति मासृचं यजमा

नोजपतिकृतः इतरसूत्रे अक्षुर्गृहणात्॥ त्रिभिर्गृह्यात्येकं जपतीति शार्व्यात
 तरेत्युच्यते॥ तेन क्रमेणाद्यस्त्रिमित्रः समिदाधाने चतुर्थं जपतीति॥ ॥ द्वितीया
 वाध्वर्युः अथवानापात्येति जपति किं तु द्वितीयासु समिदायेतीमासृतेन ध्वर्युर्जप
 ति। स्वस्थानस्थितामेव एवेत्युच्यते समिद्वतीभिर्घृतवतीभिर्मुषिरभ्यादवतीति
 समिद्वहवतीभिर्घृतशहवतीमिश्राधानेन्युच्यते। द्वितीयायां वसमिच्छे
 नास्ति॥ तेन नास्याः समिदाधाने विनियोगः अत्र विप्रतिपत्तिः। केविदंते द्विती
 योजपतिः केचिद्वस्थानस्थितामेवेति॥ ॥ वत्सोक्तविजः प्राश्रति। तमोदने
 चत्वाररुत्विजो ब्रह्मक्षेत्रधर्माः प्राश्रति॥ ॥ गृहसंब्रह्मोदन इत्याह॥ ॥

ब्रह्मोदनप्राशनानंतरं गृहमेवाऽसौ दत्त इति प्रथमं धर्म्यं जमानं प्रत्याह ॥ वरं द
 दाति ॥ तत एव मुक्तो यजमानः कृत्विभ्यां वरं ददाति वरं दत्तं यथा दीयते तदभि
 लषितं श्रावीतं वस्तु यथा संपन्नं हि रापादिकमुच्यते तदत्र चतुर्भ्यां पितृणां दत्तं वस्तु
 णि प्रसूतं तत्वात् ॥ अत एवाध्वर्यादि वदन्ती तत्र सतां पि प्रवृत्तिमिदं प्रवृत्तप्रवर्त
 नार्थं यजमानवरणास्य तद्दत्तं विष्णुभावं ॥ ॥ सर्वसंवापुः सत्कुर्यान्नतः स वा
 नादधीत ॥ ॥ इदं मन्यते होतारः ॥ अथानस्य पुरस्तात् सर्वसंवापुः सत्कुर्यान्नतः स वा
 तमोदनं प्रत्याहे कुर्यात् ॥ ततः एवं विधा सर्वसंवापुः सत्कुर्यान्नतः स वा
 सर्वानमी न्महादेयं त्याहवनीयं दक्षिणाग्निं सभ्यानां दधीते ॥ होतुः सर्वसंवापुः

वातुप्राश्य मोहनं पचम एतस्यैवाश्रयं सति अग्निः प्रमिद्यो हतेनाश्रयं स
 मिद्वती भिद्यतवती भिद्यन्निभ्यां धत्तास्य यज्ञतो भिर्जनिता स एव स भविंति
 श्रुतः अस्मिन् यज्ञे सर्वसंवापुः सत्कुर्यान्नतः स वा नादधीत ॥ ततः पूर्णं सर्वसंवापुः सत्कुर्यान्नतः स वा
 मोहनं पचम एतस्यैवाश्रयं सति अग्निः प्रमिद्यो हतेनाश्रयं स
 त ॥ तथा हि यदैदं रस्यश्चाध्वर्यादेः स्याद्विदेवा श्रीयादित्यशतनियमश्चाध्व
 नात्पूर्वदिने एव श्रूयते ॥ तथा एतौ गत्रिणं जवेव्रातीत्यजवेव्रानां पितृणां सत्कुर्यान्नतः स वा
 श्रूयते ॥ अथ जायति जायति देवा इति प्रकृत्य सत्कुर्यान्नतः स वा

ततोऽप्रीत्याधत्तइतिचतस्यामेवरात्रौ जगतां श्रूयते। काण्डमस्यचपदार्थाग
 त्वेनप्रधानकालत्वानुग्रहात्॥ अस्मिन्चक्षेत्रेअप्रिहोत्रकालेगार्हपत्यशमनेस
 तिप्रायश्चित्तमाह॥ ॥ गार्हपत्येचुगामाप्रिमाहत्वातुप्राश्यपेत्काविहरेत्।
 होमकालेगार्हपत्येऽपशांतेग्रामाप्रिलौकिकाप्रिमाहत्वात्तस्मिन्चातुप्राश्यमा
 दनंपेत्काचातुप्राश्यमितिशब्दसामर्थ्यात्तेनचतुरोव्रासणाभोजयित्वाच
 तस्मादग्नेःअप्रिहोत्रहोमार्थेविहरेत्॥ चातुप्राश्यमित्यस्यगुणविधित्वेनता
 मधेयत्वासेभवान्चातुप्राश्यधर्मातिदेशः॥ तेनमानादिवरदत्ताताम्रदमौ
 अन्नमयेति। अतोयथाश्रुतमेवपचनेप्राशनंचभवति। ग्रामाप्रिमित्यनेनो

हरणाकालातिक्रमभयाल्लोकिकंस्याहरणंविधीयते। मध्यमानश्चेन्नजायेते
 त्यादेवत्॥ तेनतद्देवदोमानेतरेस्त्वयोनेरवगार्हपत्यस्याहरणंस्वयानिभूत
 म्यनाशादौपुनरपिमेवसरवातुप्राश्येत्तैनापुनरधानमिति॥ ॥ रात्रिजो
 गराधारणामपत्रीकनयजमानेतस्यागत्रौजगतांप्रिधारणाकर्तव्यं।
 तत्रधारणानियममाह॥ ॥ शकलेवी। शकलैःकाष्ठैश्चडर्बी। सामर्थ्याद्गोमय
 पिंडोवीस्थापितस्याग्नेर्हीराकर्तव्यं। नतुवचनेविनाशेवमवप्राप्नोति। मत्प
 तरनियमार्थपुनर्वचनमित्यदोषः॥ ॥ सुष्टायामुपशमस्यदक्षिणावामर्ध
 हरेदवन्वाहार्यपचनश्चेत्॥ सुष्टायोरात्रौतेगाहपत्यागारस्थापितमग्निमुप

मय्यानुगमयित्वा ब्रह्ममाप्ती कुर्यात् ॥ अथ वा तमग्निं दक्षिणां संहरेत् ॥ ततः
 त्याज्य दक्षिणां स्यादित्यहरे स्यात्पमेत ॥ परं घटिमोमिः अन्वाहार्यं वनः कर्हमि
 शो भवत ॥ अस्मिन् दक्षिणां प्रिमादभ्रातीत्यस्मिन् काले तमेव दक्षिणां सह
 तमग्निमाहृत्य दक्षिणां प्रिखरं भुवइति स्यात्पयेत् ॥ नगादपत्याटाहृत्य ॥ ॥
 स्थानमुल्लिख्याभ्युक्ष्यान् चारुं हिरण्यं निधायोषारं च त्करात्रिवपत्यतेषु शर्क
 राः ॥ ततः उपशमितस्याग्नेः स्थाने भूयुः देशं स्फेनोऽल्लिख्य यजमाने चारुं घटके
 नाभ्युक्ष्य तत्र भूमौ हिरण्यं कलं निधाय तत्रैवोषान आरुक्त्वा च निवपति
 उग्रशस्त्रेन च हारमृत्तिकां अभिधीयते ॥ आरुक्त्वा च न चारुं दुभिरुक्तीति ॥

पांसवो मिधीयंते उषारं च त्करात्रिवपत्यतेषु शर्कराः ॥ तत्रिमात्रे चोत्रफ
 लो वृत्ताकारः कर्तव्यः ॥ ततस्तस्य स्वरस्यातेषु प्रीतेषु शर्कराः परितापिते दक्ष
 ति ॥ ताश्च पंचाशतं पंचाशद्वर्कं रानयेदतिपरिशिष्टोक्तैः ॥ अत्र वप्रथममग्नि
 स्यात्पनो गभूताः पंच भूमे स्फाराः पूर्वतरं कर्तव्याः ॥ ततः उल्लिख्या चारुं घटके
 जमाने भ्युक्ष्यादित्येकं निधाय तं कार्यं ॥ ॥ हिरण्यं सुप्रयुक्तं ॥ एके उप
 रिष्ठा स वैष्णो मे भागाणां हिरण्यं निधानं मिच्छंति ॥ एके पुरस्तादिति ॥ ॥ एव
 मितरयोः ॥ इतरयोराहवनीयं दक्षिणां स्यात् ॥ एवमेव स्थानं कर्तव्यं ॥ तत्राहव
 नीयं स्यात् ॥ तत्राहवनीयं स्यात् ॥ पुरस्तादाहवनीयं स्यात् ॥ सुप्रयुक्तं मेघकोदशमुद्गादश

मुद्रादिभ्यः मत्यावागादपत्यस्य खरस्य मध्या आत्मां दिश्यष्टासुप्रदिके
 पुप्रक्रमेसु आहवनीयखरस्य मध्या कुयीत। एकादशसुप्रक्रमेसु वा। हादश
 सुप्रक्रमेसु वा। मत्या बाउक्तसंख्यातो न्यूनै अपिसप्तसुषडादिषु आहवनी
 यस्य कुयीत। तं वा अष्टासु विक्रमेषु दधीत एकादश स्वादधीत हादश स्वा
 दधीत तित। तथा नात्र मात्रा द्विषत्रे वक्ष्ये मनसा मये तत दधीत मयहा अ
 त्यल्पकमिव प्राचमुदरतीति श्रवणात्। अत्राहवनीयस्य पंचभूतसंस्कारान्
 कृत्वा पुनरुक्षित्यान्वारवेस्युक्षणादिशर्करा निधानां कुयीत अत्र उखा
 र्खत्करः। अत्र मात्रा अत्र अत्रः खरकार्यः। अंतरेषु त्रिसप्तति सेरथाः शर्क

गतिवेद्याः पूर्वदद्यात्त्रिसप्ततिरिति वचनात्। खरप्रमाणं च यज्ञपात्रैर्दुक्तं।
 अत्र अत्र अत्र अत्र पूर्वस्याग्नेः खरो भवेत्। रथवक्रो कृतिः पश्चाच्च दृष्टव
 दक्षिणा इति। निगमेव। पोरमंडलेगाहपत्यस्य द्विष्यमत्र मात्रा चतुरश्रमा
 हवनीयस्याहं वद्वदक्षिणाग्नेः मभ्यावसथयागाहं पत्यवदिति॥ ॥
 ॥ इतरस्य वितृतीयदक्षिणातः। इतरस्य दक्षिणाग्नेदक्षिणातो वितृतीय
 स्थानं। तस्य माधतोपायः अल्बकाराणां क्रः। गाहपत्याहवनीययारंतर
 षडा मत्रावागोत्तमसंधाविमज्यापरवितृतीयक्षिणातदक्षिणायस्य
 तस्मिन्त्रिपरित्यक्तः प्रकारः। अपि वातरत्रिभागेन यारहो सवाहं स मचव

प्रांनिधायुत्तराणां शानतिप्राप्तादष्टीपुलहीर्घ्यगुलविपुलंप्रमंथं चि
 कातस्य मूलचक्रबुधप्रदेश्य अधराणां मूलादष्टगुलत्यक्ताश्च द्वाद
 शीपुलं त्यक्ता तदेतगले गुलचतुष्टयपरिमितपूर्ववापते मंथनस्थानं क
 त्वा चक्रबुधप्रोत्तमप्रमंथस्याग्रतः त्रिनिधाय चक्राग्रकीलकाग्रस्याप्युदग
 ग्रामो वीली निधाय यत्र धारयित्वा च त्रेत्रेणाप्रदक्षिणां त्रिवेष्टयित्वा तथा
 मंथनं कुर्यात्तथा ज्ञातोभिः प्राच्यापतति। तत्र यजमानः प्राप्नुयो यत्र धा
 राणां करोति। पत्नी च त्रेत्रेणा त्रिवेष्टयित्वा मंथनं करोति। ततः शाखा तग
 दध्वर्युश्च। तस्मादध्वर्युः प्रत्येष्टुः स्वाभि मंथतीति। वत्रं च खादिरं द्वादशीय

दीर्घवर्तुले अये लोहकीलकयुक्तं बुधे मंथाग्रप्रवयणाग्रार्तयुक्तं मूले ये
 च लोहपट्टिका संयुक्तं कार्यं। उवीली च खादिरी द्वादशीपुलदीर्घा चतुरगुल
 विपुला अत्रोभागे समाचक्राग्रस्थितकीलकोपरिस्थाय पनाथ लोहपट्टिकासु
 क्ताः परिभागे वर्तुलावकाशान् त्रैव गोवालशान् मूत्रे छिद्राभे मात्रं को
 र्या। केचित्प्रमंथाग्रामंथंति। अपरं तु मूलेन। तत्र युमंथमूलेन मंथनं कात्या
 यनेनोक्तं एष कारिकायां वा। तद्यथा च त्रबुधे प्रमंथाग्रमादृक्त्वा विचक्षणाः
 कृत्वोत्तराग्रामरणीतडध्रमुपरि न्यासेदिति॥ ॥ ज्ञाने वरदाने ज्ञाने प्रा
 ध्वयै वरदानं यजमानः। करोति॥ वरशब्देन अध्वर्योरभिलषितं यजमा

स्य स्वाधीनं च न हि रापादिदयमुच्यते ॥ ॥ मनमैके ॥ के इदानीं अहमिदं
 वस्तु अधर्षवेदास्यासीति मनसा प्रकल्प्य आत्मकर्म समाच्यते तदतिष्ठत
 दानीं ॥ ॥ तस्याभिश्वासः प्राणममृतदधइति ॥ तस्य ज्ञातस्यामेयं ज्ञमाननाभि
 श्वासः कार्यः ॥ प्राणममृतदधइति मंत्रेण ॥ अभिश्वासश्चाग्निमभिलक्षीक
 त्पुष्टितश्वासस्य प्रणा फुत्कारकरा मित्यर्थः ॥ ॥ इच्छा सोमृतं प्राणा आ
 दधइति ॥ इच्छा सो वक्रिज्ञालाया ह ऊर्ध्वश्वासं मुखमध्ये ग्रहा ॥ अमृतं प्रा
 णा आदधइति मंत्रेण यजमाने नैव कर्तव्यं ॥ मपुनरपानितीति वचनात् ॥
 तदेनमंतरात्मन्नाधत्तइति श्रुतेः आत्मनेस्कारकत्वनुष्णस्य प्रतीयते ॥

नाम्यजमानकर्तृकत्वं ॥ तद्यत्रैनमदोमंथंति तज्ज्ञातमभिप्राणितिसपुनरपा
 नीत्यत्र सपुनरित्यनेन तच्छब्दो अभिश्वासकर्तुरेवापानानुक्रियाविधीयते ॥ अपा
 नक्रियायाश्च यजमानकर्तृकत्वात् प्राणतमपि यजमाने स्यावेत्युभययजमान
 कर्तृकंसिद्धे ॥ तज्ज्ञातमभिप्राणितित्वाभिश्वासस्य ज्ञातसंयोगात्तत्संबन्धादी
 धीतेत्यस्मिन्त्यक्षेन भवति ॥ इच्छाससु भवत्येवात्मसंस्कारात् ॥ ॥ ॥ दारुभिर्ह
 लेतमादधाति भूर्भुवइति संभारसमुद्यत्वा ब्रूते नादधइति यथर्थांते ज्ञातमभि
 दारुभिर्यथैजियवृक्षाकाष्ठैर्बलितं देदीयमानं संभारसु संभाराणां दिरापा
 दीनामुपरिस्थापयति ॥ भूर्भुवइति मंत्रेण ॥ अमुद्यत्वा ब्रूतयतइति मंत्रेण वा ॥

ब्रूतयते

यथैधीतियस्य यंरुधिर्मेवतितस्यामुयेतिस्थानेतद्विवाचिपदं वृत्तं प्रयो
 ज्य ॥ तद्यथा। अंगिरसात्वादेवानामित्यंगिरसाभृगूणात्वादेवानामिति भार्ग
 वाणा। भार्गवांगिरसयतिरिक्तानां सर्वेषामादित्यानांत्वादेवानामित्येव
 वंहिशाराखानेपद्यते। तथाचापस्रवः ॥ ॥ भृगूणात्वादेवानाव्रतपतेव्रते
 नादधेऽतियोभार्गवस्यादेगिरसात्वादेवानाव्रतव्रतेनादधामीतियोव्राह्म
 णाअंगिरसास्यादादित्यानांत्वादेवानाव्रतपतेव्रतेनादधामीत्यसंप्रजा
 नां। वरुणास्यत्वागोव्रातपतेव्रतेनादधामीतिराजइदस्यतेन्द्रियोणाव्रतप
 तेव्रतेनादधामीतिराजन्यस्यमतो ह्यग्रामाणाव्रतपतेनादधामीतिवैश्या

नामादित्यानांत्वेतिरथकारस्येतियथार्थाधानामीति ॥ ॥ वरुणास्यत्वेतिह
 त्रियस्याहृत्रियजातियजमानस्यअमुष्यत्वेत्यस्थानेवरुणास्यत्वागोव्रा
 तपतइतिमंत्रेणादधाति ॥ ॥ इदस्यवेतिराजन्यस्यागजन्यस्याभिषिक्तगोव्रा
 पत्यस्ययजमानस्यामुष्येतित्यस्थानेइदस्यत्वेन्द्रियोणाव्रतपतइतिमंत्रेणाभिमा
 दधातिमंत्रेणाग्रिमादधाति ॥ ॥ मनो ह्यग्रामण्यइतिविश्वस्यावैश्यस्य
 यजमानस्यामुष्येतित्यस्थानेमनो ह्यग्रामणाव्रतपतत्यभिमादधाति ॥ ॥ अ
 भृगूणात्वेतिरथकृतः माहिष्यणागोव्रातपतत्यभिमादधाति ॥ ॥ इति कचित् ॥ अ
 भुमौधन्वनमात्वतापरपर्यायाश्चैदं गिकेन्योदीनोनियतः कश्चिज्जातिवि

शेष इति पार्थ सागर्थि मिश्राः । तस्य रयः कृतो यजमानस्य अमुचेति स्थाने जभू
 मोत्वा देवानां रमिति मंत्रेणाभिर्मदधाति ॥ ॥ रयं तरेगायति प्रष्टाति । ततो
 रयं तरेगायति प्रष्टाति प्रिषार्थयोः कर्तुं भेदात्तज्जायते कः प्रयको वा प्रिषार्थ इत्य
 त आह ॥ ॥ गानमर्च्योः । अश्वाधानसामगानमर्च्योः स्यात् । कुतः । समाख्या
 नात् । यतो धूर्युद्वेदे सामगानं विहितं । सामवदेतुं कृत्यति मात्रं प्रिषार्थप्रधा
 नभूतत्वाच्चैव प्रिष आह ॥ ब्रह्मावावेदयोगात् ॥ वशः हः पूर्वोक्तपक्षनिर्गमा
 र्थः । ब्रह्मेवात्र सामानि गायति नाधूर्युः । कुतः वेदयोगात् । वेदनयोगो वेदयो
 गा । ब्रह्मावदेन योगोऽस्य हणाधारगारूपेणा । यत वेदस्य ब्रह्मत्वे अत्रिका

रः ॥ अतः स एव सामगाने विप्रियते ॥ ॥ युक्तत्वाच्चाधर्षोः । अधर्षोः पदा
 र्थान्तरेषु युक्तत्वाच्च ब्रह्मेवायति । अत एव सूत्रात् ॥ प्रस्तातापरिमासानिगा
 त ॥ अश्वाधेयमोत्रामाणो वज्रसगाति ॥ ॥ इधो नो हः गामुपयम्या अद्या
 दशेधं परिब्रिहृत्ता । मित्युक्तत्वादपरिमितं प्रायं नीयेत् । त्रिभूतमित्युक्तत्वा
 च्चमालाशवेककतादियोरधिहृत्संवेधिसप्तविंशतिकाष्टप्रभृत्यपरिब्रि
 तकाष्टकेन त्रिभूतवहेनेधेनाहर्षत्वे प्रदीप्तनाहवतीयस्योद्वर्गाकत
 रः । किं हत्वा ॥ उपयम्या ॥ उपयमतीभिर्मृत्तिकाभिः क्वचित्पात्रस्याभिः प्रदी
 तस्येधस्याधस्तादुपयम्यहृत्वात् । प्रदीप्तमिधं मृत्तिकासहर्षरेति धा

येत्यर्थः॥ अग्रेऽहमपूर्वाह्णं यथा विधाता दत्तमूलस्यादीपनं कार्यं॥ ॥ य
थेन धूमोऽमेयात्॥ तथाऽहमनोहरा कर्तव्यं यथा धूम एनेयजमानमुपेयात्॥
उपगच्छेत्॥ अनेन प्रकारेण यजमानो धूममनुगच्छेदिति विधीयते॥ अथवा अ
हमर्थः॥ यजनादिना तथा यज्ञः कर्तव्यो यथा धूमो यजमानं प्रति ति॥ तं वै तथै
व हरेर्युपेयं न मेमप्रत्यहं व्याचरेदेषा वै यज्ञो यदग्निः प्रत्यहं विनं यज्ञः प्रविशती
ति॥ एनेयं यजमानं एषोमिः प्रत्यश्च तीक्ष्णं पमच्छेत्॥ प्रादिशं धूमो याति तस्या
दिशि स्थितो यजमानो मिना सहा हवनीयदेशां छेदित्यर्थः॥ ॥ वामदेष्ट
मिति प्रेष्टा निषदी नमिधासुं चम्पनामदेष्टी गायति ब्रह्मणामध्वर्युः प्रेष्य

ति॥ अश्वः पुरस्तादुवाच भावेयुवाश्वा भावेन द्वा॥ नोऽहं गोकियमागो अश्वः अ
श्वः पुरस्तादग्रतो याति॥ तयत्र प्राचं हरति तत्पुरस्तादश्च नयेतीति श्रुतत्वात्॥ का
दशाः अश्वः युवा तरुणाः सवे पूर्ववा दिति श्रुतेः॥ तस्य यूतो अस्या भावे अयुवा
अतरुणाणां॥ यदि पूर्ववाहनं विदेषिय एव कश्चाश्चः स्यादिति एव कश्चाश्चः स्या
दिति श्रुतेः॥ यद्यश्चोन संयद्यते तत्त्यनङ्गुलीव हृष्यप्रतोनीयता यद्यश्चन विदे
दप्यनङ्गुलीव स्यादिति श्रुतेः॥ मंथनकाले द्वा दशतोऽश्वः स एवात्रापि प्रकृतत्वा
त्॥ तेनै मंथनकाल एवेत्यक्षत्रयं॥ तदा चानुदुत्यक्षेत्रश्च मानयेति प्रेषा मान
अनमिधानात् नवोदः प्रकृतित्वादिति॥ ॥ संभारमधिष्ठाप्य दक्षिणां पूर्वमादि

नपावनी त्वावर्त्तयति। एवं प्राप्नुवि। अथ प्रतोनीयमाने आदवनी यावत्समीपं
 प्राप्नुयस्वमेवा। अथ दक्षिणा पूर्वपादेनाभिदक्षिणावर्त्तमानादवनी यावत्स्था
 नदिगापादिमं भागं विद्या। अथ दक्षिणा मक्रम्य तमश्च प्रावेनी त्वा तत आवर्त्तय
 दक्षिणावर्त्ततेन प्रत्यक्षं कृत्वा समुद्रास्थापयति। अथाश्चक्रमयति ततः क्रम
 यं प्रावेमुन्नयति। पुनरवर्त्तयतीति श्रुतेः अत्र हि उत्तरतो अथ नदीयमानत्वा दक्षिणा
 नपादेनाक्रमणमुक्तं। अत एवोक्ता संभरणो अथ दक्षिणा नदीयमानत्वा प्रमा। ५
 सव्यपादः संनिहित इति सव्येनैव विदित्वा क्रमणं कर्तव्यं ॥ ॥ रुहदि ति प्रेष्यति ॥ ॥
 अथ प्रत्यक्षं मवस्थाप्या क्षुर्युवदजायेत त्रयाणां प्रेष्यति ॥ ॥ अभिनापदं हि रु
 पं स्पृश्य ततो येनादधाति हि तीयेन प्रथमेन वा भूर्भुवः स्मरिते पूर्ववत्। ॥ अथ स्थिताः

अभिनापदं मध्ये संभारस्थो धारिकृतमश्च स्पृश्य दं पदं सुदीहि रूपं स्पृश्य हि वीरिस्पृ
 द्धा तृतीयेनापश्चरति नितसह तमभिनापदं। अथ दं आदधाति स्थापयति भूर्भु
 वः स्वदि ति मंत्रेणा पूर्ववत्। तमश्च स्पृश्य दं अभिनापदं त्रिप्रक्रमं सवैदक्षीमेवा
 ग्रउमस्पृशत्यथोच्च त्रिप्रक्रमं स्पृशति भूर्भुवः स्मरिते वत् तृतीयेनादधातीति
 श्रुतेः। अथ वा अभिनापदं मरुदुपस्पृश्य हि तीयेनापश्चरति नितसहाभिनापदधा
 ति। अथ येदं हि तीयेन वक्षीमेवाग्रउमस्पृशत्यथोच्च त्रिभूर्भुवः स्मरिते वा द्वेतीये
 नादधातीति श्रुतेः। अथ वा प्रथमानैवोपस्पृश्य तेन सहाभिनापदधाति। प्रथमे
 नेवोच्चत्यादधाति श्रुतेः। पूर्ववदित्यमुष्यत्वात् ततः पत इति यथ तिवलम्य

ते॥ पुरस्तात्परिक्रमेण पूर्वो ईदृशीत्वाद्यौ शिवभूमेत्याह॥ ततः स्थापनानंतरं
 जमानो मेः पुरस्तात्परिक्रमेण पूर्वो ईदृशीत्वाध्मस्योयभागे हसैनालभ्या
 दाद्यौ शिवभूमेत्यसंमंत्रमाह॥ जयति अथ पुरस्तात्परिक्रमेण पूर्वो ईदृशीत्वा
 मभिपद्य जयति चो शिवेत्यादिश्रुतेः॥ इध्मापूर्वे ईदृशीत्वा भगा इत्यचारं भस्मा
 कृत्वा दचारं भस्म च यजमानत्वादत्रापि यजमानस्य कर्तव्यं॥ मंत्रलिगाच्च
 अग्निमन्त्रं देमन्त्राद्याद्यादधत्ति॥ अयं गौरिति चोपतिष्ठते सार्धं गज्जीभिः च
 शङ्खाय तमान एवायं गौः प्रहृष्टिरित्याद्याभिरिति मृभिः सार्धं गज्जीभिः सार्धं
 गज्जादृष्टाभिरिति गह्वनीये मुपतिष्ठते॥ सार्धं गज्जीत्यासामृदासे च बहो

३
 गर्था॥ साय गज्जीर्न वाक्योतिष्ठेषु गज्जीर्न सार्धं गज्जीर्न सार्धं गज्जीर्न सार्धं गज्जीर्न
 धाति॥ गार्हपत्याद प्रकदेशमादाय लक्ष्मिर्हलेते दक्षिणाप्रिखरे स्थापयति
 अत्र शाखांतराद्बुधः॥ अमुष्यत्वेति चे भावति नया वापक्षेपः॥ लोकि क मग्निमा
 हत्यमाश्चिदावाहितीयया हत्य दक्षिणाग्निमादधातीति॥ यदि च गार्ह
 पत्यागारे पूर्वदिने स्थापितो अग्निर्दक्षिणा संहतो भवति॥ अत्र हार्यथवनो ये
 करिष्यत इति बुध्यातदा तमेवानीयाधुना बुध इत्यादिना दक्षिणाप्रिखरे
 स्थापयति॥ दुक्ते॥ दक्षिणावासंदरे दत्त्वा दार्यपचनश्चति॥ अस्मिन् यज्ञे यावज्जी
 वे स एव नित्या दक्षिणाग्निः सर्वदा धार्यतो अमुं गतश्चानादिषु पूर्वेष्वयाने

गाङ्गयतो वैतानसूत्रेपद्यतो दक्षिणादिनिर्मथ आहार्यो वा स भ्यावसथ्ययोग
 हवनीयादिहारसंभ्याहवसथ्यस्येति। सभ्यवनिर्मथ्या। ततो गाङ्गपत्यवदेव स
 भ्यसंज्ञमप्रिनिर्मथ्य बकारादादधाति। सभायांस्थापयति। सभायांभवः सभ्य
 इत्यध्यानुगमात्। अथय एषसभायामप्रिरिति वचनात्॥ ब्रह्मणापियत्रोप
 विश्य शिष्टात्। पावयति। सातस्य सभेत्युच्यते। सभ्यस्थापने गाङ्गपत्यवदेव भु
 वः इत्यमुष्यत्वेति मेत्रेणावभवति। सभ्यावसथ्ययोगाङ्गपत्यवदध्वानामिति
 परिशिष्टाकैः। गाङ्गीयध्वमित्याह॥ सभ्यास्थापनान्तरे मन्मानसत्त्विजः।
 प्रतिगाङ्गीयध्वमिति प्रेषमाहादिबुद्धीदायोतेन हेतुत्विजः सूयगापगाङ्गात्वा २८

दीयध्वं च तं कुरुध्वमिति प्रेषार्थः। दीयध्वमिति बुद्धवचनात्तेषामेव प्रकृतत्वा
 ध्वंसात्विजो ह्युतस्यकर्तारो भवेतीति प्रतीयते। अतएव तस्य प्रेषणोक्तत्वं। इदं
 तद्यप्येषोक्तत्वं। इदं तस्य च तं सभ्यागां सभ्यप्रस्तावात्। धाराणां पस्थानमत
 इत्यप्येति सभ्यागास्यैवोपदेशोच्चा। अतः पुनरावेयेन भवति। तत्र सभ्यस्य विद्य
 मानत्वादिति। तत्र सभ्यस्य विद्यमानत्वादितिकर्कः। तत्रापि न भास्योऽसंगत
 ते भवत्येव॥ धाराणां पस्थानमतः॥ अतएवारभ्यसभ्यस्य धाराणां उपस्थान
 वयावजीवं च कर्तव्यं। अत इत्युक्तत्वात् तत्तत्तद्विषासवसरणमासादि
 कालान्तरे बुद्धानेपि सभ्यसाधारणमनसिनत्वाप्राप्त्युहर्त८ सभासत

२८
 सम्यसोत्ये बहुपस्थाने वा त एवाम्भ्यां पावज्जीवं कर्त्तव्यमिति निश्चीयते ॥ ६ ॥
 शतवारं वती यज्ञा ज्ञायान् वेपथ्यति चकारात्मभ्याधानानेतरं श्येतवारं पव
 ती यज्ञा यज्ञियाति गायेति चकारात्मभ्याधानानेतरं श्येतवारं पव
 माणां प्रेषइति केचित् अपरे तु श्येतं गायवारं तीये गाययज्ञाय श्रिये गाये
 तिक्रमेण तत्तद्धानानानेतरं प्रेषत्रयमाहुः । तथा सति प्रेषप्रैषार्थं योगानेतरं य
 मनुष्टीते भवति । दक्षिणो नाग्रीन्यरीत्य परिगत्याश्चमुदगुदीयादिशुच्यं
 तितं मुदं च प्रमुचतीति वचनात् । दक्षिणेनेति प्रदहानाच्चेतरथावृत्तिः ॥ अत्र
 नक्षत्रं संभारं सामवपनचातुः प्राश्यतामरणोष्मे प्रवीहीतवारं भागसायं

२९

राज्ञीर्नवाकुर्मीता एतानि अतुनक्षत्रादीनि आश्याध्वेये कुर्वात न कुर्वीहिती
 यविकल्पः सर्वेषां विहितप्रतिषिद्धत्वात् । तथा हि । अतो गता बडे च्यते । तस्मा
 द्वासाणां वसंत आदधीतेत्येवमादिना वसंतादिष्वध्याना विधायते वा एतत्
 तव उभय एवापदतपायान इत्यन्को ज्ञत्वं नादरकरोति तस्माद्यदेवेनेकदा
 विषज्जुपनमेदप्याग्नी आदधीत नश्चः श्चमुपासीत को हि मनुष्यस्यैवावे
 देति । तस्माद्यस्मिन्कस्मिन्चिदाता सोमयाग एवेयजमानं उपतमेदभिग
 छेदप्यानंतरं मवाश्याधानं कुर्वाताश्चः श्चकरवाणीत्येव कालान्तरप्रतीक्षा
 नकाया तत्र हेतुः कोहीति । मनुष्यस्यैवावे कालसंबधिजीवनकोवेदकोना

नो ज्ञात्राणां विबल्यः । इह पूर्वोद्भूतमुक्तानामभिपद्यते नयतीति विधा-
यस्य दिकामयतजपे देतघघुका मयतापित इयेतेति विहितप्रतिषेधा-
द्विकल्पः सार्पराक्षपस्थानेषु । अथ सार्पराज्ञानिरूपतिष्ठति इति विधा-
तस्मात्त्रसर्पराज्ञा इति विहितप्रतिषेधत्वा द्विकल्पः । जत्वादीनां वि-
ल्यकत्वे निरूपणास्य प्रकृतेत्वादिप्रिहोत्रस्यापि वैकल्पिकत्वमाशंक्य-
निराकरोति ॥ ॥ अग्निहोत्रं वत्सलीः । अग्नेः पूर्णाङ्गत्वं ते । अत्राग्निहोत्रं ह-
मायं प्रातर्विहितनित्याग्निहोत्रधर्मातिदेशार्थः ॥ चकारे न वा कुर्यादित्य-
स्यानुकर्षणार्थः । तेन । अग्निहोत्रं च न वा कुर्यात् ॥ मुङ्गयात्र मुङ्गयादित्यर्थः ॥ १११

होतव्यमग्निहोत्रा उ न होतव्या इति मीमांसते इति त्रिवै प्रतिषेधयोः श्रवाणा-
ति । तदुपपन्नैः कुतः । तत्सलीश्रुतेः । तत्सलीमेवात्राग्निहोत्रहोमस्य श्रुतत्वात् ।
यदि नु होतव्यथा कुर्यादप्यनमुहोत्पमिः परापते तस्मान्न सलीङ्गयादिति ।
अतो न विकल्पः । ननु प्राप्ते होतव्यमग्निहोत्रे न होतव्यमिति विहितप्रतिषे-
धत्वा द्विकल्प इति । तत्रोच्यते । न होतो विधिप्रतिषेधो किं तर्हि तत्सलीहोमवि-
स्तुतिरियं । संमंत्रकहोमपक्षे अथवा करणादोषः । अहोमपक्षे अग्नेः परापा-
तः । तत्सलीहोम एव प्रशस्तो यदस्मिन् क्रियमाणं पूर्वोक्तदोषाभावात् । तद्वि-
दमाग्निहोत्रे नित्यात्कर्मंतरमाजानां तास्मात्तद्धर्मकं तन्व्यत इदं देवसाय

मादिशतरतमेकं कर्मनतश्चात्रैकस्मिन्नेवकालेमायेप्रातर्विहितस्यपयोसहयस्य
 विधानात्कालभेदाभावादेगानिपरिस्तराणाम्युक्तानादीनिसकृदेवकर्तव्यातिप्र
 षानाङ्गनयश्चभेदेनातत्रैवकर्तव्याप्रातर्होमकालेसन्निकषोदत्रप्रातर्होमप्रस्माः
 होमश्चात्राधुर्भुक्तैकः। तत्रायक्रमः। यजमानस्यसचरेणाप्रवेशनात्तस्मिन्पामा
 चमेनाश्वयोः कर्त्तव्येनिधानात्त्रयाणामग्नीनापरिस्तराणां प्राक्तनस्थं पयुक्ताणां वा
 राचासंज्ञयेवामिहोत्रादोहनं। अंगारणामुत्तरतोनिष्प्रणा। पूर्वाणादवनीयं
 दुध्यानयनां। अविश्रयाणां। अवज्योतने। अपामासकाः। पुनरवज्योतने। उत्तरतो
 निधायजिरुह्यासना। वैकैकतस्तवसुचप्रतपने। पाणिनासंमार्गाः। पुनः प्रतप

नासंज्ञयेवयजमानं पृच्छति। तथावानुज्ञादनु र्गृहीतस्योत्रयने। जमदग्नीनांयं
 द्वाचतस्यात्रयनेसमिधेकुपरिस्तराणां। स्क्रवमादायगार्हपत्यस्योपरिष्ठान्नाम
 धेनिष्ठ्याहृष्टोपविश्यत्स्त्रीसमिदाधानात्। अथेथात्वापूर्वाङ्गुतिर्होमः। शेष
 स्थापात्रोत्तरेतत्रैवस्थापने। पुनर्गार्हपत्यप्रत्यागत्यपुनः पूर्ववदेवचतुःपवक
 त्तोवोन्नीयतथैवागत्यपुनः समिधेकुत्वासूर्यथात्वाहोमः। इमयशेषसमाप्ति
 यत्तत्रेणात्तराङ्गुतिः। तस्मिन्कर्त्तव्येनिमार्जनं। दक्षिणातउत्तानहस्तेनिधानंवाश्व
 पांस्यशः। गार्हपत्यहोमेसमिधमाघायणकैकंस्तवपात्रोत्तरेउत्तरेउन्नीयतृतीय
 श्वरुहोत्वापथमात्रीतेनहसहत्स्त्रीप्रथमाङ्गुतिर्नुहोति। ततश्चतुर्थ्यहो

त्वा द्वितीयो जीतेन सह द्वितीयानु होति एवं दक्षिणाभाविता शेषं भस्मादिकं
 पर्युक्ष्णानि सर्वं सृष्टदेवत्वा मध्वर्धुः कगेति ताम्पस्थाने होममात्रोपदेशा
 त। आचमनं च तीत्यनिक्रमोपमिति तदेतदेवं विधमन्निहोत्रं पूर्णाहुत्येता पूर्णा
 हुतिमाह ॥ पूर्णाहुतिं नु होति निरुपायं गार्हपत्ये ॥ अश्रित्यस्कृष्टं च वसं
 त्वा हास्यो नृयविद्वयद्वीत्वा न्वारुह्य एव सर्वत्र स्थादेति ॥ पूर्णाहुतिरिति
 वक्ष्यमाणायान्नाहुतेः संज्ञाः सा चान्वर्था पूर्णाया क्रया आहुतिः पूर्णाहुति
 रिति तद्यहो मोनादेश इति वचनात् ॥ घृतेनैव च पूर्णयेत्वा होतव्या ॥ तावैव पूर्णा

नु होतीति वचनात् ॥ तत्रेति कर्तव्यातामाह ॥ प्रथममाह्यति हृष्यपत्रोतगदाज्य
 स्थाल्याप्रक्षिप्य ॥ ततो गार्हपत्ये ॥ अश्रित्य गार्हपत्यं प्रायेण परितो माज्यस्थाली
 निधाय ॥ ततः स्कृष्टं वसं सृज्या ॥ इत्यंतरस्यानुदेशात् कृत्वित्यागानेति विशेषवि
 धानाच्चात्र दक्षिणैव संमार्गः ॥ तत्रापि प्रथमं क्रवस्य ततः क्रवः ॥ न सह क्रवैव समा
 धीति क्रमेण वसं संमार्गस्य विधानात् ॥ सूत्रे त्वत्पात्रं त्वोस्कृष्टः पूर्वनिर्देशः प्रति
 प्रधानं गावृत्ते न्ययत्वाच्च ॥ स्मगत्रपालाशी जुहः ॥ जुहो वचन इत्युक्तं ॥ स्कृष्ट
 श्रवादिना संमार्गश्च यथा दर्शपूर्णमासयो ह्यष्टाग्रं नरतः प्राक् मूलैवार्हः प्रत्य
 गिति ॥ तथात्रापि कार्याः ॥ अविशेषोपदेशात् ॥ ततः ॥ इहोस्य गार्हपत्यस्योप

रिष्टादाज्यस्यालीगृहीत्वान्नरतः स्वगृहदिर्भूमौ निधाय उत्सृज्य सायाभ्यायवित्रा
भ्यामाज्यस्यालीरमबाज्यमत्सृतकृत्वा। अवेक्ष्य भृत्यवनान्तरे तस्याविसृज्य कृत्वा
अज्यस्याभ्याः स्फुरेणागृहीत्वोक्चः पूरणाकर्त्रेणोक्चकृत्वा मावस्फुरेणोवग्र
हणां स्फुरेणोवग्रसंमार्गविधानात् गृहीत्वैति प्रहणाविधानात् सुवेणात्सु ग्रहणमि
सुक्तेत्वाच्च। अभिपूराणां स्याविधानाच्च। ततो न्यारब्धे यजमानश्चाहृत्यनेन मंत्रेणा
बहवनीये पूरणाङ्गं तिजुहोति॥ आहवनीये होमादिति परिभाषितत्वात् त्याह
वनीये पूरणाङ्गं तिजुहोतीति बहवनात्। ग्रहणांतगाहं पत्यसमीये एव कर्त्रेणोत
तः एकासमिधमुपसंगृह्याहवनीयसमीये आगत्यपरिहरणसमिधाधानेक

त्याहोमः कार्यः पूरणाङ्गतेः प्रकृतिभूताणां अनुहृताभ्युपसमाङ्गतात् तस्यादर्शना
त्। गोहृत्य आज्यमावशिष्याहस्योत्सृज्यावेक्ष्य च गृहीतमाज्यगृहीत्वामि
धमुपसंग्रहणायुदादश्रुत्याहवनीये समिधमभ्याषादक्षिणां ज्ञान्वाय
जुहोतीति सूत्रे दक्षिणां ज्ञान्वायानि प्रागभिहितत्वात् नोक्तं। एवं सर्वत्रोपविष्ट
ज्ञमिधिति। अत्र चाग्निर्हवता। अत्र देवा एतमात्मनो जनयते यदग्निं तस्मा एत
दत्रापि दधाति। यथा कुमाराय वाजा तश्वसाय चालनमपि दध्या देवम
स्मा एतदत्रापि दधातीति। सर्वेणो वेन नोतच्छमयतीत्यादिश्रुत्याणां
तत्रापि दध्यात्वाच्चाहाकारेणाहोमः च्चाहाकारेण जुहोत्यनिरुक्ता विष्टाहा

कारइतिवचनात्। तत्त्वत्रगार्हपत्यग्रहाणं किमर्थं श्रपणां वा आहवनीयइति वै
 कल्पिकाहवनीयनिगमाभिमितिकेचित्। तदसुक्तामित्यपरे। आत्रोधि श्रयणास्या
 श्रपणाधीत्वात्। तत्कुतः। श्रपणांचपाकात्। तस्य चाज्ये पूर्वमेव सिद्धत्वेन तदर्थो
 नु यदिति। तेनाधि श्रयणा संस्कारमात्रमेव न च गार्हपत्य एव प्राप्नोति। गार्हपत्ये
 संस्कारा इत्कृत्वात्। ततो न वक्तव्यं गार्हपत्य इत्युच्यते। गार्हपत्यशब्दस्य सं
 स्कार इति मितृत्वात् तेषां च क्रियमाणत्वादस्य सूत्रस्य शादीययेति वच्चा वि
 चारुत्या गार्हपत्यत्वा रोपणार्थं गार्हपत्यग्रहाण एव माहवनीये होमा इत्य
 त्रापि भाविनीरुतिमाश्रित्य पूर्णाहुत्यग्रहोत्रमवमाने हि आहवनीये होमाः।

सिद्धति। एवं मेव दक्षिणाप्रि होमेऽपि श्रयणाकाराद्येनैमि तिक होमेऽपि अ
 नेनैवेत्यायेन भाविन्यारुत्याहवनीयदक्षिणाप्रिकार्याणां ज्ञेयानीति केचि
 त्। तत्र नित्यप्रयाजाच्च गवत्रैमि तिकस्यागस्यापि कर्तुं युक्तेत्वात्॥ न्याय
 स्य समानत्वात्। अथ रत्नवने चंति तत्त्ववमाहुः। अत्र विहितेष्वकार्येषु
 अन्यथा नुपपत्त्या भाविनीरुतिर्युज्यते। नन्वयत्र विहितेषु नैमि त्तिक हो
 मेषु ते घाहवनीयादिषु नियत्रेषु विधीयंते। पूर्णाहुत्यादयस्तु नियम्य
 मानेऽस्ति। अत आहवनीयाद्यभावादत्राप्रिसाध्यस्य नैमि त्तिकस्यास
 भव एव तिन्याप्रिसाध्यनैमि त्तिकसंबन्धिनिमित्तजाते स्युगान्वसंपादना

यकर्मणा आरुतिरेकैर्नयथा। तथाचमतिसेदेहः॥ किंसासायेनाम्यगारकर
णादिआदित्येष्टतस्यमकलस्यकर्मणाएकैकपदार्थस्यान्यथाभावेआरु
तिः। इतकश्चिद्विशेषोप्रीति। अत्रोच्यते॥ अम्यगारदिगिहृतः सङ्कारसह
बनीयादप्रयुज्यते। तच्चसर्वाप्यसङ्कारः सङ्कारोपेताविहताः सति। तद्य
था। पूर्णाङ्गुत्यानिष्पन्नमित्याद्यगानिअप्रिहोत्रेवपरिस्मरणादिनि। इष्टि
पुचाम्यन्दाधानादीनिब्रह्मदेतेगेहितेवमीपनडेहस्यत्वादीनिस्वरसंस्कारेषु
तस्यानमुष्टिरयेत्वादीनि तेनयस्योदावगीनोपाच्यथाभावस्यैववारुतिर्घ
रतेनमकलस्याधाननेनितेनापूर्णाङ्गुत्यामेगाव्यथाकरणतस्याएवारुतिः॥

कुर्वन्निधानपरिस्मरणाद्यन्यथाभावअप्रिहोत्रस्यैववारुतिः। इष्टिष्वपिप्रलार्थ
स्योन्यथाभावेयस्यामिष्टाअन्यथाभावस्यस्याएवारुतिः। एवमेवसर्वसंस्का
रपुवाच्यं। तत्रापियस्यात्वादालतएवारुतिः। कुर्वन्भ्यक्रमाद्यनुप्रदार्थमारु
तिर्युज्यते। नमकस्यपूर्णाङ्गुत्याप्रिहोत्रादेः संस्कारस्य। एवंपूर्णाङ्गुत्यादिसां
गमेस्कारविस्मरणाधिकमावुप्रदायेततएवारुतिर्नमकलस्याधानस्य। अ
नुचित्वाघनधिकारिणामकलेकृतमकलस्य। एकदेशेष्टेति। तदुक्तं॥ अ
प्याधेयस्यमधोउविलिष्टंकिंचिदाप्यते। प्रायश्चित्तनिविद्येतआधानावृत्ति
रिष्यते। तत्राप्रिमेयनाहर्ध्वविलिष्टमप्यनादितः। आवर्ततेइदं कर्मपूर्वचि

नादिकं विद्येते आधानावृत्तिरिच्छंते। तत्रोपमं यतो हर्षं विना। अत्राप्यन
प्रसाधसंस्काराभिर्मर्शनाद्येव कर्तव्यं नारुतिः। अनाप्रसाधत्वात्। अथवा एकदेशवि
नाशेन सकलस्यापि पूर्णा दुःखोदेर्वन पृथ्वात्। त्वेगुणाद्यसमाधानार्थं प्रा
यश्चित्तोपासंभवाच्च तस्य सकलस्यैव वृत्तिः। न तु विनष्टादारभ्यैकदेशस्य
ति। एवं चेसागं स्यात्। इत्यप्रिदोत्रादेः संस्कारस्य विस्मरणे सकलस्यैव धा
नस्याः। अगारकरणादारभ्यावृत्तिः। सावकालांत एव कर्तव्या। तदानीं मसं
भावात्। नाहि द्यदकालीनमाधानं कृपासमयादिनियतकालीनपदार्थः ।

कंच तदानीमेव यथोक्तं कर्तव्यं शक्यते। यथोक्ता करणोच्येवैगुणस्य तदवस्थ
त्वादेव पुनः प्रयासानुपपन्नेः आधानारम्भानंतरं प्राक्प्रमात्रजो दोष उच्यते
कालांतरं धुतरावृत्तिरेवासूतकोदिसमुद्भवे च तारुतिः। एवं मत इयं प्रदर्शिता
पि नैमित्तिकहोमेनैव भाविनी वृत्तिराश्रीय त इति युज्यते। कथं॥ अथ यान्
मपन्नेः समानत्वात्। तथा हि अगामिद्विविधो नित्याने नैमित्तिकानि च। तत्र
यद्यपि वमानादियगाश्च विदिताः। तथापि प्रयाजादीन् च विदिताश्च यि
तदंवात्वाद्यथात्र क्रियंते तथा नैमित्तिकान्यपीति॥ अथ नरुन्मोपदेशादि
तिन्यायेन सत्त्वाप्रययवमानाय निर्यपतत्वादिवाक्यैः। सागं कर्मोत्रावेव

यतो तेन प्रजापतिना मयत्रैव विधानं नाद्यत्रैति प्रजापतिरपि प्राविनीरतिर्यु
 ज्युतो तेन मित्रिके धितिः यच्छब्दो तदत्रापि समाने नित्यानामवतिमिति की
 नाभयत्रिविधानादिति अस्मिन्नपि मन्त्रे प्रागुक्त्यन्तेर्नित्यानां तत्राद्येति
 रेव अस्याभावेन तेन मित्रिको मस्यामं भवादित्यने विज्ञेयं गारजो दोषे तु वि
 शेषः अर्वाकृष्णा पीयूषा ब्रह्मो धीरजस्रलाः तद्दोषं न रोधानमात्र
 प्रजादि पूर्वकं स्मृता तत्र आरणातिव्यानिः सैवोत्तरं लया प्रसूता यामप्येव
 समानव्याधातः सूतकया तत्त्वैष्यतं भवत्येव वा सुदोहो मप्रारभाः अथ प्रकृ
 तमुच्यते ॥ एवं सैवैव यत्रैव च सुदोतीति धाने ॥ यथा मृपा कृतिमुहः

तिः षडोत्तरांशुदोतिः सवित्राणि जुहोतीति तत्र सवैव अवंति मृया जगत्पश्येद्विप्रि
 च्यमुक्तमुद्वेगमश्नुत्यदिमं वैभवति ॥ वरुददातीति तत्रिमं केन ॥ प्राणं
 ति होमानंतं वरुददातीति तत्रिमं वाग्मिं सक्तं नैके करोति वाचं मृगाशृणोडतेरन्य
 त्रयद्वयमनं कृतं तस्यात्र विमर्श उच्यते ॥ ततो यजमानो धृश्वे वरुददातीति तस्यां व
 रुददातीति वक्रनात् वरुदद्वे नयस्मिदो यते तदलखितं स्वाधीतं वस्तु हिरण्यद्वि
 द्यं शक्यते तदप्रियो यतो तदत्रेव ह्यो ध्वयं वै च ददाति तस्योत्रोपयुक्तं चानांत
 यजमानास्ति नखितं मयि वस्तु वरुदद्वे तवक्तुं शक्यते चेवं स होवाच वरुदवते गो
 ते मायदद्वे इति सहोवाच गोध्वो वेते शतं वरुददातीति तत्राद्वे स तत्रेव गमिन्नपि तव

राद्यप्रयोगात्। तेनयस्मैदीयते तेनयेविद्यते स एव वरः॥ मानस्योन्वाधीनोय
 यदाउशक्यते स एवा तसर्वस्वादिः॥ उत्तरक मे विद्यात प्रसृगता तस्मात्त्वाधीनस्य
 इत्यजातस्य गोवामो हिरण्यदः किंचिदेकं वस्तु वरं ददाति तिविधानं सर्वं ददातुमि
 ति। अथार्थ्येण पूर्णा इति तोन्यास्वाहतिषु धर्मप्रप्तिनिहिता कृतोत्तुष्टतास्य
 समया इतो वेति धर्माः पविताः सति। गार्हपत्य आज्यमग्निश्चैवमादयः॥ आचा
 र्येणाचतदीय एव धर्मोः पूर्णा इतोऽपसंह न्या न्यत्रातिदिष्टाः। तेषु चान्यदं नपं वरदा
 ने चतपदेत। अतस्तयो र न्यास्वा इति स्तमावः अतएव केण सदा इतो अग्राशयाम
 चारं वदु न्यचारः नः॥ ५९ न विहितं गजस्येयं पूर्णा इतो वरदाने चतदंते पूर्णा इति गेहस्थि

११६

सुतो वरद्विणेति। अतोतयोः पुनर्विधानादश्वंतिश्चियते। यदन्तयेन ततिदेश इति।
 वायमस्यापुत्रप्रामाणिकत्वाद न्यत्राः नतिदेशः॥ द्वादशाहांते तच्छ्रवौ निर्वर्तवमा
 स द्वितीये च तीयेष ण्मास्ये संवसरे सद्यो वा नवा द्वादशाहांते आध्वना दिवमा नवा
 दशहंति तच्छ्रवौ षि अग्रयेष वमा तायेत्यादीनि निर्वर्तयति प्रश्नममा सो द्वितीये मा सो द
 तीये मा सो षण्मास्ये वा। संवसरे वा। सद्यो वा पूर्णा इत्यनंतरं तस्मिन्नेवाहति। पने स
 वे स मविकल्प्याः। शाखातदे। द्युहेय हे वडुर हेऽर्धमासे इत्यपि विहितमस्ति। द्वा
 दशाहांते इत्यत्रातपहणा सर्वत्र द्वादहांते अहांते मा मां ते द्वितीयां ते संवसरांते इति
 जेयं। न्यायमासे नत्वादिति। अथवा तच्छ्रवौ षि न निर्वर्तयति। पूर्णा इत्यंतमेव करो

म।

२
१११

अ. २

नि। त दाहुरेनामेवाहति ॥ अत्राशेत्तराणिहवीर्षितादित्येति क्रते। तन्व
हवीर्षीतिवक्ष्यमाणानाहविषासंज्ञासंयक्तागशेतचहवीर्षीत्येवमादो। तात्पर्यह
॥ अग्रयेपवमातायप्रथमातत्राग्रयेपवमातायाष्टकपालः प्रथमाइष्टिर्भवति
॥ अत्राधानादिकर्मापवर्गात्ता। अत्र ब्रह्मवराणां तावः पूर्वमेव ब्रह्मणः ॥ इतवान्
चवाश्चिजः प्राप्तिनिःस्पृष्टाधेयेत्र ह्नासामानिवायेतीति क्रतेः अन्त्यसर्वम
वति ॥ ॥ अग्रयेपावकाग्रयेष्टचयेद्वितीया ॥ द्वितीयाइष्टिर्द्विहविक्रानभवति। अ
ग्रयेपावकायाष्टकपालः प्रथमहविः ॥ अग्रयेष्टचयेचाष्टकपालोद्वितीया ॥ अष्ट
कपालाः सर्वउरोडाशमवतीतिवचनात्रयोऽष्टकपालः ॥ केवलवर्हिप्रथमः

११२०

हविर्भवति समानवर्हिषी ॥ उत्तरेइतिवचनात्। प्रथमाया मेकं हविः ॥ उत्तराद्विहविका
। एतेत्रयोपिपुगेडाशाअग्रयेष्टमेकाः ॥ तेनष्टकपालश्चादिसर्वमाप्तेयवद्भवति
। अत्रशमवायतसूत्रादाद्ययोरिष्टोमष्टादशेधाकाष्टाति। ततोयायाविंशतिरिति
। तथाचशंखायतः पांजदशयं चमासिधतीनाबसमदशादियायमिति ॥ अदि
त्येवरुमुतीया। ततीयाइष्टिर्द्विहवित्वेवरुर्भवति ॥ अथादित्वेवरुर्निर्वपतीति
श्रुत्वात्। एकस्तुद्विषामपपक्षः ॥ पक्षोत्तरमप्याह ॥ ॥ आग्नेयएव
वापुरस्तादादित्यस्य ॥ ॥ अथवात्रादित्यम्यवरोः पुरस्तादाग्नेयएवकेव
लाभवति। तन्प्रायुक्तेद्वेऽष्टी। अथदाहतीयाग्रमेचाष्टकपालेगुडाशनि
पु

निर्वपतीत्युक्ता अथादिशेचरुं निर्वपतीति द्वयोरेव ह विषोऽश्रवाणां तात
 स्मिन्मन्त्रे द्वे द्वेष्टी। नन्विष्टि त्रयं शाखायने आदित्यं प्राप्नुपांशुत्वपेष्टते
 कात्यायनेन तु तद्द्विषामेवोपांशुत्वमुक्तमिति। तद्द्विषावप्येवमानी
 दीनां त्रयाणां मेवांतापि दिष्टा। स एव यस्मिन्मन्त्रे रित्यादिश्रवाणां तात॥ अ
 धुनो भ पक्षेऽपि तद्द्विषादक्षिणा माह॥ ॥ षड्दक्षिणा प्रतिविमञ्च
 दत्ताति। द्वादशचतुर्विंशतिवा। षड्दक्षिणा दत्ताति। द्वादश
 वागाः चतुर्विंशतिवागाः। तावैषदद्याद्द्वादशदद्याच्चतुर्विंशतिदद्या
 दिति श्रुतत्वात्। ताश्च प्रतीष्टि विमञ्चदत्ताति ननु प्रतीष्टिसमुदिताः २१२

तेन षड्दक्षे प्रथमायातिष्ठः। द्वितीयावतीष्ठः। एवं द्वादशपक्षे द्वयोः षट्षष्टा च
 तुर्विंशतिपक्षे द्वादशद्वादशति। केवलाग्रमपक्षे विभागाः स भवाः स वा सो तत्रैव
 दाने॥ ॥ भूयसी अथ यथाश्रद्धे। भूयसीः बहुतराश्च दत्ताति। न षट्द्विषादशचतुर्विं
 शतिसंख्या एव कियतीः अधिका इत्याशंकायां प्रथमवायनियमप्रतिषेधादि
 का एव प्राप्नुवेति। तत्रिवृत्त्यर्थमाह॥ अथाश्रद्धमिति। यावतीषु द्वादशावतीरित्य
 मिन्नर्थे यावदवधारणा इत्येनेनाश्रयाभावो यथाश्रद्धमिति। ततश्चतुर्विंशते
 बुद्ध्यापराद्धायावती हीतुमिच्छेत्तावतीर्द्दिष्टादित्यर्थः। कथं पुनः षडादिदाने
 यिकर्मसिद्धौ जातायामधिकादावुश्रद्धा स्यात्। इत्ययस्यः दुष्करत्वादिति चेत्

उच्यते। पुणविशेषफलविशेषः तिन्यायादक्षिणासंख्यारूपमुत्तस्याधिक्या
 त्फलभूम्येव कामयमानस्य भवेत्येवः विक्रदानेपि आहो। तस्यासति अत्रिक
 दानपुणानित्यादयमोशहावीर्यः स्मृत्युचक्रियमाणातिमवीणाकमिणिम
 हाफलानि सुश्रितितेन पडादिसंख्याभिः पचविशत्यादीनाभूयसीनादानस्य
 पक्षोतरस्तिनैव अवाणाननुषडादिभिः समुच्चयेन येनुषड्रोभूहभूयस्य इतिक
 श्यति। तेसां दशवतुविंशतिविधी अनुवादविवस्याताभूयस्येनैव दृश्येद्वयो
 णिमन्यते साहृत्वा अस्या अपि यथा अहं भूयसीर्द्धादिति तस्याथयदोषः पक्षम
 पितस्यप्याहत्वेतासंख्यातमेव यजननात्। तस्माद्वयसीनादानेवतुर्थः पक्षः

आपसेवः॥ यद्युताद्योः ग्रीनादवीते काममेविकागोदद्याससागोप्रत्याभायो
 भवतीति विज्ञाये॥ धेनुरादित्यस्या आदित्यस्य चोर्ध्वतुदक्षिणा। तस्यैधेनुर्द
 क्षिणोतिश्रुतेः॥ ताएताः पडादिदक्षिणाः इक्ष्मागान्त्वाधानागोऽलूखलमुस
 लाभ्यादष्टदुपलाभ्याः दविष्यज्जघ्नीति प्रकृत्य स एष यज्ञो नो न दददक्षीतद
 वादक्षिणाभिरदक्षयन्ति॥ इलूखलमुसला दिहनस्य ये जस्य स मृद्वर्थ
 मेव दक्षिणायाः श्रुतत्वात्॥ अस्याश्चितायाः प्रयोजनेन वेति सूत्रात्॥ अथो
 तराणि हवीः षिनादियेतीति श्रुतेऽथ करणापक्षेणायाः श्रुतत्वात्॥ अथा
 श्रितायाः प्रयोजनेन वेति सूत्रात्॥ अथोतराणि हवीः दक्षिणाया अप्यभावः

अनृतातिथ्यपनोदतिदधीक्षन्वीसपन्नामुदकातिवजीयेत॥ मजमानोऽनृतं
 मिथ्याभाषता॥ अतिथ्यपनोदसायवालेसमागतस्यातिर्नगराणां॥ पूतिदावा
 धनोदराक्षिदारुणाप्रक्षेपाणां॥ तस्मात्तपुतमावातीतिमरणं॥ पूतिरभि
 ववाविद्यादोपूतिशब्दमुदुर्गंधवाचिन्वदर्शनात्॥ अथवापूतिलिङ्गेदावी
 दध्यादितिशाखातरात्॥ अवीसपक्वेअवीमशब्दः॥ अथिवीवी॥ याम्पुनृवीस
 पृथिव्यामिति॥ आक्ताक्ता॥ अतश्चपृथिव्यायत्यक्तंतिदुकादिनदवीसपक्वे
 नाथुदकं॥ नोशब्देनानोर्दवाएषास्वाप्यायदमिहोत्रमिति॥ अत्रोत्रमुच्य
 ते॥ तेनामिहोत्रार्थमुद्धरणं॥ तेतस्माभिंपावदुदकपानंनकुर्वीता॥ अथवाना

विनाकायांयदुदकं तस्यापानंनकुर्वीदिति॥ तथाचमानवेद्याअंतर्नावापोसु
 र्नेतासामाचामन्नलिङ्गेदावीदध्यादिति॥ आपन्नवः॥ लिङ्गेदारुनादध्यादेत
 र्नायपानोऽप्रीयादिति॥ नजमानआधानानंतर एतान्यनृतादीनिशावन्ती
 वंयेतानवाआदितापिनामृतवदित्यमिति॥ अतोयमभृतप्रतिषेधः
 अतस्तदपराधेश्रोतंप्रायश्चित्तादंतरतशाखातरात्॥ अधिकारित्वादिविषया
 ताव्याअप्येतनियमाभवेत्येव॥ ब्रह्मवर्षमिति॥ त्वयाहीरलोम्यममुपशा
 यीद्वादशरात्रेष्वत्रैत्रिगत्रमेततः॥ यजमानआधानानंतरंद्वादशरात्रेअ
 थवाषडात्रेअथवाअंततः॥ अतिसप्तहोत्रिगत्रब्रह्मवर्षाभवेता॥ तथाअग्निनि

त्वधिरित्रीनाहं पत्याहवती पदक्षिणा प्रिसत्यात्रित्यं धारयेता तथा हीरहो
 मीदुग्धनेवाप्रिहात्रनुजुयात् तथा प्रिसुपशा यो। अप्रिसमीपे एवभूमाशय
 तत्र त एव ब्रह्मवारीत्यादिपुरुष विशेषात्वेन अवगादतेन यमाः पुरुषायाः
 तेन सोमाधाने समारोघाया इति समारोपे अकृत्वर्थत्वात् तेन पुरुषधर्मा प्रि
 नित्यधारित्वं वाच्यते। तत्तश्चतयोरेव नित्यधृतयोर्गार्हपत्याहवनीयोः सत्रा
 राणाः। समारोपः क्रियो सत्राराणाः। समारोपः क्रियते। अतप छकृत्वाता
 अत एव पुनरुधाने कृते त्रिगत्रादिमध्यमावास्याया तेन वाचा कथ्यया ह्री
 च होमीत्यस्य भुरुषाश्चैव धावः। वरुणा प्रधासादिधाते समारोपेणाप्रिनित्या
 ६१२

त्वधारित्वस्य च। अत एव नित्यधारित्वविधानात् सायं प्रातर्होमदर्शपूर्वमा
 सहोमतदत्वारभाणीयादिसर्वप्रसंगात् तस्मिन्नेव नित्यधृते विहारकत्रेष्टे।
 प्रतिकर्षो ह्येवमप्रसंग इत्युक्तत्वात्। अन्यधेयमुक्तं। इदानीं श्रुतिक्तमा
 नुसारेण पुनरार्धप्रमुच्यते॥१०॥ पुनराधेयमा ध्वान्तप्रतिज्ञातस्य॥ पुन
 राधेयमिति वक्ष्यमाणस्य कर्मणाः संज्ञा। इभ्यानुगमने पुनराधेयवेत्येवमादौ
 संख्यवहारायाः॥ तत्पुनराधेयमा ध्वान्तप्रतिज्ञातस्य यजमानस्य भवति। आधा
 नेन लक्षणेन न यस्या प्रतिज्ञातमप्युक्तं श्चमुपजायते। स आधानप्रतिज्ञात
 तिभर्तृपज्ञाचार्या यवक्षते। यस्या ध्वान्तमनेतरमेव प्रतिज्ञातमप्यगते स आधा

नाप्रतिज्ञातः तिकेकीः अत्र एवं श्रूयते। यस्याः धानमपार्थक्यं स पुनरादधी-
ता तथा यो श्रीः धाय सर्वज्यानि जीयते स पुनरादधीतेति॥ ॥ सूत्रार्थः
प्रतीतः प्रसिद्धो ज्ञातः प्रतिज्ञातः प्रादयोगाताद्यर्थप्रथमयेति समासः। मोघेन
वृत्ताध्ययनादिमन्त्रयः प्रतिप्रसिद्धः पुरुषः स प्रतिज्ञात इत्युच्यते। न प्रतिज्ञातः अ-
प्रतिज्ञातः आधानेन लक्षणात् न निमित्तेन तिष्ठति ज्ञातः आधाना प्रतिज्ञातः यः प्रा-
गाधानास्त्वच्च प्रतिषेधः। पित्रेभ्यो धानसमनंतरं संबन्धरादवीगेव विज्ञानादि-
हानेर्लोभाभावाच्च। अप्रतिज्ञातोः। प्रसिद्ध इव स्यात्। अप्रतिष्ठ इव भवत्स एव मु-
क्तेतस्मै दंडाद्यमुत्सर्गपूर्वकदुष्टाभ्युत्पादकपुनरावेयसंज्ञं कर्म भवति॥ त

यावद्यवर्णोपयतो धानादृश्चिद्वैदवीक्तवस्तरं द्रोहिणामपि होत्रमुत्सृज्य
पुनर्वैद्यः पुनरादधीतेति। शाखायनश्च काम्यपुनरादधेयमधानानेत्येति। अश्रा-
र्थः। आधानं संसृतेष्वग्निषु पुत्रादिकामशाश्वधानिकमीणाकुर्वन् पित्रग्नि-
दोषाच्चः कामान्नप्राप्नोति सोऽतानान इत्युच्यते। तस्मादुष्टानि परित्यागनादु-
ष्टाभ्युत्पादकतया काम्यकामेभ्यो हितेषु नागवयं भवतीत्यर्थः। आपस्तंब-
श्च। अग्नीनां धाय तस्मिन् संवसरियो न क्षाया स पुनरादधीतप्रजाकामः पशु-
कामः पुष्टिकामो ज्यान्यापुत्रमर्त्यापामिति। मानवे वा आहितेषु मुष्ट्यमानः।
पूर्वोपोहिमासीमुपोध्यात्रये विस्थानराय ह्यदशकपालं निर्वपेत्पोहिमासा

मि

ज्वलतो विस्त्रेतेऽस्या येनया स्यात्तं विकारान्वास्यास्यामोयथाप्रातं वक्ष्यमु
 शरिद्विषु पुनर्वस्त्रागुरुधावेति। काठकेचमृधेयपुनराधेयमिति। तेन भवे
 यज्ञकृत्याख्याने मुक्तमिवाभाति। अथवा अथमर्थः। प्रतिज्ञातशब्दः प्रियव
 चनः। कृतः। एतद्वा स्य प्रतिज्ञातमध्यामयथा प्रियोवापुत्रो हृदये दत्त्वा दौतथा
 दर्शनात्। हरिष्यामि मध्निवावायैश्च तथाया स्यात्तत्वात्। अतः प्रतिज्ञाते प्रि
 येन प्रतिज्ञातमप्रतिज्ञाते अप्रियमित्यर्थः। आधानसमनंतरं मेव सर्वे हानि
 पुत्रमरणं। प्रतिष्ठाहानि धर्मे निष्ठदर्शनेनाधाने अप्रतिज्ञातमप्रियं अतिष्ठक
 लदत्त्वा वल्लभस्य स आधानो प्रतिज्ञातः। तस्याधानप्रतिज्ञातस्य पुनराधे

येन वतीति। अथ मेवोक्तलः सूत्रार्थः फलांतरमाह॥ ॥ रात्र्ययशस्कामस्य वा॥
 रात्र्यकामस्य शस्कामस्य वा पुनराधेये भवति। वरुणो देवरात्र्या कामादवे।
 सोमो यशस्काम इति। तथा यशाद्भवति रात्र्ये रात्र्ये एव विद्वानाधत्त इति अ
 वणात्। त्रिरात्रावरं मग्नीनु सृज्या। त्रिरात्रमवरं निरुष्टा मेति मय द्रष्टव्यं यस्य स त्रि
 रात्रावरकालः। तेनातिमपक्षेत्रि रात्रिमग्नीत्वा ईपत्यादवनीयदक्षिणाग्नी सं
 भ्यं चो सृज्य पुनराधेये भवति॥ अतएव त्रिरात्रावरमित्युपदेशाच्च त्रिरात्रे च व
 द्वात्राटि संवत्सरपर्यंतं पुनराधेयस्य पुरस्तादग्नीनामुत्सर्गः कर्तव्यः। तथा च
 पञ्चवाः संवत्सरपर्यंतं मुसृष्टाभिर्भवति रोहिणी पुनर्वसु अश्लेषा इति तदत्रा

इति नक्षत्राणि वषासुशरादिवा दधी तं कृता कृताः संभारा इति अग्नीतिव कुवच
 नष्टे त्रिषष्टिप्रसूतं सुचरितार्थत्वात्त्रयाणामेवोत्तरीः न सभ्यशेतिकर्तुः।
 सर्वेषामुत्तरी इति युक्तं। अविशेषात् शश्याप्रार्थोऽह्नोत्तरी कार्यः। वङ्गवचनो
 प्रदेशात्॥ ॥ सद्यो वा अथ वा सद्य एव समाने हृत्येव यस्मिन्नहनि पुनरावेयं क्रि
 यते तस्मिन्नेवाहनि प्रातरग्नी बुभुक्षु न्यपुनरादधीताः अस्मिन्त्यहो विशेषवत्प्रातिस
 श्रुतिर्दिता॥ ॥ पुनर्वसुः पुनर्वसुनक्षत्रे पुनरावेयं भवति पुनर्वसुः पुनरावेयं
 मा अथ वा मध्यादिने भवति॥ दिनस्य मध्यमध्यादिने मध्याह्नकाले इत्यर्थः। सर्व
 वषाद्यादधीतेति तस्मादु मध्यदिने एवादधीतेति च श्रवणात्॥ मध्यदिने न

स्य वषाभिः सह विकल्पान् स मुच्यते। यदा मध्यदिनोऽथ वषा इति मध्यदिनस्य व
 षा कालत्वसंभवात्॥ कुशराधानां यदस्यावेयं उक्तं दारुभिर्हृलेतमादधातीति
 तथाऽह्नो नोदराणां भित्ति च तदुभयं कुशोः कार्यं॥ तं वेदमुरुद्वरतीति श्रवणात्
 सद्योऽह्नोत्तरीपक्षे विशेषमाह। त्रीत्यंशपमर्कपलाशयोः पक्षे गार्हपत्यस्थाने
 निदधात्येवमाहवनीयस्यावाहः मध्यस्थेति। वेद्यदिसद्योऽह्नोत्तरीपक्षे दाय
 विशेषः। त्रीत्यंशपमर्कपलाशयोः पक्षे गार्हपत्यस्थाने निदधाति। एवेयावमपू
 षिना आवसेत्यादिना वापक्षे तं गार्हपत्यस्थाने निदधाति। एवेयावमपू
 षेयवमपूषे एवमिति। अर्कपत्रयोः कपालस्थानीययोः पक्षे आहवनीयस्या

ने निदधाति। अथ पश्चात्तेन स्मार्त्तानां च भू संस्कारान् कृत्वा श्रौतमुद्घोषनं
 वक्तुं त्वकार्यं॥ ततो त्वत्वात् स्मार्त्तानां दिव्यतः सभारघ्यप्रतिधानमुक्तं। भू
 वदति सभारघ्येति। अथ पश्चात्तेन विधाय पूर्वोभ्यामेव तावेतदप्रभ्यासतर्ह्य
 इति वदतस्तदुक्तं॥ यान् कुर्यात् त्रिभिर्घवातिहितो भवत इति रात्र्यतद्धानपक्षे
 पूषति धाननिषेधासन्नश्चेदित्युक्तं॥ आग्नेयः पंचकपालऽपांः शुभ्रायुतमा
 दनुयाजाता अच पूषा जुह्यते न तं नृदविषास्याने इदमुद्यते। अग्नेयः पंचकपा
 लः पुरोडाशः कर्तव्यः। स च प्रायुतमा दनुयाजादुत्तमानुयाजात् पूर्वोऽपांशुः क
 र्त्तव्यः। आग्नेयमेव पंचकपालं पुरोडाशनिर्वपतीति प्रकृत्य तेनोऽश्वरसुवे

रुत्तममनुमानं यजतीति श्रुतेः सृतः प्राशित्कृतं। अग्नेयमेवेत्येव कारणादयो
 षात नृदविषानिगमः। तेन पुनरावेद्ये अग्नेय एव कवलो भवति। न पवमानो ह्य
 इष्टायः तर्जवा॥ ॥ अथ वा रुत्तममनुयाजं वदंत्यित्वा न्यसर्वकर्मोपांशु भवति
 ततो पांशुवरंतीति चराशश्च श्रवणाशश्च श्रवणाता वराशश्च सविमित्युक्तं
 त्वात्। इहैरुत्तममनुयाजं मतीत्युत्तमानुयाजं मात्रस्यैवोच्च विधानाच्च। त
 स्मादयमेव पक्षः॥ अग्नीति तिवा प्रथमप्रयाजे नुयाजे वा प्रथमप्रयाजे प्रथम
 नुयाजे वाग्नी च जेति वा प्रयोक्तव्यं। वासमिधाय जेति देवा च जेति वा। स अथा
 याह स मिधाय जेति इति प्रकृत्या ह अग्नीत्यनेति त्वेव ज्ञयादीति उभयथा अ

वणादिकल्पः कर्तुः। परंतु अग्नीं जेत्येति त्वेव बुद्ध्यादित्येव कागदवधारणा एवायं वा
 शब्दः। तयोथावानुयातेषु। अथ यदेवान् अग्नेः अग्नीं जेत्येति तदा हेति नियमेन
 श्रवणं॥ अन्यभागाद्वितीयोपययवमानायेंदुमतेवा। अत्र प्रथमं अन्यभागा
 त्रेय एवा द्वितीयस्त्वप्रमे एवमानाय अत्र येंदुमतेवा कर्तव्यः। सोमायेति वच
 नादये द्वितीये अन्यभागे देवता विकल्पः॥ हिरण्यपदक्षिणान् द्वाभ्यां धे
 यिकीश्च ह्यश्रुतेः। आसन्नामेये हिरण्यपदक्षिणा भवति। अनङ्गानुवली चर्द्धवा॥
 तस्य हिरण्यपदक्षिणा अनङ्गानुवली सदि वदना ग्रीय इति श्रुतत्वात्। इह त्राभ्यां धे
 यिकीः। अत्र धेयमंवे धिनी एवैष ह्यद्यादित्यादिकाश्च ददाति कृतः श्रुतेः। ताड

मयी ह्येताभ्यां धेयिकीः पौनरा धेयिकीश्चेति अत्राधेयिकी ह्येता पौनरा धेयिकी
 ह्येता तीति शारवातर उभयौ नादीन श्रवणात्। तत्पुनर्नीय पद्यते। यतो मित्वा क्य
 अत्राधेयिकी ह्येत्येव वाद एवायमिति पूर्वमीमांसकेः सिद्धान्ति मस्ति। अत्राधे
 यिकीश्चेत्येतावत्पुनश्च शारवातरीयवचने मूलविधित्वमाश्रयणीयम्यात्॥
 अत्राधेयवदस्य सद्यः। अत्र पुनराधेये उक्तादत्र सर्वमत्राधेयवद्वति
 वासः परिधानादि पूर्णाङ्गत्वं तां ब्रह्मचर्यादयः सर्वे नियमाश्च विशेषमाह सद्य
 इति इदं वसद्य एव समाने एकस्मिन्नेवाहनि भवति नात्राधेयवद्वहं। अत्रात्र
 गारकरणं भवति। तयोर्विद्यमानत्वात्। अतएवाराणां प्रदानं वड ह्यसौपि

नमति अनभिसेकारत्वादितिके वित्तसर्वमपि पुनर्भवतीत्यपरोऽदृष्टार्थत्वा
 त्वाववनेविनापित्युक्तमशक्यत्वाच्च। तथाच काटको पूर्वध्वजान् व्यष्ट्यासा
 द्याग्नीम्बन्धे पुनरादधीतयद्यप्यधेयतत्पुनराधेयमिति। सोमयाजीवे
 त्युनरादधीतनमन्नयेदासोमेज्यायाः सन्नयेदिति वादरायणा इति। पुनराधाने
 ण नैव न्यायेनैवमादिसर्वपुनःकर्त्तव्ये। तत्र द्वादशरात्राद्यप्रधारणाकृते तन्म
 ध्येतेष्वनित्यत्वे तेष्वपि पुनश्चुचातुमीश्वरकृतवैरुतेष्टादिकर्त्तव्ये। अपि
 नित्यकारीत्यादेः पुरुषार्थत्वाद्वा रुपाप्रवाससोमोदोरुत्वर्येष्वपि पुनश्चुचातुमी
 श्वराकृतवैरुतेष्टादिसर्वकर्त्तव्ये। अपि नित्यकारीत्यादेः पुरुषार्थत्वाद्वा रुपा

प्रवाससोमोदोरुत्वर्येण समारोपेणाव। स्यवाधाः। अमावास्यायां वाचा हो
 भे। जीरहोमित्युवाच। अधुना पुनराधेयस्य पञ्चातरमाह॥ ॥ अपराह्ने मैत्रो
 वरुणा विशानमभिते पुनराधेयं तं रुत्वा रात्रिश्च तया प्रातेश्चरति तत आधा
 ना पुनराधेयं दिवसात्पूर्वदिने अपराह्ने मित्रावरुणा देवत्याव
 शावध्यातो गलभ्यते। तस्माश्चानजमिते सूर्या जातप्राक् पञ्चपुनराधेयं तं क
 र्त्तव्यं रात्रिश्च तया वशयारात्रिं विशसनादिश्रयणां तं कृत्वा द्वादसनादिना
 प्रातः प्रचरति। ततो वशासमाभ्यनंतरं सघोमीनुसृत्या धानेषु नराधेयसंज्ञं
 कर्त्तव्यं। प्राक्युक्तेष्वेककालेषु। अस्मिन्वक्ष्ये पूर्वदिने मैत्रावरुणावशायाः॥

करणाविधानादिगत्रावरमस्युसर्गो न भवति। तस्यानापन्नमपूपात्तर्जनम
पिन भवति केचित्। सद्यश्चेदित्युक्तादवत्येवत्ये। पुनरावेयमुक्तावधानीश्रु
तिक्रमानुसारेणाप्रिदोत्रवक्तव्ये। तदनादृशशाखातरदृष्टक्रमेणातदंगी
मतमुपस्थानमाद॥ सायमाहुः। ५५ दुतायावजमानोनी उपतिष्ठते वा लुप्रा।
सायमाहुः। तापोमत्याशाखातरसमिदसीति स मिदाधानानंतरं यजमानोनी
गार्हपत्यादवनीयोर्वसप्रेणावक्ष्यमाणो न वा स प्रसंज्ञकेनोपस्थानेनोपतिष्ठ
ति। ते स्मैकमत्री उपतिष्ठेत् सायमुपतिष्ठेतेति च श्रुतिः। काणवानां समेदसे मिदा
धानमत्र समनेतरमुपप्रयेत इत्याह यस्थाने मत्राणां पागदयक्रमोचसीयते

सि२

पर्युत्तपानुप्राक्। तस्याप्रिविसर्गोर्थत्वादविष्टहस्यवोपस्थानार्हत्वादतएव
वाप्रिसर्गात्पुनरेवमुक्तं वाग्यमस्य कर्तव्यं स कलप्रयोगार्थत्वादिनवा। अथवा
वासप्रेणापतिष्ठते। अथयस्मादुपैवतिष्ठेताथयस्मात्त्रापतिष्ठेतेति विहितप्रति
षेधत्वाद्दिकल्पः। अत्र उपप्रयतो अक्षरमित्यत आरभ्य परितद्वत्तमस्येते वा
सप्रोपस्थाने समाधाय क्रमेणैव कर्तव्ये। तत्र विशेषमाद। तिस्रश्चिरूपप्रय
तोऽप्यप्रत्नापरिते वित्रावसाविति च। अस्मिन्नासप्रोपस्थाने उपप्रयतो अक्ष
रं। अस्पृश्यामनुष्कृता। परिते हटमाः। दत्ते तास्मिन्नुद्योपस्थास्यनस्थिता ए
वेत्तिर्जपति। वित्रावसाविति च स्मिन् इत्यपि स्थानपरिते मेव विर्जपेत्तयं। सावेति।

पथमाजपतिविसेतमामितिअथाप्रेयीतदभयइतिप्रकृत्यत्रैवजपति।वित्रा
वशोघ्नसितेपारमशीयेतित्रिरुक्तयतीतिचश्रवणात्॥नामग्रहणादेवात्रैव
मिद्वेतिस्वइतिप्रदांघ्रिस्थानपठितानामेवत्रिर्जपप्राप्त्यर्थं॥ ॥सत्त्वमित्युपवि
श्य।रुपप्रयेतइत्येताग्रभ्यस्तितेपारमशीयेत्येतत्पर्यंतमाहवनीयसमीप
तिष्ठन्जपित्वाअथाहवनीयसमीपवोपविश्यसत्त्वमग्नेसृष्ट्येतिजपति।ए
तावन्नेमतिष्ठन्जपत्यथासीनःसत्त्वमग्निइतिश्रवणात्॥ ॥गोशक्त्यध्वस्येति
।ततोध्वस्योधोवइतिमंत्रेणामापगातेत्येतांगोप्रतियजमानो गच्छेति।याति
।अथगामाभ्येत्यध्वेतिश्रुतेः।गोश्रात्राग्निहोत्रेवमन्त्रिधानादितिकेचित्।अ

न्यापीत्यन्ये।अग्नीहोत्रीपक्षे तुपयोहोमपक्षेतेतदुपस्थानेनान्यइत्ययवाश्र
दिहोमपक्षेइति॥अन्यपक्षे सर्वदापीतिविशेषः।अध्वस्याधोबोमक्षीयेतिगो
ष्ठमुपतिष्ठतेइत्यापहोव।तथाधुतरंअध्वस्याधोवइतिमंत्रेवकुर्वन्नश्वदर्श
नात्॥गामित्येकवचनश्रुत्यापक्षेयस्याप्युपपत्तेः।तथावश्रयतोसमहइति
।याहृत्यशवोत्समहइतिपशून्प्रकृत्यतस्माद्यद्येनमायतनाद्वावेग्याप्राया
यापथेयुरग्निहोत्रं कुत्वासमहइत्यपातं।तत्तत्रमहस्यमहोवइत्यस्यैवो
पस्थानस्यवक्तृत्वविशिष्टमश्रमात्रविषयत्वेनानुवादीत्॥सहहितेत्याल
भते॥गोघेतात्समहितानिबिंश्वरूपात्मनेनमंत्रेणामालभतेइत्येन

का. ३

२३३

सृष्टिः ॥ अथागामनिर्भूतसिंहितासीति श्रुतेः। गार्हपत्यं गत्वा पतिष्ठ
उपत्वेति। ततो गार्हपत्यं प्रतिगत्वा उपत्वा भेदिवेदिव इत्योरभ्यासायतः स
मस्मादित्यनेन मंत्रेणा गार्हपत्यमुपतिष्ठते। अथा गार्हपत्यमन्यति मगार्ह
पत्यमुपतिष्ठतीति श्रुतेः। अत्र गार्हपत्यमुपतिष्ठत इति विशेषोपादानान्
वीक्ष्य मपस्यानमाहवनीयस्येति ज्ञायतो अग्नी इत्युभयोरुपस्थानं वि
धानात् ॥ गार्हपत्यं इह इति ॥ तत इह इति मंत्रेणा पुनः तामेव गोप्र
तिगच्छति। अथागामभ्येतीह इति श्रुतेः ॥ काम्या एते त्पालभते कि
म्या एते त्पतेन मंत्रेणा तामालभते। तामभिमुख्यति काम्या एवेति श्रुतेः।

अत्र शाखायतः ॥ अग्न्यपस्थानस्थानर्यलुप्तं प्रदसजपेदिति ॥ याजमा
नं जपेत् सर्वं नत्वं च संहिता। न लेन काग्या नो देवः प्राधितो यच्च नानुर इति
तद्वाच्ये ॥ सोमानमित्यनुदकं ब्रतोपाधनवत्। ब्रतोपाधनवत्। ब्रतोपा
यनदित्यनेनापरेणाहवनीयं प्राप्तिष्ठन्नग्निमीक्षमाणा इत्येतावदेति दि
श्यते तत्र वा उपस्पृश्येते तदपि प्राप्नोति तन्निषेध इत्यनुदकमिति नद्या वि
धानादेव निरसमप्यतिदेशात्प्राप्तिमांशं कपनिराक्रियतो तेनात्र गार्हप
त्याहवनीयघोर्मधोप्राप्त्युपस्थित्वाहवनीयमीक्षमाणाः। सोमोऽस्वर्गा
मित्यत आरभ्य यनरत्नो सिदाशुष इत्येतं जपति। अथांतरेणाहवनीयं

गार्हपत्यं च प्राङ्दिष्टान्नमिमीक्षु माणो जपति सोमान् ६ चुराणमिति त्रिरेतक
पतीत्येतस्य श्रवणात् ॥ अतरेणायराज्ञा गत्वेत्यस्याश्रयानेति देशः ॥ अत्रा
श्रुतत्वात् ॥ पूर्वमेवानेन यथाप्रतिष्ठत्वाच्च ॥ त्वाणीमासवत्पुत्रनामग्रहणो ॥
पौर्णमासे यथाततो सिते तुरसीति मंत्रेण पुत्रस्य नाम गृह्णाति ॥ तथा त्रापि
पुत्रनामग्रहणो करोति तेन ततो सीति पवित्रत्वाद्दमेकमेव देवीर्धर्ममुकश
र्षपुत्रोऽस्तु सेतनोऽति ॥ आत्मनो विद्यमान इति तत्तवेवेति च सर्वं भवति
च सर्वं भवति ॥ अथ पुत्रस्य नाम गृह्णातीति दमेयवीर्धमित्यादेः श्रुतत्वात् ॥
पुत्रस्य नाम गृह्णाति पुत्रयोऽपुत्राण्यप्यो प्रियतमस्येति लोमाहिरिति ॥

पुत्रस्य नामाभिधायकत्वात् ततो भवतीति शाखायनः ॥ अथैवोपस्थानश्च
वेकल्पिकः ॥ स्तुलकोपस्थानमाह ॥ भूर्भुवः स्वरिति बोधोऽथवा ॥ भौमा
अथवा ॥ भौमा गार्हपत्याहवनीयावग्रीभूर्भुवः स्वरित्यनेनैव मंत्रेणामिदा
धातानं तस्मैवोपतिष्ठतोऽपूर्वमाहवनीयेषु पस्थायानेनैव गार्हपत्येषु
तिष्ठतोऽथ द्रुतेऽभिहोत्र उपतिष्ठते भूर्भुवः स्वरिति यद्वा अदो दीर्घमसु
पस्थानमाशीस्वसाशीरियंत देतावतैवेत अवेमा प्रीति ॥ तस्यादेतेन
वोपतिष्ठतेति श्रवणात् ॥ ॥ अथोपस्थानप्रसंगात् श्रुतिमंत्रक्रमानु
सराणां च प्रवत्प्रदुपस्थानमाह ॥ प्रवत्स्य सर्वात्रयीति प्रतिमंत्रं प्रवत्स्य

दुपस्यातमाह॥ ॥ प्रवस्यं सर्वत्र येति प्रतिमंत्रोऽप्रवस्यं स्वाप्तिममचिन
 शमात्। मीमांसति क्रम्यान् यंत्रो वासे करिष्यन् जमानः प्रवस्यदुपस्था
 नार्थमग्नीं उहृत्य नर्यप्रजाम इति प्रतिमंत्रोऽसर्वनिघ्नीनाह प्रत्याहवनीयद
 मीमांसति। क्षिणाती च्वलतउत्तदिक्रमोपापतिष्ठते। प्रवस्यच्चलतउत्तपतिष्ठतेति
 मातृवोऽथ प्रवस्यताहृत्य प्रवायजतिष्ठतेत्यादवनीयमिति श्रुतः। प
 शेधादंतेदक्षिणात्रिमितितयानर्येति गार्हपत्यं। सगार्हपत्यमुपतिष्ठते
 नर्यप्रजामिति श्रुतः। शंस्येत्यादवनीया अथाहवतिष्ठतेश्च यश्चानिति
 श्रुतः। पशेषादथर्वेति दक्षिणात्रिप्रवायशब्दादर्थकः कारिकाया॥

नील ३९२

ग्रामांतरेणार्थवायल्यावायत्रवाक्यवित। मीमांसतीत्येडात्रौ प्रवासः
 प्रवसेन स्मृतमिति॥ ॥ गच्छति तः स भ्यावमथ्यात्सी अत्र येन मर्तिया
 मस्मृत्ययथार्थगच्छति। एहा चेलति। अथ प्रवाज्जनति प्रवाधादयतिश्च
 वणात्। वाहनरहितश्चत। स्वयंप्रजनति पश्याप्रगच्छति। वाहनमहित
 अदश्चरथादीन् प्रधोवयतीति श्रुत्यर्थः॥ आश्वलायनः। अन्वाहितानेः प्र
 याणापयत्रौ पृथगग्नीत्रये युक्तं भ्यता अगिरसमेति वाज्यादुतिष्ठत्वा
 समारोपयेदयं ते योनिर्नृत्विम इत्यरागी गार्हपत्ये इत्यरागी गार्हपत्ये
 प्रतिपत्रयेत्याणाविति। मत्यावाप्तिमसर्जनं। गमनानंतरं कियंते मद्या

जिहमन ५

नेगत्वायत्रदेशेवाधिसर्गस्यैकाजायतेतत्रवाधिसर्जनं करोतिसयत्रवेला
 मयतेतस्यत्वावावविमृजतइतिश्रुतेः॥सयत्रप्रदेशगः॥चैलास्थानेवा
 धिसर्गस्यप्रच्यतेइहप्रदेशेयुक्तोवाधिसर्गाइतिततस्थानेस्यत्वागत्वावा
 चविमृजतइतिश्रुत्यर्थः॥अथवायत्रवेलास्यनिवासग्राममयीदामभ्यतेत
 स्थानेप्राप्तिपर्यंतवाचंयमोगत्वातदनेतर्वावविमृजताननुततःप्राप्ति
 त्थः॥इहविमृजेनष्टविधानादर्थोदुपस्थानसमनेतर्मेववाग्यमनेक
 र्त्तम्॥तदुक्तकारिजायाः॥अयंतिकंममारभ्यतावन्मानीषतिष्ठतायावच्छ
 दीवितृश्यतेदृष्टवाहनसम्यनःअनलादीशनेयावन्नावकांस्वायनशु

तःसुबुद्धिकल्पितोदेशइतिवाजसनेयिनइति॥एवंप्रवक्ष्यदुपस्थानेमु
 क्ताप्रापितस्ययजमानस्यकर्तव्यमाह॥प्रवसन्नाजमानेकुर्यादथाका
 लमात्मसंस्कारादममात्रत्वादममात्रत्वाभुतेश्चायजमानश्चदेकर्मयाज
 मानः॥प्रवसन्यजमानोयथाकालंयाजमानकुर्यात्॥योयोयस्यकालोय
 थाकावेतेतामिहोत्रकालेअग्निहोत्रसंवेधिसुदकं करोति॥एवंसर्वथापि
 नित्यकर्मभक्षणादिपाजमानेकार्ये॥पौर्णमासकालेतदीयतेदीयवपन
 कर्मणादिवत्याशनव्रतग्रहाणादिकं करोति॥एवंसर्वथापितित्यकर्म
 बुद्ध्यां कस्मात्॥आत्मसंस्कारात्॥अथेहेतुतयदेशायाजमानमपिन

मंवे। किंतु। यद्यदात्मसंस्कारकमुद्वेगव्याशानाद्यः शयनव्रतपहातादि
 कतदेवनाद्यत। इत्युपदेशः। कुतः। आत्मसंस्कारात्। यथावपनादिभर्ष
 जमानस्य। तामेक्षियते। फलप्राप्तिर्योग्यः क्रियते। तेन प्रसतापियते। दाम व
 संस्कारदेवपनादितत्तत्कनैद्यमवेतिहेतुः। यतः। पोषितोऽपियजमानोय
 जमानएव। तथाधर्ममात्रत्वात्। अयमपिहेतुपदेशश्च। यद्यहर्ममात्रंभा
 जमानश्चागदुपकारकयथाविच्छुक्रमात्मयोदमितिजमादिकंकर्तृत्वं
 संनिमित्तोपकारकंवेदवधनादि। इत्युपदेशः। कुतः। धर्ममात्रादेव। यतए
 वमादिकंधर्ममात्रमागदुपकारकमवानवेदवधात्रपितरइजतिजवल्

१२

र्मसंस्पृशितिहेतुः। किंच। कुतेश्च। श्रुतेरप्ययमर्थेऽवसीयते। यत्प्रा
 णितनापिमाजमानकनैद्यमिति। तथाचश्रुतिः॥ तदप्यतेश्चाका
 ण्डिहिन्यवसः। त्वमिहोत्रीष्टहभ्यः। कथं। चिदस्यकायकथं। सततीश्च
 प्रभिरितिकथं। अहश्चनेप्राप्तिभवेतीत्येतदाहेति। अथार्थः।
 किंचिदिति। अमिहोत्रीयावजीवसंकल्पितामिहोत्रवाच्यनमानः। किंचि
 हिरन्किंरूपममिहोत्रेजानतृष्टहभ्यः। प्रवसति। तथास्यप्रवसतोयजमा
 नस्यकथंतावत्कायकविकर्मयावजीवममिहोत्रेनुदुयादित्येतहाक्यं
 सार्थकंभवति। तथाप्रभिराहंमत्यादिभिः। कथंमंततः। संवक्षोभवति

अस्यमेव स्य तात्पर्यमर्थमाह। कथं सिद्धिर्दिति। अस्य प्रवसतो यजमानस्य च
 पशोषितं प्रवासदोषाभावेः कथं सिद्धीतीत्येतत्प्रश्नश्लोकसूचकप्र
 तिपादयतीत्यर्थः एवंप्रश्नकृते द्वितीयेन श्लोकेनोत्तरमाह॥ योजविष्टाभु
 वनेषु सविहानप्रवसन्निदं तथा तदस्या काये तथा सततोऽग्निभिरिति
 मन एवेतदात्मन सैवास्या तय प्रेषितं भवतीति। अस्यार्थः यो यजमानो
 भुवनेषु लोकेषु जविष्टः अनुषेय्यदार्थं तु अतिशयं तज्जवानमनसा रु
 स इह रवत्यपि प्रयोगाज्जातमनुसाधोतुं कुशल इत्यर्थः। विहानचिदेला
 भाय प्रसवत्प्रवासकारी भवति। तथा तेन वेदनेनास्य यजमानस्य तात्का

संयाजजीववाकां मायि सार्थकं भवति तथा तेनैव वेदनेन हरेर्वर्तमानोऽप्यग्निभिः संतंतां
 अज्जुह्वितः सवह एव भवति। इमं मंत्रं तात्पर्यकमप्यतेन व्याचष्टे मन एवेतदिति।
 एतन्मंत्रवाक्यप्रवासजनि तदोष निवृत्ते मने एव साधनमित्याह॥ तात्पर्ये तोड्
 न इत्यर्थः॥ तदेव विष्टातोऽतिमन सैवास्येति॥ अनय प्रोषितं प्रवासोऽपि विरहः॥
 मन सैवानुचितेन प्रत्यक्षतेऽनवतीत्यभिप्रायः। तथा वापन्नवः॥ प्रवसन्का
 ले विहारं भिनुया यजमाने जयति। प्राचो विदुः क्रमान्। कामतीति। विदुः
 क्रमा अपि विदुः। भिमुत्प्राप्ता जयति वदति। प्राच इति॥ तथा च काठका
 प्रवसत उच्यन्ते यजमाने वेति॥ तदुक्तेनोक्त्या यनन। निक्षेप्याग्रिस्व

दोषेषु परिकल्प्यत्विजं तथा प्रव सप्रयसेत्का मेवान्विप्रो मृषैव न विरं क्वचित्
 मनसा नैतत्कर्म प्रव सत्रयत्तेति । उपविश्य भुविः सर्वं यथा कालमनुवे
 दिति । अतः प्रसवता नित्यं कर्म यथा कालमनुसादितनीयं । याजमानं वा ग
 दुपकारकमात्मसंस्कारकं देवतोद्देशेन द्रव्यत्वात् प्रवचविद्वान्मिमुक्षु
 नकर्तव्यमिति । जन्माशने विशेषः स्मृतावुक्तः । इच्छादीरविकारेश्च भ्राष्टृमृ
 द्द्यान्यकांस्तथा । फलमूलानि वा श्रीयात्त्वर्वाणि प्रोषितोऽग्निमान् ॥ तथा । पर
 श्विपेक्षता श्रीयाहुडगौरसमेतरा । तथा । नोपवासः प्रवासस्यापत्नीधारय
 तेब्रतोऽसामर्थ्ये शरीरस्य भक्ष्यादृष्टाच्चाभावतः स्वसत्रयापवेदत्रमश्री

यान्योषितोऽपि सन्निविता । आगे विशेषः स्मृतावुक्तः । सन्निधौ प्रजमानस्य । उद्दे
 शत्वागकारकाः । असन्निधौ तु पत्नी स्यात् उद्देशत्वागकारिका । असन्निधौ तु पत्नी
 स्यात् अर्घ्यं दत्तुं ज्ञया । उन्मादे प्रसवे च तौ कृषीतानुजगविना । सर्वदा यज
 मानोऽवात्य तत्र दिशुष्यः सुदिरिति । कावकोऽवसत्य दाकुनं मन्येनायमुं जीत
 पर्वण्योद्यदादितं मन्त्रेतायमुं जीतेति । आगतोऽस्मान्माह ॥ एत्यय
 मत्वा जायमानः । यजमानस्य प्रकासाद्धा मसीपमागत्य मत्वा इच्छाकल्पिते प्रदे
 शे वागमने करोति । अथ प्रोक्ष्य परे ह्ययत्र वेलां मन्यते तद्वाच्यं ह्यतीति प्रोक्ष्य
 प्रहृष्टे ध्वनिगत्वा परे ह्ययत्र वेलां मन्यते तद्वाच्यं तद्वागममः

२४०
 तितत्रवाच्यं कृतीति श्रुत्यर्थः ॥ वेलाशब्देन निवासग्राममर्थीकामिधीप्रतइति
 केचित् ॥ सन्निवृत्तिरनुपेत्य क्विदुपेतिष्ठत आहवनीयगाह्यत्वं दक्षिणाम्नी
 नागत्वेति प्रतिमंत्रो सत्त्वात्तादिकमपि अनुपेत्य समीपगाह्यत्वं त्वोत्तमा
 तोपस्थानार्थमग्नीनुहत्याहवनीयगाह्यत्वं दक्षिणाम्नीनुपदेशक्रमेण वा
 गन्मविश्ववेदसमित्यादिभिः प्रतिमंत्रमुपेतिष्ठते ॥ स आहवनीयमेवाग्रउपति
 ष्तेयगाह्यत्वं दक्षिणाम्नीनुपदेशक्रमेण वा गन्मविश्ववेदसमित्यादिभिः
 प्रतिमंत्रमुपेतिष्ठते ॥ अस आहवनीयमेवाग्रउपतिष्ठते यगाह्यत्वं मुपेतिष्ठत
 इति श्रुतेरयमेव क्रमः ॥ तथा वापस्तवः ॥ समिधादक्षरुत्वाप्रत्येतियथाहरे

याइमेपितरप्रोषिवांसंपुत्राश्वावेत्येवं दवाहृतममयाः प्रत्यावावेतिसवशक
 लादरूपावाहरनैति यथैतत्पुत्रेभ्य आदरे त्रितोहृत्कटिति विज्ञायत आ
 गदग्निभ्यो वाचं यकृतिसद्यन्त राजपिताचार्यो वा तरेणाम्नीन्या छदिहरी
 ने नैव मादियेतेति ॥ तथा स पद्यदिसाजो तरेणाम्नीन्या छदिहरी
 तरेनुपेत्य कंचिदित्कत् ॥ तेनावागमनात् तरेणाम्नीन्या छदिहरी
 तदनादरेणाम्नीन्या तमनत्क एतज्जमीपगाह्येदित्यर्थः ॥ ततो योपस्था
 नमरुत्वा प्रवासे कृतं तत्रैवोक्तं ॥ इहैव संततं तत्र सतो बोधयः प्राणोनवावा
 मनहावाचिभर्मिति रोमांसतमायुमीप्रहासी ज्योतिषा वैश्चानरेणोप

तिष्ठति यद्युपस्थापय प्रवसेद तमेवोपतिष्ठेतेति । एतच्चागतोपस्थानं प्रसंगाद
 मिहोच्चाद्यर्थे अग्रयोर्विहताश्च तत्रैव कर्तव्यमन्यथा हृत्येव ॥ समित्यपरिसमूहना
 तिवोपविश्या आगत्युपस्थानानंतरमेवोपविश्य तूष्णीमभिदाधानेपरिसमूह
 नंचकोडानुसमयेन सर्वेषु कर्तव्यं ॥ परिसमूहनं च गानां मुपलुपनं । अथोपविश्य
 च गान्यपलुपतीति वचनात् । पलुपत्यपनयतीति हरिश्चामिनः । अनेन च गान्यप
 विनोतीति शाखातराच्च ॥ पतितः पतितानि च गान्यपलुपतिता निमभिदादीनि पछि
 द्याग्निमधोऽक्षिपतीति नावदः । लुप्येदमे । तिष्ठंश्च मिध्नः सर्वत्रेति शब्दे वचनाद्
 उपविश्येत्युच्यते । अधुना प्रविश्य दुपस्थाने आगतोपस्थाने च ये द्वातरमाह ॥ तूष्णी

मेव गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्नीं स्तेनेवक्रमेणोपतिष्ठते । सावेखलु तू
 णीमेवोपतिष्ठतेति वचनात् ॥ ॥ एतद्वचनं सादागत्याग्निं आहवनीयगार्ह
 पत्यदक्षिणाग्नीं स्तेनेवक्रमेणातूष्णीमेवोपतिष्ठतेनमेव गार्हपत्यायनं वि
 शेषः । अनुपस्थायैव सगोपतिदिशमुपस्थाने उपस्थाया प्रसर्गयथा प्रोक्षेति
 । मानवेव ॥ उपस्थायावेव प्रसवेत्युक्त्यापतिष्ठेत्यनुपस्थिताग्निः प्रवासमा
 पद्येत इहैव समूत्रसंतत्वाग्नेह दाबमनसा विभर्षिति गमेयत्न आयुमीप्रहासी
 द्वैश्चातरस्य त्वावद्वेषोपतिष्ठत इति ॥ काठकेव ॥ उपस्थिते घप्रवप्रसृतेव
 मेवोपतिष्ठतानुपस्थाया प्रवसन्त्यवश्यं दुपस्थानेन प्रतिदिशमुपतिष्ठतेति

तथा च दपितत्रैवोक्तं। यदा ह ते भिद्ये त्रे संस्थिते वा तत्र आगच्छेदागतोपस्था
 नमेवास्य मदहः स्यात्तत्रित्यस्युपस्थानेन पात्रमानमित्येके विमंस्थिते वा
 तत्र आगच्छेदागतोपस्थानेनोपस्थापयदतीत्यजमानेन तत्र पेन्नातीतज
 पेदितिलो गाक्षिरिति। कारिकायामपि। बलाद्राजादिपुरुषायाजमानेन
 एतितिवेत्। न प्रयच्छेत्तुपस्थानावसंस्कृत्येष्टिताः। तदा कुप्यादुपस्थाने तद्
 शगत एव सन्॥ तत्र विकृत्यः॥ प्रवृत्त्यदुपस्थानेन वा॥ इदं देवतिमंत्रेणाचेति
 तथा तत्रैव विशेषः॥ आगमिष्यामि वाघवेत्यनुपस्थापे निर्गतः। देवा तत्र
 स्थितः कुर्यादिदमेवेति केवा विस्मृत्या बुद्धिपूर्ववा यातेष्वप्यविधिर्भवेत्

१४३

बाणो मत्स्यलोपोत्र भाष्यकारो॥ दर्शितः। अराणां गोपिते चक्रौ प्रवसेद्वा
 बुद्धेनुवा। उभयत्राप्युपस्थानेनास्तिको धीता कस्मृतेरिति॥ गृहमाविधी
 तेति गृहानुपैति। ततो यजमानः सभ्यावसथ्यानमस्कृत्य गृहमाविनेतीति
 मंत्रेणागृहेषु तस्येतेन गृहास्त्विवास गृहेषु पतिष्ठति उपगच्छति। उपतिष्ठत इत्य
 र्थः। प्रोष्येत्यगृहानुपतिष्ठतै पूर्ववदिति गृहकारेणापस्थानस्योक्तत्वात्॥ द्वे
 मायव इति शति। ततः द्वे मायव इति मंत्रेणां तां वासायान् गृहान् विनशति। अ
 तः परं गृहोक्तं पुत्रदर्शनेन जयादिकर्तव्यं। तत्र पुत्रदर्शने गां देगादिति जयः। त
 त्पिछिरोवाघ्राणां प्रज्ञापतेरिति। अत्र मंत्रे मावित्यस्थाने संबुध्यत पुत्रना

२४४

मग्रहं गं। गयोत्वे ति च सकृत्पुत्रशिरोवप्राणं। हिस्त्रं। पुत्रस्य दक्षिणोक्तोः
 स्मप्रयेधीति जयः सथेक गोस्त्रं श्रेष्ठानीति। एवं प्रतिपुत्रमावर्तनीये पुत्रास्त
 शिरो वप्राणा मात्रमिति। द्वे मायव इति प्रविशति। ततः द्वे मायवः शात्या इ
 तिमंत्रेणातात्रिदासार्थान् गृहान् प्रविशति। गृहान् मेतीत्यापुत्रैवः॥ तहिं स्या
 न्द्रोक्तमंश्चः। तस्मिन् गृहामनदिवसे गृहान् गृहे भवान् भाष्यं पुत्रभृत्या
 दीन अपराधे सत्यपि न हिंस्यात्। अनिष्टविरूपभाषणात्ताडनादिना नोच्चा
 रयेत्। अथातो गृहाणामेवोवागो। इति प्रशस्त्यस्यार्थस्य श्रवणात्। कामं दृ
 ष्ट्वाश्चाद्वितीयं हन्यपराधं निमित्तं वाग्दंडादिभिर्हिंस्यादुच्चारणे कुर्यात्।

२४३

२४५

यद्वागर्थोऽग्निहोत्रं स्फुक्तत्वादित्याद्यर्थोऽहराणो नायं प्रेषः सत्यथेककर्मत्वे का
 लमेवासायं प्राते आगावृत्तिर्भवतीति सायं प्रातर्ग्रहणं। गार्हपत्यादाहवनीयस्या
 हरणामनसं प्रतितां नुदितयोः अनसं प्रतिते अनुदिते च सूर्ये गार्हपत्यादिप्रो
 चहो मायं हलत आहवनीयस्यो हरणं। कृत्वा प्रावेनीत्वाहवनीयखरे स्या
 पनं कर्तव्यं। ततः पूर्वस्यान्तो न्यरिसमूहतादीन्येव भूमं स्कारानाहवनीयख
 रे कृत्वा। सयः पुरादित्यस्य लमयादाहवनीयमुद्धरति इति श्रुतेः॥ अनुह
 ताभ्यस्तमये अनुहताभ्यदयेव प्रायश्चित्ताविधानाच्चानलमिति तानुदितयो
 रितुक्तं। गार्हपत्याहवनीयं हलतमुद्धरतीत्यालंबः। गार्हपत्ये च। दस गच्छ

दा२

प२

मयदिहापिसुकुह्रस्वस्याकु एवततप्तकुयोघह्रदियन्वाकरिष्यन्वास्या
 दितिःकृतेः। तस्येश्वरःकुलेविद्वच्चोरित्यस्यायमर्थः। अस्तुतदाणाप्रज्ञासः।
 कोदोषइत्येतआह। तस्येश्वरइतितस्ययजमानस्यकुलेवेशविद्वच्चोःवि
 द्वच्चैविनष्टैकर्तुमीश्वरःइत्यनेनैकवचनेइश्वराइतिपुनः। समर्थोभवती
 ति॥ २२ ॥ उद्वरेतियजमानोब्रूयात्सायंप्रातःप्रिहोत्रे। अथाप्रिहोत्रमुच्यते। अ
 प्रिहोत्रेअप्रिहोत्रसज्ञकेकर्मिणोसायंकालेप्रातःकालेचयजमानउद्वरेतीम
 प्रेषमेधयुंयतिब्रूयात्। एतच्चन्पकर्तुहोमपद्वो। स्वयंहोमपद्वेनुप्रेषाभावः।
 अप्रिहोत्रशब्दोवक्ष्यमाणस्यकर्मणोनामधेयंअप्रिहोत्रंकृत्वत्यादौसंय

हवनीयदक्षिणाअपिगार्हपत्यमिः सर्वदाधार्यीवित्यर्थः। धार्यीगतत्रियस
 तिवचनात्। त्रयोहविगतत्रियः। शुशुवान्त्राः। लणाः। क्षत्रियोऽधिजयीराज्ञावेष्टो
 ग्रामणीपितृनित्यधनानामपिप्रादुकरणात्तस्मिन्तएवकर्तव्यं। तदुक्तंसूर्य
 स्तशैलमप्रातेषाद्विपद्भिः। सदायुलैः। प्रादुःकरणात्तन्मयीताप्रातर्भीसाचदर्शना
 दिति॥ पुराछायानोसंसर्गात्। उद्वराणांप्रादुःकरणांनित्योभृतइतिशांखायनः।
 सदावाहराणां। दक्षिणाग्नेः। सदावाहराणां। आहवनीयतदेवकर्तव्यं। दक्षि
 णाग्निप्रकृत्यतद्यवेतमहरहर्हद्विणा। तत्राहरंतीतिःकृतेः। एकेषामुपव
 सथे॥ एकेषामाचार्याणांमतेऽपवस्येयोनिमास्यानमावास्यायावदक्षिणा

न
 स
 भेगहराणामर्बदाऽप्यवयवैतमाहरेयुरितियचनात्। अस्मिन्त्यक्षेऽथद्विपव
 सथातेरगलेतस्यधारणाकार्ये। नवावसितेवानेवाष्टदेवाएतदक्षिणाभिमाह
 रेयुः। नवावसितेनैवेनमाहरेयुः। नसर्वदा। नाप्यवयवसंयुतिः। अस्मन्नपिपत्ते
 तस्यधारणाकार्ये। तद्देवासंवाचत्। तस्मिन्त्यक्षेयुः। तस्मिन्त्यक्षेयुसुद्धासागान्या
 ययेत्। अथुनाप्रकृतमुच्यते॥ ॥ अतरेणापगम्रीगत्वादक्षिणोत्तरावदक्षि
 णा। माहवनीयेपरीत्यादिविशितियजमानः॥ यजमानः संध्यावेदनात्
 तरेअपगम्रीगार्हपत्यदक्षिणाग्रीअतरेणागत्वा। गार्हपत्यदक्षिणाग्रीअर्ध
 नातरेगलेनगत्वाअथवातोदक्षिणोत्तरागत्वाअथदक्षिणाप्रदक्षिणाग्रीमाहवनी

येषरीत्यस्यस्थानेऽपविशति। पूर्वेणाहवनीयेपरीत्यातरेणागार्हपत्यंगैतिश्रु
 तेः। अथवादक्षिणाग्रीमाहवनीयेपरीत्यागार्हपत्याहवनीयेयोरुत्तरगलेनदक्षि
 णातः स्यासनेः प्रतिगच्छतीत्यर्थः। अथसंश्रुत्यक्तः संध्यावेदस्यमाणासुशाखा
 तरीयः। दक्षिणोत्तरप्रवेशनमप्रितोत्रेष्टिधितिवचनात्पूर्वगार्हपत्यागार्हपत्यदक्षि
 णोत्तरागार्हपत्यैतत्कर्तव्यं। संध्यावेदनादनंतरं पूर्वमप्रितोमः। ततः स्मा
 र्त्तग्रीतदुक्तं। होमंवेतानिकेकृत्वास्मार्त्तकुपोदिवह्नाः। स्मृतीनांवेदमूल
 त्वास्मार्त्तकेवित्युगविदुरिति। पुत्रीवपूर्ववत्॥ यत्पिपूर्ववदुपविशति
 पूर्ववदितिप्रत्यदक्षिणातोगार्हपत्यस्येति। चशब्दाद्यजमानोपिपूर्ववदिति

२४७

ति

तेन दक्षिणतो ब्रह्मयजमानयोगसन् इति दर्शयित्वा सविषये परिभाषितं ब्र
 तिनानि दिश्यते। अपरे त्वन्यथा व्यावृत्तते। यजमानस्य परिभाषिकमुपवेशने
 सिद्धमेव परिभाषायाः सर्वसाधारणत्वादिति। न वशवस्य तत्र व्यापारः। तेन
 यन्यपि वशव्यादं तरेणापराग्रीगत्वा अयं ग्रीदक्षिणो न गत्वा अप्रदक्षिणा
 माहवनीये परीतो पतिशतीत्येतदाकृष्यते इति। युक्तं रूपमिति वैतत्। अपरे
 णाहवनीये कुर्वन्निदधाति। कुशान्वा। आहवनीये अपरे णाहवनीये स्य
 पश्चात्पागयमुदगाग्रं वा कुर्वन्निदधाति स्यादयमिति॥ अथ वा कुशानेव निद
 धाति। न कुर्वन् कुर्वशब्देनो सनपट्टयते॥ कुर्वोदुपाव सपर्यनुवाचेति तथा २४७

तिगार्हपत्याहिस आहृतो भदतीति तस्मादिते गार्हपत्याः च मुद्गरतीति
 चक्रतेः गार्हपत्यादित्युक्ते। उदित होमपक्षे मुद्गरां मनुदित एव कर्तव्यं अ
 चार्थमुद्गते घृभिहोत्रकाले आगते घृवाग्निहोत्रहोमः। यस्तु वरुणाप्रघासा
 दाबुत्तरवेदावाहनीये प्रणीते होमकाले आगते तुः तिप्रणीत एवाग्निहो
 तयः॥ तथा वाहो पञ्चवः॥ प्रणीते वेदभिहोत्रस्य काल एतस्मिन्नेवाग्निहो
 त्रे नुहुयादेव मन्यत्रेति यस्तु पराग्रीगत्वा संप्रदायपद्धतौ त्वन्यथोक्तं। अ
 तिप्रणीतेनाग्निहोत्रहोमः॥ अनगत्वादग्निहोत्रहो न स्येति। तस्तु पुक्तिमा
 त्रं। हृदतु वचनं। नोलियचनस्य किंचिदुःकरं॥ तस्मादतिप्रणीत एव होत

२

यां प्रत्यश्रुत्वा सायं निदधात्। तस्मिन्सायं प्रातर्होममेवे। अथवा सायं का
 ले प्रत्यश्रुत्वा। प्रित्याययेत्। वा प्राश्रुत्वा एवा॥ तस्मिन्प्रत्यश्रुत्वा पितृया
 इव नीये। एकत्रावायोः सायं प्रातर्होममिच्छेत्। तदा च प्रातर्होमार्थं तस्य धारणां
 कार्यं। अथ प्रातर्होमार्थं पुनरुदरेति॥ नित्योदक्षिणाप्रिः। दक्षिणा वा संहरं
 दत्वा हार्यपवनश्च दित्यस्मिन् दक्षिणाप्रिर्नित्यो भवति। सर्वदा स एव भव
 तिः न प्रतिकर्तव्यं। इत्येतैः नित्यं यदा नुदृत्तलोभेनाह॥ ॥ सर्वगतश्रियः गता
 प्राप्ता श्रीयेनामौ गतश्रीः प्राप्ताश्रीः। गताश्रीर्यं इति वाद्वितीयायै बद्धबीहिम
 नुरमासः। तस्य गतश्रियः प्राप्तासमृद्धयेत्तमानस्य सर्वमयो नित्या भवंति। आ

हिरण्ययेवाकूचे इत्यादौ उपवेशनार्थे आसने प्रयोगदर्शनात्॥ अत्र वस्त्र
 वणते दासनाकूर्वा निधायैति वक्ष्यमाणत्वात्। तेन वाङ्मयमाणां वारणां आ
 सनपट्टमदशः कूर्वा भवति। कुशनिधानपट्टे कूर्वा निधानादि कूर्वा कार्यं कु
 शप्रवर्तयत्। ततस्त्याने विकल्पेन विधानात्। परिसराणां वा सर्वेषां प्रागुद
 शिरुवगायादक्षिणायाः करेति तीश्रुतेः। प्रागुदशिरुवगायादक्षिणायाः करेति तीश्रु
 तेषां रावहनीयस्य परिसराणां कार्यं। कुतः इदं प्रादक्षिणायाः करेति तीश्रु
 तेः मृताप्रिहोत्रे। अथ यान्च मूत्सुदीचीनायाणि तृणानि भवंति। दक्षिणा
 याणि तानि करेतीति श्रवणात्। यान्च मूत्सुदीचीनायाणि तृणानि तस्य

१४६

दप्रतावुवा दध्न दैवा पद्यते यदा प्रिहोत्रे प्रागुदगयै स्तरां नवतीति । १२ ता
 प्रिहोत्रे आहवनीयस्य वृषिस्तराददर्शनादिहा पितस्यैव भवतीत्याशंक्य
 वा सर्वेषामित्युच्यते । सर्वेषामेवैतत्परिस्तरां । होमस्य सर्वेषु हि तत्वात्
 रिस्तरास्य होमार्थत्वाच्च ॥ आहवनीयं पर्युक्ष्योदधारां नितयेत्यागार्हप
 त्यात् । प्रथमे आहवनीयं परिक्षीर्यत तो गार्हपत्यं ततो दक्षिणां प्रिवपरिष्
 णाति । ततस्तोत्रैव क्रमेण प्रथममाहवनीयं पर्युक्ष्य हस्तगृहीतेनोदकेन परि
 समंतां सिंक्तातत आहवनीयादारभ्योदधारां उदकं स्पृक्ष्य धारां आगार्हपत्या
 त्गार्हपत्यं यावत्प्रत्यं स्थानिनयति । तेच । ततस्तोगार्हपत्यं वशहात्यु

प ३

२४०

कृ.सं.

इति॥ ॥ ततो दक्षिणाग्निं ततो गार्हपत्यं पर्युक्षणाः ततश्च दक्षिणाग्निं पर्युक्षणापत्नैः पिगाहपत्यं पर्युक्षणां ततश्च दक्षिणाग्नेः पर्युक्षणाः यथा स्यादिति ततो दक्षिणाग्निमित्कत्तं द्रुतैश्च धारुवर्जं द्रुतैश्चाग्निहोत्रं यजमानस्योपस्थानांतरं प्राग्वाग्निमग्निदेवाग्निन्यर्मुक्षति ॥ धारुवर्जं मिति धारुवर्जं यत्वा वाग्यमनस्य कर्तव्यं त्वेन पदार्थो गतत्वात् ॥ पर्युक्षणा मयि हि पदार्थ इति ॥ १३ ॥ अग्निहोत्रं दोहयति पुदसा मशूडेणा स्यात्पात्राया रूत्या मूर्धकपालाग्नां दक्षिणातः प्राचीमुदीची वा ॥ अग्निहोत्रं श्वेतकर्म वा विना तसाधनं यथो लक्ष्यते ॥ तदग्निहोत्रं मस्याग्नौ व्यक्तीति गौरग्निहोत्रिणी ॥ ततश्च तत्प्रत्ययलो

२४८

न४

पेकृतेअभिहोत्रीति सिद्धंति। अतावपिगविअभिहोत्रीशब्दप्रयोगेनोपस्था
 ग्रिहोत्रीदोहमातांश्यतेदोहमातापविशेदित्वादौ। पयस्यापिअभिहोत्रश
 वृषयोगोदृश्यतेयस्याभिहोत्रं दोहमानं। स्कंदेदित्वादित्यतोभिहोत्रीश
 वृषगोरुच्यते। अधुंरशूद्रेणाशूद्रादन्यतदोहमात्याल्यामभिहोत्रीगोदोहय
 ति। दोहयतीतिहेतुमस्मिजतत्वादभिहोत्रीबुद्ध्वेति तंदोहधारंदोहनेप्रे
 रयति। ततः सवोहमा प्रेषितः सन्स्याल्योगापयोदोह्य। कीदृशमभिहो
 त्रीगोपुनःसां पुमान्वसोयस्यासातामिति। तस्मादस्यपुनःसां अभिहोत्री
 स्यादिति वचनात्। कृष्यितां दोहयति। दक्षिणातोविहारदक्षिणास्योदिशि

कृति

शवीशस्त्रीस्थिता। उदीचीवा। उदशुखीवास्थितां गोदोहयति। कीदृशंस्या
 ल्या। आधिकृत्या आयेस्यत्रेवगिकस्येवकृतिः। तस्यात्रेवगिकेनघटितामानि
 ष्यादितयांस्त्यापुनः कीदृशंस्याल्य। उईकपालायां। नतिधिकपालायां
 यदिवाभियेततिलिगान्त्रिकासंख्या। अत्रगादिद्विपमविधानासात्रायगा
 वांगादिद्विपमानंभवति। पूर्वगाहवनीयमाहत्वा गार्हपत्येद्विश्रयत्यन्तरतो
 निरुघ्नागाः गन्त। तद्गार्हाड्यस्थालीस्यपयोदोहोदृष्टीत्वाआहवनीयपूर्व
 गाहत्याहरणात्पूर्वमेवगार्हपत्यस्यागानुत्तरतः उदयपरायाथेष्टय
 कृत्याततः पयआहृत्यतेषुष्टयकृतेथगोरश्वविश्रयति। गार्हपत्यमहत्वा

येति श्रुतेः उदंते स्य यमः शांत्यै शमनायेत्यर्थः। स्रवेणोतिकुतः स्रवेणापः प्र
 त्यानयतीति शाखातगतः। ततः पुनरवज्योनिधायोतिवायमिवायमुक्ता
 विरुदयुद्वासयन्नुदीच्यादिशुद्धानस्यति। प्रथममवज्योतने दृष्टार्थः। तदव
 ज्योतयति। श्रुतवेदानीति श्रुतेः। अतोत्रायणं अविश्रयणं त्ययणार्थं सव
 तदुद्वा। श्रयति श्रुतमसदिति श्रुतेः। ननु श्रुतं कथं ज्ञायत इत्यत आह। तदा
 कुर्यामुदंते तर्हि श्रुतं तर्हि बुद्ध्यादिना बहिषस्मिन्काले तस्य उदंते पाकव
 शादुद्गते बुद्धदवव्रवति तर्हि तस्मिन्काले ते च तमवति। तदवस्थापनेन प
 यसा बुद्ध्यादित्यर्थः। इमं पक्षं निषेधति। तदेतदुक्तं कुर्यादिति। कथं तर्हि

कुर्यात्। अविश्रयैव बुद्ध्यात्। अविश्रयैव बुद्ध्यात्। ततः पुनरवज्योतनमेव बुद्ध्यात्। तदु
 पेतोदंते कुर्यादिति। अविश्रयणमात्रेणावतः। ततोदाश्रितेव ह्यमः का
 य इत्यर्थः॥ अतः अविकल्पाः उदंते कुर्यात्। अविश्रयोतनं च वृत्तं संवेद
 नार्थत्वात् न डलद्वयादावभावः। उदकासे च तमपि दृष्टार्थः। तापेनोदकस्येव
 ह्ययो यथा स्यात्तपयस इति अथापः प्रत्यानयति। शांत्यन्वे वरसस्यावेवा
 सर्वत्वायेति श्रुतेः। अतस्तदुलादावभावनाभावः पुनरवज्योतनमप्यसि
 क्तस्योदकस्य ह्यज्ञानार्थः। अतस्तस्यापि तदुलादावभावकयथा घांप्रथ
 मावज्योतनं भवति। नापामासेकः। तव पुनरवज्योतनं। घृतेऽप्युतैः शुद्धका

सेकोनमवतिविरोधात्। अवज्योतनत्वमवतिनिधायमिति एवमुक्तं।
तत्र निधायनिधायेत्यर्थः। अत्र एवमृताप्रियोत्रप्रतिषेधोतत्रिःप्रतिष्ठा
यद्विहोतीतिप्रतिष्ठाप्यप्रतिष्ठाप्यनहतीत्यर्थः। तत्र निषेधादत्रविधि
न्याते। इहासनानंतरं पृथक्कृतानामभिश्चयागार्थानामेगाराणां गा
ईत्यमथेपरं शाखातगतं॥ अस्मिन्नेतजुहेति॥ अस्मिन्नेतमृदंसायम
मिहोत्रंजुहेति। मयसायमस्तमितेजुहेतीतिश्रुतेः। आश्वलायेनः
प्रदोषांतोहोमकालः। संनवातः। अतस्तमितनीयचतुर्द्वीतमाज्येजु
हुयाद्यदिसाय। सायदोवावसनमः स्वादेति। यदि प्रातर्होवावसन्न

मः स्वादेति। अत्र अस्मिन्नेत्युक्तत्वात् प्राचीनमनस्मिन्नेति नशंकनी
यं। अगोनाप्राधानकालत्वस्य न्यायत्वाद्द्वारादह्नसस्तमित एवेतिकर्त
व्यो। उद्धरणमात्रस्येवास्तमितेश्रवणात्। मयःपुशदित्यस्यास्तमयादाह
वनीयमुद्धरतीति। अस्तमितलक्षणेमाहकात्यायनः। यावत्सम्यग्भाये
तेनभस्मह्नागिसर्वतः। नवलोदितिमायेतितावत्सायंचरुयतश्च। वै
कं कृतं चैकं च प्रतप्य प्राणिना समार्ष्टि। विकंकतश्चैकं निमित्तं स्फुरकं
कुरुचंप्रतप्य प्राणिनादमेन समार्ष्टिशोध्यति। दहस्यर्शनेन तत्संलग्नं
जोपनीयनिर्मलीकरोतीत्यर्थः। पूर्वश्रवस्य संमार्ष्टितयने। यश्चातः।

१५३

ति४

काहोमसंवधौ द्वैकं कतीसुकु प्राप्रोत्येव प्रवार्थवचनां अत्रापसंवसूत्रेति
 शेषः। त्रैकं कत्यमिहोत्रहवणीवाङ्मात्रं त्विमात्रीवाप्रमृताकृतिरिति पु
 नः प्रतप्रात्रेष्टामीत्याहुः। पुनः स्मृक्प्रवपतप्यउत्रेष्टामीति यजमानपृष्ठे
 ताऽ३ मुत्रयेयजमानमिष्टता यजमानमिष्टमूर्धस्थितः सतऽ३ मुत्रयो
 तिमंत्रेणाहर्द्युप्रत्याहप्रतिवचनं दद्यात्। चतुरस्रुवानुन्नयति। स्थाल्याः
 मकाशाच्चतुरस्रुवानुन्नयति। इदं चतुर्दशैतमाहुतिद्वयार्था अत
 थपूर्वाहुत्यनंतरं द्युपनाशादोऽन्तराहुत्यर्थं पुनश्चतुर्दशैतयाहं। मन्तार्थ
 स्पनाशादो मन्तादलोपएव न तदर्थं पुनर्ग्रहणं। प्रवावतिनां येषां सुबन्त

व

त्रयति। एवं मंत्रमदधीतामित्यापहोवचनात्॥ स्थाल्यां परिशिनष्टित इह
 णः पिवेत्। स्थाल्याय तयः पमशिनष्टित त्वयो ब्रह्माणां पिवेत्। नायं ब्र
 ह्माणां स्य पाने नियमः॥ किं तत्रासणास्य प्रतिषेधो योऽत्रेष्टासणास्य न पि
 वेदिति। तद्वेना ब्रह्माणां पिबेदिति वचनात्॥ उपरिसमीपे धारयन् ब्रा
 ह्मीमध्यविगाहयत्यादाहवनी तयं हरति मुख्यमात्रे धारयन् स्फुटं
 स्थापरिचतुर्दशैतस्य पयसमुपरिवालीपालाशादिरुहो ब्रवेषादेशमा
 त्रीसमिधं त्र्यगुल्याद्यातरितां धारयन् तां अथाधगाहयत्पातत्र्यध्वि
 शब्दः सामीप्ये उपरिभावे च। तेन स्फुटं हस्तेन दृष्टीत्या प्रथमं गाहयत्यस्यो

परिमयीपश्वभारयति। ततो मुखमात्रे मुखं धारयन्नाहवनीयं प्रति होमार्थं
 हरति॥ अथ समिधमा दायादाहवनीतिवदनात्। नोपरिष्ठासमिधमभ्य
 शोहरति यद्वापरिष्ठासमिधमभ्यश्वहरेदेवत्राकुपीदिति सतामिहोत्रे दर्शना
 त। उपरिहिदेवभ्यो धारयतीति स्फुटिदेसमिधमुपसेयुति शिखातराच्च। स
 मिध उपरिधारता। उपरिष्ठास्फुटिदेसमिधमुपसेयुति मनु॥ समिहत्ताश्च
 स्मृता वक्ताः॥ पलाशः समिधः कापीः खीर्ष्यो मृदला भतः शमी रोहितकश्च
 वाक्षदभावे र्क्ष्वेतसो॥ २॥ तथा पलाशखदिरश्च रुशम्युदुवरजा अपि
 अपागार्गीर्क्षीर्वा वक्तुशाश्चेत्यपरो वेदोक्तिः॥ ॥ मध्ये निष्टाद्वाहोपवि

८

श्य समिधमा धात्वि न्योतिषं त्विति॥ गार्हपत्याहवनीययोर्मध्ये अंतगले मुखं
 मुखमात्रं चूतानामिप्रदेशावन्निष्ठानी चेष्टीत्वा पुनरुद्धसुखमात्र एव पुन
 र्दत्वा आहवनीयसमीपस्थापयिष्यात्प्रिज्योतिषं त्वेत्यनेन मंत्रेणाहवनीयं म
 र्ध्यं समिधमा दत्ताति। समिदाधानं वक्त्रं च मनुपसाद्येव सद्य इमे मुखं वरुणा
 कार्यं मोनुपसाद्य पूर्वो मादुति नुहोतीति वचनात्॥ दृष्टार्थमेतस्मिन्मा
 दाने। इधनार्थं यातात्। अतो ब्रह्मणा दत्तादिघर्षलोपादद्याभाक्॥ यदीष्टा म
 मिनुहोत्यप्रिज्योतिरिति सज्जति वा॥ यदीष्टा प्रकर्षणादीनां समिधमभिस
 मिध उपरिशाखानां रक्षासमिधमा मृलाद्युत्पलपरित्यज्य मध्यमभागे अभिज्योति

प्रतिमंत्रेण प्रथमाङ्कं ति अल्पेन इत्येणानुहोति अथ वा सञ्ज्ञं वेनेति मंत्रेणार
 त्रिपदयुक्तेनानुहोति ॥ इति मंत्रविकल्पः सञ्ज्ञं होतृप्रियोति प्रिष्टादेति न च
 तात् अनेनेव नुहुया सञ्ज्ञं वेनेति मंत्रेणानुहोति ॥ कावको प्रादेशमाजी
 समिधमादाय प्रक्षालितायोमगारभूताया ह्यगुलमात्रेण आत्मिधोवशि
 ष्टकर्मनामथ दशातनुहोतीति ॥ एवमथेष्टपि मूत्रेष्टपि ॥ ॥ अग्निर्ध्वं शति
 ब्रह्मवर्चसकामस्य ॥ ब्रह्मवर्चसकामस्य यजमानस्याग्निर्वर्चं शतिमंत्रेण प्र
 धीमाकृति ॥ तदुहोतु देवाराण्येव ब्रह्मवर्चसकामाय तद्वान्वाचाग्निर्वर्चो
 ज्योतिरिति श्रुतेः अथ मंत्रगतमृतीयो विकल्पः ॥ काम्याः सक्तमानुष्टानवेदाथ

यनो हि जनितां जह्यंते जोजस्य वर्चसां कुर्वीन् प्रायगाहपत्यमवेह्यते होष्ट्रस्मि
 न् ॥ अस्मिन् प्रायगाहपत्ये होष्ट्रं न होमं करिष्यन् पूर्वोक्तं होमानंतरं मुच्यं कुर्वीति धा
 ने मुक्तागाहपत्यमप्रमवेक्षते ॥ सोनुपसाद्य पूर्वोक्ताङ्कं ति नुहोति ॥ यमाद्यो न
 गमिति वचनात्त्रिधानोक्तिमपि क्षिप्या इति प्रश्नात्तद्यदापेक्षी धीमेवासंवल
 को तेन समम्यमिति प्रतिवचनदर्शनाच्च गाहपत्यावेक्षणां होष्यन्नस्मिन्
 त्यनेनापराग्रिहोमस्य पाक्षिकतां दर्शयति ॥ तद्वाचोक्तं शाखांतरे ॥ आहव
 नीय एव नुहुयादिति ॥ पूर्वेषु त्वेव नुहुयादिति बहोष्ट्रिमुक्तत्वात् नृताग्रिहोत्रे
 त्वग्रिहात्रारतादतत्त्वत्पत्रवनगाहपत्यावेक्षणां तत्र होमाभावात् ॥ तस्मिन्

२५६
का४

यं भूयसी उत्तरा मितिदेशतः काल मध्यया एवेयं उत्तरा द्वितीया माह्नुति ॥ उत्तर
गपूर्वाह्नुति हो मस्थानादुत्तरमित्रप्रदेशे पूर्वाह्नुति तो भूयसी बहुतर इत्य
को नु हो ति ॥ तृतीया मेत्र विना पि नु हो ति ॥ मेत्र आ विधाना देवा प्राप्तर स्त्री मिति भू
हो र निष्ठत्यर्थ ॥ तथा हो म्मिना ॥ उत्तरा नु तो त्वेव मेव म्मिना काम प्राप्तर स्त्री नु
हो ती ति वचना निवृत्तिः ॥ शास्त्रा तगत्पूर्वाह्नुत्या अमष्टमिति चातथा च शास्त्र
यनः ॥ उपम्योत्तरा ममं मृजं भू सी भूयसी पूर्वसा ॥ तिसर्वकनीय इव पूर्वो
माह्नुती नु हो ति भूयश्चोत्तरा मिति वचना इत्यस्ती मित्कत् ॥ अत्रा द्वितीया मि
ति वक्तव्ये उत्तरा मिति यदुक्तं तदस्या अमेरुत्तरप्रदेशे हो मा विधानार्थं नापि

अथ यो जगत्प्रवृत्तः स एव ब्रह्मन् मेव मातृमाता भुवः गर्भं जुहोत्येवा हि दिक्त्रिष्टुत
इति। अथ ब्रह्मन् तत्त्वोक्तेर्यामसृष्टत्वं मपि साक्षात् गीयम्वितो अत्र प्रजापति
देवता। यदग्रयेव प्रजापतयेव सायं जुहोति। मस्तृयाय प्रजापतयेव प्रातरि
ति साखातरात्। तथा वा मन्त्राद्यनः। प्रजापतिं मनसा ध्यायात् ब्रह्मन् होमेषु म
र्वत्रेति। साया पूर्वाहुतिः। मात्मानमभिहृत्य तेतामत्रेणानुहोतीति। अथ यो ज
गत्प्रजामभिहृत्य तेतां ब्रह्मन् जुहोतीति वशवत्तत्त्वमिदं ॥ ॥ भूभिष्ट
५ स्कवि। पूर्वाहुत्या मत्प्यहोतव्यं द्वितीयाहुत्या तदपेक्षया बद्धतरं। ततो भूमि
६ अतिशयेन बद्धस्कविभिर्द्वार्थपरिशितं द्विभूयस्त्वमुपारशितं द्वितीयेव

नाताद्विः प्रकंश्च निदधाति॥ क्वचं हिः कंथ द्विरुक्षि म्य कुर्व निदधाति स्थापय
 ति॥ प्रकं पतमात्रो दिगनं॥ मृताग्रिहात्रे तो दिगयतीति प्रतिषेधात्॥ तथा च मृत्त्रात
 रं॥ द्विरुक्षि म्य कुर्व मुद्यतीति॥ तथा शाखापनः॥ द्विरुक्षि म्य कुर्व मुद्य म्योपसादय
 तीति॥ उपमृत्त्य म्य कुर्व निमार्ष्टि निमोदेवेभ्यः॥ म्य कृत्वा लिकादमेनोपमृत्त्य
 नमोदेवेभ्य इति मत्रेण तद्व्यलिप्तदंष्ट्रं कुर्व निमार्ष्टि निमार्ज्जनेतद्वसलिसंज्ञं
 कुर्व नियोजयतीत्यर्थः॥ सवेदिर्यो न होति द्विरुपमार्ष्टि इति॥ तथा किं क्वचं
 परिमृत्त्य कुर्वत्यमार्ज्जिरिति तथा यस्त्वपि परिमृत्त्य कुर्वत्यमार्ज्जिषामेते च श्रुतेः
 ॥२॥ स्वोपित भ्य इति दक्षिणा तज्ज्ञानं॥ पाणिनिदधातीति शेषः॥ इति

नेनैव ह मेन पुनः कृगप्रमुष मृत्त्य ह मस्याधोभागमेव इत्यल्लिपं कृत्यापि
 त्भ्य इति मत्रेणा कुर्वत्यदक्षिणातो भूमावेवोक्तान् प्राणानि दधाति॥ किं द्विती
 यं परिमृत्त्यदक्षिणातो ह ममुपामीषेदः॥ दक्षिणाते कुर्व दक्षिणाभागे भूमौ ह मं पा
 सीषदः॥ उपासादितवातेसीत्यर्थः॥ यदि तीये परिमृत्त्यदक्षिणातो ह ममुपामीदं
 णितृमेना प्रेषमिति च श्रुतेः॥ तथा शाखापनः पूर्वमुपमार्ज्जने कुशेषु निलयत्या
 षधीः प्रीणा मिति॥ इतरं दक्षिणातः पाणिमुत्ताने निदधाति॥ पितृमे प्रीणा मी
 तिम तसा॥ यदि तीये दक्षिणाते कुर्व मुत्तानपाणिनिदधाति॥ पितृमे न प्रीणाती
 तिते पांजा ह्नाणा॥ एवमेव सर्वेषु शाखातर मृत्वेद्यस्ति॥ तथा वमानवेऽददं जे

मुचं निदधात्योषधी निजिन्देति दर्मेषु लेपेति माहिपितभ्यः सधति दक्षिणा तड
 तानयाऽऽनिदधातीति॥ कावको॥ सुगंधपरिमृज्यत्यादिसमानेतयाचापम्वः
 प्राचीनावीतिस्त्रधापितभ्यः पितृजिचेति दक्षिणेन वेदिभूम्यालेपेनिमृज्येति
 तथा वाञ्छलायनः॥ अवमृज्यकुशमूलेषु निमाहिपिभ्यश्च तिते वा दक्षिणा तड
 तानां अशुलीः करोति प्राचीनावाती तूष्णीं स्त्रधापितभ्य इति वेति॥ उयमाजनेम
 पिसायेमुवात् प्रातः॥ प्राकृमृज्याः॥ तथा वा म्वः॥ सुखा दवावीनेयलेपमव
 माश्चूर्द्धप्रातरिति॥ अपठयेत्पुनर्यथा पुष्टिकामा दक्षिणा तड तानयाऽऽनि
 कानानंतरमया सुपपस्य र्शनकार्येनाननवपिभ्यमंत्रमुक्तेति प्राप्तामपि पुने

रुच्यते॥ अपस्य दक्षिणा मुखनादिपि अक्षर्मनिगसार्थं ततश्चरयोगार्हप
 त्य दक्षिणा स्याः पुष्टिकामा जुहोति॥ चकार दपुष्टिकामोपि॥ तत्रागार्हपत्ये
 होममाह॥ मृगाल्याः सुवतो हपुष्टिमिति॥ गार्हपत्ये स्याल्यः सकाशात्॥ सु
 वणापया इहीत्ये हपुष्टिमिति मंत्रेणागार्हपत्ये सुविटीमृगो वज्रुहोति॥ ति
 षुतिमिधेः सर्वत्र मध्य इति पूर्वतिष्ठता अमर्मध्यप्रदेशे समिदादेशे धानं कर्त
 यो॥ ततः सस्याः पार्श्वे आजाति होमः अते घ्रातुतीरुपविश्येति वचनात्॥ अं
 तः समिधामवेति बाह्या आहुतय इति श्रुतेः॥ वैतानसूत्रेणागार्हपत्ये स
 मिधमा धाय मृगाल्याः सुवणा जुहोति॥ इहपुष्टिमिति आञ्चलायनः॥ तूष्णीम

मिधमा ध्यायन्नेष्टुहीतयेच्चाहेति गार्हपत्ये नित्योत्तरं तूष्णीमभिधमा ध्यायं
 मयेऽवशयतयेच्चाहेत्यादि। तूष्णीहि तीया होमा गार्हपत्यनंतरं दक्षिणाग्रा
 जामिधमा ध्यायन्नेष्टुदायेति मंत्रेणाध्यात्वाः क्रवेणापयोऽहीत्वा प्रथमा
 माकुंतिं जुहोति। ततस्तूष्णीहि नीयामाकुंतिं जुहोति। तूष्णीमित्युक्त्वा स्वा
 हाकारं स्याप्य नावः। तेन प्रजापतिं मनसध्यात्वेव होमः॥ अनामिकाया द्विः प्रा
 श्नीति। अनामिकायाः कृकृच्छ्रं कुतशेषं द्विर्विंशतिः प्राशनीति। एकवारं श्रुत्वा प्रा
 श्याचम्य पुनरप्येवं करोतीत्यर्थः॥ उत्सृष्टानिर्लेप्याद्यादम्योऽस्मिन्वति। देवा
 जिन्वमिह जिन्वत्यपि तीया मुदुक्षति सप्तशंखी जिन्वति। द्विः प्राशनानंतरं

शुकस्थं कुतशेषमुत्सृज्य पात्रांतरं नीत्वा हस्ते वा कृत्वा आचम्य तत्क्षयित्वा तत
 स्तृत्या उदमवानिलैरिति। जिह्वया सरुदाघादयति। सर्वे हि रोगा जुहोति द्विरुपमा
 र्घिद्विः प्राशनीति। तव बनाव। तथा। आद्ये तदग्रेऽङ्गुल्योऽस्य पात्राभिति निर्लेपित
 दस्य माकयजस्य वेति च श्रुतेः। उत्सृष्टवर्हिर्निर्गत्यतिमाधवः॥ तदा च पानम
 ध्यादमेकृत्वा। इव त्वात्पात्रांतरं कृत्वा वा। किं पूर्वप्राशनीः किं द्वितीयं किं सुसृ
 ष्यापाशति। उत्सृष्ट्य वेदिसमीपादुत्सृष्ट्यां कृत्वा किं अयापानं कृतवानसी
 त्यर्थः। तय यत्पूर्वप्राशिसंभानेनाप्रेषयद्वितीयं प्रजातेनाथ यदुत्सृष्ट्या यं प्र
 पशून्नाप्रेषामिति श्रुतेः। ततः प्राशनानंतरं अग्निदोत्रवरांगी सुचं मुदकेन

रयित्वोच्चिं वति। एकवेवोर्हं सिंचति। देवान्निचेति मंत्रेणा। उत्तरत उपवागे य
यज्ञस्तु कृत्वा दुत्तरत ततो द्वितीयवारं ताम्रिहोत्रहवाणीं पूरयित्वा पितृव्यत्वा
दक्षिणा तउच्चिं वति। प्राचीनावीती दक्षिणा मुखे पितृजिचेति मंत्रेणा तेनो य
ज्ञोपवीत्यपः स्पृष्ट्वा तृतीयवारं ताम्रिहोत्रहवाणां मुदकं कृत्वा तां तृतीयां कृत्वा
मेशान्यामुदक्षति। उर्द्ध्वमुद्यमोदकं मूर्द्ध्वमुच्छालयति। किं सुयपञ्चानीय
निगैर्ह्यः किं द्वितीयां कृत्वा तृतीयमेतां दिशमुदौक्षि रिति॥ एतां दिशं। ऐशानी
कृतः यमुच्यपञ्चानीयतिरोक्षिषः सूर्यदेवजनां ज्ञेना प्रै वयहितीमगव
दां स्मरहेनाय यचृतीयमेतां दिशमुदौक्षिषः स्वर्गस्थलोकस्मतेन हारं यवा

वाग्विभक्तिवचनात्ताम्रगीलोकहारचण्डेशान्यामेवयतउड--इष्टंत्रितिविवा
 बाहपुद्गेवेदस्याङ्गिमुनेतस्याहृदिशम्यास्थलोकस्यहारीमिताएतस्याप्रा
 गुदीत्यापशान्यामित्यर्थः। निगोक्षिषमुदोक्षिषमित्युपसर्गविशेषात्प्रथमहि
 तीयवनेरुद्धाणात्तृतीयमूढमुद्धाणमिति विशेषः। तृतीयमिति वचनादेव
 नप्रथमाद्वितीयमोरुद्धाणा॥ ॥ चतुर्थीकृत्वमृत्तुहोमिश्राहृतेनृहोमिस्त्वहेति। चतुर्थीकृ
 त्वितेस्माहाअमृतेष्टीयव्याअमृत्तुहोमिश्राहृतेनृहोमिस्त्वहेति। चतुर्थीकृ
 चंपूरयित्वा रूच्ययापनस्यानेआहवनीयस्यपश्चात्प्राक्तस्यमुक्तस्यवात्रि
 तित्त्रिवारमापोनिषिचतिनीचतिनेवेयति॥ अत्रयइतिप्रथमंनिषिचति। एष्टि

या इति हेतीये। असुत इति हेतीये। शाखांतरे अप्रक्षालितयेव ध्वयोऽन्त्यां वं
 यं कृत्वा तत्सु ब्रह्मैः प्रक्षाल्याग्रयः इत्यादि निनयने विहितमस्ति। किञ्च घनेना
 हवनीयमप्यन्येनैषा रितयज्जघनेना हवनीयमप्यन्येनैषा मिति श्रुतेः। कर्वेष्ठा
 न इत्युक्ते॥ अतश्चास्यापलक्षणां यत्वात् कुर्वमनयसार्थे वा हनीयस्य पश्चात्प्राक्
 स्थमुदरुसंस्थवानिनयनकार्ये॥ ॥ श्रवस्त्रवमाहवनीये प्रतप्य निदधाति॥
 तत्तत्कृत्वा कृत्वा माहवनीये साहेव प्रतप्य कुर्व निदधाति॥ ॥ अथ वा निदधा
 तिसु यत्र देशे स्यापयति कृतकार्यत्वात्। तथा च आश्वलायनः प्रतप्यात्तर्वेदिति
 दध्यात्परिकर्मणो वा प्रयच्छेदिति। आहवनीये शाखांतरे तत् आहवनीयग्रहाणां

गार्हपत्यसु दासायै॥ ॥ समिध आदधाति सर्वेषु यथापर्युक्षितेऽसमिदसि स
 मिद्धो मे अग्ने दीदिदिस मे द्वाते अग्ने दीघा समिति। ततो यथापर्युक्षिते पर्युक्ष
 णाक्रमेणायनक्रमेण होमारे मे पर्युक्षणां कृतं ते तेनैव क्रमेण सर्वेषां प्रिषु आह
 वनीयगार्हपत्यदक्षिणां प्रिषु समिदसीति समिद्धो मे अग्ने दीक्षिहीति समि
 द्वाते अग्ने दीघा समित्येतेषां मिमं त्रैल्लिखः लिखः। समिध आदधाति। समि
 ध आदधातीत्येकवचनादपि सर्वेषां प्रिधेके कसमिदाधानसिद्धत्वेव॥ अतः
 समिध इति यस्त्रैव बहुवचनं तत्प्रत्ययमिति सृणां तिसृणां समिधामाधानवि
 धानार्थं मेत्रा अपि च त्रय एवेते प्रतीयन्ते। कुतः वा क्यरिसमासेऽप्यमानत्वा

समिदसीत्यत्र दृश्यते वाक्यपरि समाप्ति समिदो मे अमेदी दिहीत्यत्रापि तथा
 समं द्याते अमेदीद्या समित्यत्रापि तथैव त। अतश्चैके केना मंत्रेणैकैव समिदा
 धाने कर्तव्यमिति प्रतीयते। तथा च शाखायनः सर्वेषु तु जुह्वन्महायाहतिभिः
 क्षिप्तक्षिप्तः समिधोऽभ्यादधात्याहवनीये वैकलावीता अमेदी हवनीये परी
 त्यसमिध आदध्यात्ति सति स्रग्दध्नुः खल्लिष्ठं तथेमा समं त्रामाहवनीये दी
 दिहीत्याश्च जायनः। एवमप्येद्यपि सूत्रे क्षिप्तदायस्युक्षाणां प्रथमे गार्हपत्ये
 ततो दक्षिणाग्नौ तत्राहवनीयं तत्क्रमेण पूर्वकृतं। तदा समिधानमप्यने
 नैव क्रमेण क्रियते। तेन उर्ध्वं यजमानस्य साये वा सप्रोपस्थानं दृष्ट्वा कोपस्था

नेवा। ततः कर्त्तव्यं माहवी। नीयस्योपस्थानं तत्समीप आसने च। ततो गार्हपत्यास
 मीपे शयनमासने वा। ततः सर्वेषामग्नीनां पृथुक्षाणां प्राश्नत। ततो यादिसमीक्षा
 सन्वमत च। ततो अतीत्य निःक्रमेण कुर्वतो दक्षिणाग्रे मने साध्याते। अथाग्नी
 र्योही मवाग्यमनकालसावधिमाद। वाग्यतो दोहप्रभृत्या होमाह्नीरहोता च
 त। ह्नीरहोता वैद्यदिवाग्यतो जुहोति तदा गोदोहप्रभृत्या होमाह्नीरहोता च
 ह्नीरहोतेति यो मने पक्षे वैरूक्षाध्वर्युरुच्यते। तेनाध्वर्युकर्त्तकहोमपक्षे तस्या
 गोदोहप्रभृतिहोमसमाप्तिमावहावयमस्यैव कल्पः। अथवा चेद्यदि ह्नीरहो
 ता जुहोति तदा होमप्रभृत्या होमाह्नीरहोता च भवतीत्येवायोजना। यतमानस्य

तुप्रयमावमनंतरयागपतीवाचंवेष्ट्य हि तीयमाचमनमिति। अस्मिन्त्यक्षेहीर
 होतुर्नित्यवाग्यमनो॥१५॥ प्रातर्जुहोत्यनुदिते। प्रातः कालानुदिते मूर्यः प्रिहोत्रं
 जुहोति। अथ यत्प्रातर्दनुदिते जुहोतीति श्रुतेः॥ अनुदिते कृद्विविधाः। अनुदित
 आसमयाभ्युषिते तथा वननेः॥ उदिते अनुदिते वयसमयाभ्युषिते तथाति।
 कात्यायनः प्रात्रेष्ट्योदशं भागं यद्वनद्वयं भूषिते। काले च अनुदिते ज्ञात्वा होम
 कुर्याद्विचक्षणः। तथापि मातसमयेनेष्टेन क्षत्रे मंडले। रात्रि यो च न दृश्येत समया
 भ्युषिते च तत्र। अस्यां कंडिकायां यत्र यत्र प्रातरित्युच्यते। तथात होने एव भवति
 अन्य सर्वे हा धारा सा मप्रातर्होमयोः। ननु सायं होम संबंधि सर्वमायेतत्रैव च

क्तयोऽहं तु प्रातर्होम संबंध्ये च। तत्त्वमित्येवमुक्तं यत्र साधारण्येनोक्तं। कर्मकत्वं
 ज्ञापनायेत्यक्षेपः। साधारणे प्रातर्पयदीमिदमेककर्मति। तथा चोक्तं सायमादि
 प्रातरंतकं कर्म प्रचक्षते। दर्शिते पूर्णिमा साद्येकमवमनीषिता इति॥ ॥ अतरे
 णांपराग्नीतात्वादक्षिणेन वा प्रदक्षिणां गार्हपत्यं परित्याप्य विशति यजमानः
 येयमाणाः। पूर्वेणादेव नीय प्रदक्षिणां गार्हपत्यं दक्षिणां प्ररुत्तरेणांपराग्नी अ
 तरेणां गार्हपत्यं स्वस्थाने उपविशति। अयं स चरः सायं प्रातर्होमयोः साधारणः
 प्रातरिविशेषित्वात्। ततश्च प्रातर्गुक्तं सचरेणां सहास्यविकल्पः पत्नी वत्पथा
 देशोपत्यपि वशदा देवपविश्य यथादेशमादेशस्यानतिक्रमणोपविशति।

गार्हपत्यान्नेर्भत्यादिशीशानाभिमुखीत्यर्थः॥ अथ आचमिति॥ राश्वरसीति॥
 यजमानोच्यते रासचरेणाविहारे प्रविश्य सुष्ठानेऽप्यविश्यतुष्टिरसीत्यनेन मे
 त्रेणाप्याचमतिऽदकं मरुपनीत्यर्थः॥ एतदाचमनं साधे होमेषात् होमवम
 वति प्रातरित्यविशोधितत्वात् अथैविसर्गोपदेशादावमनानंतरं यजमानस्य
 वापमनोपत्यविच्छेदमावेति॥ ॥ वाचं विसृज्य पुनराचमतिः विच्छदमसी
 ति॥ कृते वधारावर्जमित्येतत्सुष्ठानेतरं यजमानो वाचं विसृज्य विच्छदमसी
 तिमत्रेणापुनरप्याचमतिः॥ वापमस्य पदार्थवर्जित्वात्पुनरुक्त्याप्युक्त्या
 पिपदार्थत्वात्तदेतैविसर्गोऽत्र एव विसर्गोपदेशात्पूर्वावमनानंतरं वाप

मनमिति॥ ॥ ५ च यामीत्याह प्रातः॥ प्रातरग्निहोत्रेऽत्रे यामीत्यस्य स्थाने यजमा
 नप्रत्युत्र यामीत्याहृष्टतिक्षीरहोता॥ प्राक्तेऽस्य ६ सामित्ययुक्तावप्राक्त्वा
 धारावाप्रातरित्यनुवर्तते॥ प्रातर्होमसामिदसीत्येतस्मिन्दावेन होमात्पूर्व
 भाविपश्चाद्वा विपर्युक्तां वप्राक्तेऽस्य भवतीत्यथमगार्हपत्यस्य पर्युक्तां
 ततो दक्षिणाग्नेः प्राक्तेऽस्याधारात्तत्राहवनीयपर्युक्तां॥ मेति एव प्राच्यो
 सस्याभवति॥ तथोदकक्षारेऽपि प्राक्तेऽस्यैव गार्हपत्यादारभ्याहवनीययाव
 त्रितेया॥ ॥ ५ मयत्रवा॥ अथवा मयत्रसाधे होमेषात् होमिवसमीत्युक्त्या
 धारावेत्येतत्सर्वप्राक्तेऽस्य मेव भवति॥ वाविकल्यार्थः॥ ॥ अग्निशब्देऽर्थः॥ सा

यं होमं मंत्रेषु। यत्र यत्राभिशाहः प्रातर्होमं मंत्रेषु तस्यानेतत्र तत्र सूर्यशब्दः प्रयो-
 ज्यः। अनेन सूत्रेणामंत्रसमाप्तायः प्रकटीक्रियता अभिहोत्रमंत्रकणाय सूर्यलि-
 गकामंत्रात् प्रातर्होमं प्रयोक्तव्यं इति। तेन गार्हपत्यदक्षिणाभिहोमं प्रियद-
 स्यस्थाने सूर्यपदप्रयोगेन भवति समाप्ताया भोवात्। अभिर्त्योतिसमित्यत्र सूर्य-
 ज्योतिषत्वेति। अभिर्त्योतिरित्यस्य स्थाने सूर्यो ज्योतिरिति। अभिर्वर्त्त इत्यस्य स्थाने
 न सूर्यो वर्त्त इति॥ गच्छोषमाह्वेति वा॥ सज्जयत्रंदवत्येत्पत्ररात्रोत्यस्य स्थाने सज्ज-
 रुषसंद इत्येति सज्जरुद्रंदवत्येति वा। प्रातर्होमं प्रयोक्तव्यं। अथ प्रातः सज्जर्हवेने-
 ति प्रकृत्य सज्जरुषसंदवत्येति अह्वेति वा श्रुतत्वेना ज्योतिः सूर्य इति वा प्रातः॥

अथ प्रातर्होमं ज्योतिः सूर्य इत्यनेन मंत्रेण वा आहवनीये पूर्वाभाङ्गतिं जुहो-
 ति। अथ प्रातर्ज्योतिः। सूर्यः सूर्यज्योतिः स्वाहेति अत्र गता। पतत्र सायय-
 दा अभिर्त्योतिरित्यनेन पूर्वाङ्गतिं जुहोति तातदा प्रातर्होमं आहवनीये पूर्वाङ्गति-
 होमं मंत्रविकल्पः। सूर्यो ज्योतिरिति वा ज्योतिः सूर्य इति वेदिकतावेवमेवा-
 मिहितवान्॥ अथ काम्याहोमकालमाह॥ ॥ प्रथमा मिति पर्युदयवच्च-
 णिमा कामस्य यजमानस्य प्रथमा मिति अजामिति मात्र एव सायं जुहोति-
 पर्युदयसूर्योदयसमीप एव प्रातर्जुहोति। कालादेव तत्फलं न त्वभिहोत्रात्॥
 ॥ तमाभ्यये सायं जुहुयादित्येति प्रातरेषुः कामस्य आयुष्कामस्य यजमान-

स्यतमोऽप्येतमसोऽंशकारस्यागमनेसाये जुहुयात्। वियतिविगच्छिततम
 सिप्रातजुहुयात्। अतःपशोपशुकामस्यसायेप्रातः। पशुकामस्ययजमानस्य
 अतःपशोःकालेसायेप्रातश्च जुहुयात्॥ अतर्गममध्यपशवोयस्मिन्कालेअ
 सावतःपशुकालः। तस्मिन्ततःपशोः। एतेनसायेकालेपशुधुग्राममध्येसमाग
 तेषु। प्रातश्चग्रामाद्वह्निःसृतेषु॥ शयाने श्रीकामस्यप्रातः॥ श्रीकामस्यय
 जमानस्यशयानेसुप्रएवसमसलोकेअप्रबुद्धेएवप्रातजुहुयात्॥ एवंकाम्या
 न्नोमकालानुक्ताअधुनाकाम्याअस्यब्रह्माह॥ ॥ प्रथममग्निहोष्यमानेप्र
 जाप्तिरित्येवसादसान्नमस्यतः। योयजमानःप्रजामुद्देशनिबामिषुलोकेषु

निहत्यस्वगितरांप्रजाहत्वास्वअत्यर्थं। ताडमित्युच्यते॥ सकाशात्सहसा
 वलेतान्नमनुमिच्छति। धनधान्यादिप्रदितुमिच्छति। तस्यवविधस्ययजमानस्यप्र
 थमः समिद्धेप्रथमेवह्नालाप्रादुर्भावेधूप्यमानेसधूमेअग्निर्जुहोति॥ ॥ तद्यज्ञेन
 प्रथमं समिद्धोभवतिधूप्यतस्वतर्हिदेवभवतीतिप्रकृत्येतत्सर्वंश्रूयते। तद्यज्ञेन
 द्वित्रियविषयं। असौदेव्ययार्जनपदोसंभवात्॥ ॥ भूयिष्ठार्चिषिष्टहीत्वेव
 सहसा। योयजमानः। प्रजागृहीत्वास्वरुडपरुष्यस्वलोककटकानां वध्नास्वन
 तुनिहत्यसहसावलेताभ्यःप्रजाभ्यः। न्नमनुधनधान्यादिस्वीकर्तुमिच्छति। त
 स्ययजमानस्यर्धं गार्हपत्यविक्रुत्वालायुक्तेवक्रौजुहोति। अथयज्ञेनत्यदीम

नरोभवतीत्यादिश्रुतेः। एतदपि कृत्रियविषयमेव लात्करोपनाभ्यो वित्तदानेन
 स्येवाधिकारात्॥ प्रदीप्ततमैश्रीमशकामस्य॥ ॥ प्रदीप्ततमैश्रीकामस्य प्रशक्ता
 मस्य यजमानस्य प्रदीप्ततमैश्रीमशकामस्य प्रशक्ता मस्य यजमानस्य प्रदीप्ततमैश्रीमशकामस्य
 वतीत्यादिश्रुतेः। एतच्च ब्रह्मणा दीनात्रयाणां वणिनोसाधारणा॥ ॥ अर्चिः प्रत्यक्ष
 येमैत्रेणात्रयस्य तः। मित्रस्य भावो मैत्रं। यो यजमानो मित्रभावेन प्रजाभ्यो नमनु
 मिच्छति तस्य अर्चिः प्रत्यक्षा ये ह्याला प्रसरणो जायमाने नुहति। अथ यत्रैतत्पती
 तरामिवेत्यादिश्रुतेः। एतदपि त्रैवणिकस्य साधारणा॥ ॥ अगारं पुत्रकश्यमाने
 सुब्रह्मवर्चसकामस्य॥ ब्रह्मतेजो ब्रह्मवर्चसंतं। कामस्य यजमानस्य वाकश्यमा

न सुदेदीपमाने घणारेषु नुहति। अथ यत्रैतदंगाराशकश्यं तः। इवेत्यादिवचना
 तः। एतच्च ब्रह्मणा स्येवा ब्रह्मवर्चसस्य तः स्येवा वितत्वात्। एवं काम्या अग्न्यवस्था
 त्को अथुना काम्यानि होमदयाणाह॥ पयसा स्वर्गकामः पशुकामो वा। स्वर्गका
 मः पशुकामो वा यजमानः पयसा दुग्धेनाभिहोत्रं नुहुयात्। यवाद्याग्रामकामः
 ग्रामकामः। यवाद्या नुहुयात्। तंडुलैः शिथिलपकाय वा शूरित्पुष्यतो ये या यवाशूरि मा
 ति। धूर्तस्वामी॥ तंडुलैर्वलकामः॥ वलकामो यजमानो ग्रीहियवश्यामाकादिद
 विष्णान्नं तंडुलैर्नुहति॥ ॥ तंडुलैः स्मृतौ॥ ॥ ब्राह्मिण्यामाकनीवागयवगोधूम
 शालयः॥ एतेषां तंडुलाहोम्यायावनालाः। प्रियंगवः॥ इति॥ दध्ने द्वियकामः॥

इदियंचतुःश्रोत्रादितत्कामोयजमानोदध्नामिहोत्रं जुहुयात् अनधिश्रयणावश्रु-
 तिसामर्थ्याभ्यां॥ दध्नाधिश्रयणानभवति न दध्यधिश्रयतीति श्रुतेः॥ सामर्थ्याद्वा
 यदि दध्नाधिश्रयणाक्रियते तर्हि तापसयोगादधित्वमेवापगच्छति॥ आभिह्वात्य
 संपद्यते॥ श्रुत्वापादाने कृतेपिवेयसामर्थ्यमुपादीयते॥ तदध्यस्यापितंडुलादे-
 रनधिश्रयणाय श्लाघादिता॥ दध्यधिश्रयणप्रतिषेधश्चालिंगेन घ्यानुवादत्वा-
 त्॥ तथा ब्राह्मणसंभवः॥ तदध्यधिश्रयति॥ तत्र प्रतिषेधेति॥ एवं तंडुलानोदनं सोमं
 चो ज्येत तंडुले रोदनेन सोमेन चानुदुयादिति॥ घृतेन तेजस्कामतिजस्कामोयजमान-
 नो घृतेनाग्निहोत्रं जुहुयादिति स्मृत्यंतटे दशइत्याणि नित्यास्तुक्तानि तिलं दधिय-

यः सोमोयवागूरोदनं घृतं तंडुलामां समापश्य दशइत्याण्यकामतः पश्यति॥ सं-
 वसरं जुहुयादितेषामेकैकेन कामसयोगो॥ एतेषां प्रथमां जामितेयं युद्धयवसु-
 र्गिकामस्येत्यादि सूत्रोक्तानां॥ कालाभ्यवच्छादयणां मध्ये कामसयोगो निमि-
 त्तसप्तमीयं कामसंबंधनिमित्तं स्वर्गादिकामसिद्ध्यर्थं एकैकेन संवसरं पर्यंतं
 जुहुयात्॥ संवसरेणैकैकस्य कामस्य सिद्धिर्भवतीत्यर्थः॥ सायंप्रातर्वा॥ अथ
 वा कामसंयोगो सति एकैकेन कालादिना सायंप्रातर्होमः कर्तव्यो न संवसरं
 सायंप्रभंप्रातरपवर्गमिति दमेकमिग्रिहोत्रं॥ तत्र चायं गुणफलसंबंधः॥ तस्मा-
 द्सायंप्रातरेवेति॥ तत्राप्ययदस्यासु एकैककामेन संवसरमेव होतव्यं॥ एतेषां

नवीकः संवत्सरमुपैर्सेदिति तान्मरुतयि शेष इति श्रुतेः। अकाम्य होम इ
 यप ह्येपि साय होमे येन इयाणा दुते तस्य तद्वेत्। इति तेन साय होम इयादये
 न इयाणा प्रातर्होमे कृते अनादिष्टुत्वा सा होम इयाणा मुनः प्रातर्होमः कार्यः॥
 अथ देवासाय होम इति इयाणा प्रातर्होमे यदान लभ्यते तदा तस्य प्रतिनिधिभूतं स
 दृश इयातरं याघ्नं न तु वेकल्यिकं इयातरं। तस्मिन्मरुत इयावयवाभावात्।
 सदृशोपतिनिधौ प्रकृत इयावसंभवात्॥ दक्षिणान्प्रवेशमग्निहोत्रेष्टिषु॥
 अग्निहोत्रे साय प्रातर्होमे इष्टिषु च सर्वा सुदक्षिणान्द्वारेणागार्हपत्यागारे कर्मा
 र्थप्रवेशनं कर्तव्यं। साय प्रातर्होमे हवनीयस्यासतोपस्थाने। साय होमे प्रातर्होमे च

वयाहनीयस्योपस्थानं तस्मिन् कर्तव्यं। तस्मिन् प्रवेशनं च तिसृषामुपस्थानं
 यदेव साय प्रातर्होमे हवनीयमुपतिष्ठत इत्युक्ते तदेव तस्योपस्थानं मिति वचना
 त। अत एव पूर्वमुपस्थानं कृत्वा तत आसनं कार्यं। सूत्रे त्वत्पादतरत्वादासनप
 दस्य पूर्वनिष्ठातः॥ शय्यासनं वागार्हपत्य एव माहवनीयमुपस्थाप्य गार्हपत्य
 मो प्रत्यागत्य तस्मिन् प्रवेशनं कर्तव्यं। आसनं उपवेशनं वा कर्तव्यं॥ अ
 त एव देवप्रतिपरेत्यगार्हपत्यमाप्ते वा शते वा तदेव तस्योपस्थानं मिति वचना
 त॥ एतदाहवनीयोपस्थानं। गार्हपत्योपस्थानं च यदुद्वाणात्पूर्वमवाति। ऊ
 तै हि यदुद्वाणमुक्तं। ऊतेव क्षारवेर्जमिति वासप्तोपस्थानं साय अस्मादपि

पूर्वतरं भवतीति प्रायुक्तं ॥ संव्रजन्मनसोपस्मृत्यदक्षिणाग्निं अत्रायं क्रमः ॥ आ-
 हवनीयगार्हपत्याम्नानंतरं पर्युक्षणां ॥ ततो वाग्विसेगाः ॥ विष्कदसीत्याचमनं
 वाततः प्रायुक्तं संचरद्वयमभ्युत्संचरेणादौ प्रविष्टा भवति ॥ अतीत्यतिः क्रमणा
 भितिः वचनात् ॥ नैव संचरेण संव्रजनिः क्रमादक्षिणाग्निं मनसोपस्मृत्य मन-
 मैव ध्यात्वा प्रतिष्ठेत् ॥ अथ यत्रैव संव्रजनेन चार्हप्येवनमुपस्मरेत्तदेव तं मनसो-
 पतिष्ठेत्तदेव तस्योपस्थानमिति वचनात् ॥ अनशित्वा प्रातर्मुहूर्तं ६ सभास-
 नः ६ सभ्यस्य प्रातः काले यजमानः अनशित्वा अनशनममोजनं कृत्वा ततः प्रागे-
 च मुहूर्तं सभ्यस्य सभायासत उपवेशनं करोति ॥ ॥ अथ प्रातरनिशत्वा मुहूर्तं

६ सभायोतः ६ सभ्यस्य प्रातः काले यजमानः अथ प्रातरनिशत्वा मुहूर्तं ६ सभा-
 या मासित्वापि कामयस्य येन तदेव तस्योपस्थानमिति श्रुतेः ॥ भस्मादुत्तमु-
 पेयात् ॥ ततः सभ्यस्य समीपे उपवेशनानंतरं उहृतं भस्म उपेयात् ॥ उपगच्छेत्
 गार्हपत्यादिभ्यो भस्मादुत्पन्नगशिरुतो भवेति तस्मिन्पंगच्छेदित्यर्थः ॥ अ-
 थ यत्रैव भस्मादुत्तमुपनिगच्छेत्तदेव तस्योपस्थानमिति वचनात् ॥ अत्रोपस्था-
 नं चाप्यस्य मनसो वाचा कर्मणा चोपाधनं ॥ ततश्चात्रोपस्थानस्योपक्र-
 मे जादौ ॥ आहवनीयादौ नादिं डादिरुपत्वमुक्तं ॥ तद्वा एष एवेदस्यादिना
 तदेव त्रोपस्थानकाले एषा मिद्रादिपत्तेन विततार्थं दक्षिणाग्नेर्मनसोपसरा

विधानादितिरेषावाचा इडायादवनीयायनमस्त्येवमाराधनं कार्यमिति
 प्रतीयते। ततश्चैडायादवनीयायनमस्त्युक्ताहवनीयतमस्फुर्यति। यमाय
 राज्ञेगार्हपत्याय इतिगार्हपत्यान्तर्वायनेष्वध्यायान्वाहार्यपचनायनमस्त्यिद
 क्षिणाभिमनस्तेनतुवाचाअनश्रुतेमागेमनायसभ्यायनमस्त्यिसमा। अस
 तेषासवायमस्मोहापायनमस्त्यिमस्मगशिनमस्फुर्यादिति। एतच्चतस्रदुप
 स्थानकालपद॥ स्वयंवाजुङ्गयात्॥ सर्वदाद्ययमेववाग्निहोत्रंनुङ्गयात्॥
 अन्योवाजुङ्गयोदिति विकल्पः तदुक्तं स्मृतौ। सध्याकमीवसाने तु स्वयं होमो
 विधीयते। स्वयं होमे फलयस्मान्न तदन्त्येन जायते। किं तद् अन्येन होमे कृते फलेभि

अपेक्षिते स एवाहोमे यत्कलमुष्टिरेषु ह्यमः स्वयमेव तु ह्यमाने तदन्त्येन फल
 मर्हप्रपद्यत इति॥ तथा षड्विंश ब्रह्मणा। अन्यैः शत्रुता न्दोमानेको शिष्टाहुनो
 वर॥ षण्शतं हुता न्दोमानेको पुत्रं हुता वर॥ पुत्रेऽष्टं हुता न्दोमानेको ह्यस्तु
 नो वर इति॥ तथा। ज्वलिकपुत्रेणु रूपाता माग्निने द्वाग्निविद्यतिः एतैरेव हुते
 यस्यान्नुते स्वयमेव तत्र। विद्यति कीमाता। अन्यत्पमिदं। माग्निने वासुतापतिरि
 वायः। तथा। नवैकन्या नपुत्रतीनाल्पविद्यो न वालिशः। होता स्यादग्निहोत्रं स्यात्
 र्त्तीना संस्कृतमन्या। तरकं हियतेत्येते हुताः संचयस्यतते। तस्माद्देवानकुश
 लो होता स्याद्देवपारगा इति। तथा। हुता न्ताग्निहोत्राणि नयान्तरमागतिः। अ

त्रसृगश्चमोक्षश्चयोयथागतुमिलति। प्रोषितेष्टयकाः शक्येष्टा न्यनधिका
 रिणि। पुत्रोभ्राताथवापत्नीशिष्टावाजुङ्गयादिति। स्मृत्यर्थमात्रे ॥ यजमानः।
 प्रधानस्यान्यत्वी - अकथका। अलिकुशिष्टोपुरुभ्राताभिनेयः सुतायति। ए
 तैरेवकुतंयत्तुतदुतंयमेवतु। पत्नीकन्यावजुङ्गयादित्वापेक्षुत्वाक्रियाभिति ॥
 उपवस्येति यत्तु। उपवस्यशब्देन पौर्णिमास्यमावस्येऽप्यते। स उपवस्यति
 श्रुतेः। तत्र न्ययमेवजुङ्गयादित्यतिप्रसङ्गः। ह्युः देवेतेगत्रीअग्निदेवजुङ्गया
 दिति। तयोएतेहवीरात्रीइत्फपकम्यसयोदेवविहोऽयनेषवस्येनुहोतिस
 र्वदाहैवास्यस्वयजुतेभवतीतिश्रुतेः। अतश्चसूतकेऽतकेपितकालमेवज्ञात्वा

आ

स्वयमेवहोमः कार्यः। नियमसामर्थ्यात् ॥ औतेकर्मणि तत्कालेऽज्ञातः शुद्धि
 याधुयादिति वचनाच्च ॥ सूत्रस्य हि रभ्यामोऽध्यायपरिसमाप्तिश्च वचनायः ॥
 ॥ इति श्री श्री त्रिरभिनि संभाट श्यपिमहायज्ञिकेश्वरप्रजापतिमुनिमहायज्ञि
 केश्वरिश्चकृते कात्यायनसूत्रस्यानेवतुर्थध्यायः ॥ ॥ संवत् १६४७। संवम
 यमग्रेशिरेकादश्यालिपितं कृत्वा ज्ञातेन ॥ ॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥

2019

Indira Gandhi National
Centre for the Arts